

CECENIA - odiseea ostaticilor

pag. 9

Două
reviste
într-una
singură

ATENȚIE: Nu primiți FLACĂRA
fără Flacăra BIS sau invers !

- Vindecarea prin credință - sacroterapie
- De ce se droghează manechinele ?
- O vacă fabrică iaurt !
- Alimentul ideal pentru fiecare zodie
- Tratamente naturiste

Nr. 26 • 28 iunie - 4 iulie 1995 • 32 pagini - 500 lei

FLACĂRA

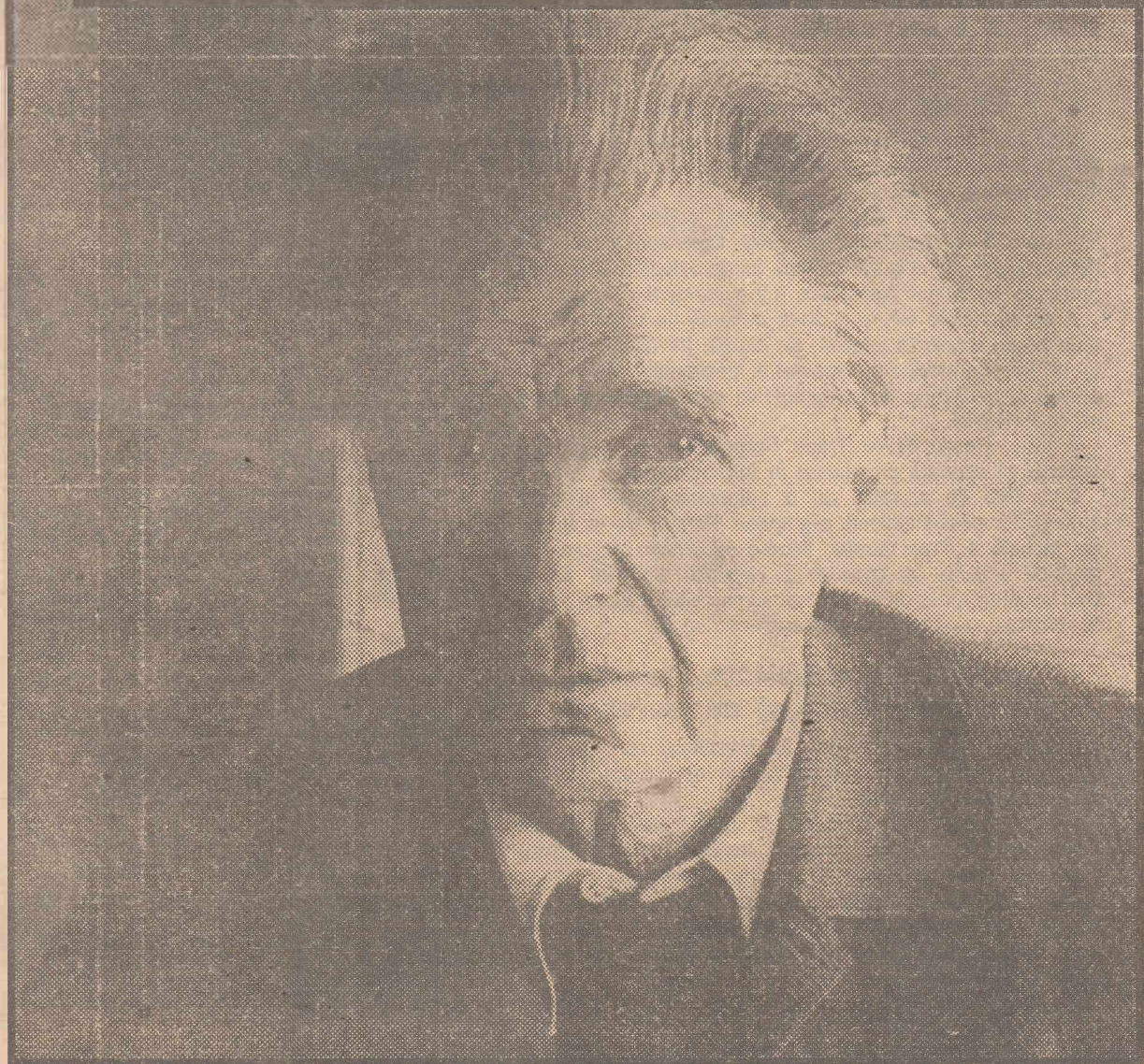
Fondată în 1911 de C.BAND

Editată de
S.C. Publicațiile FLACĂRA S.A.

Președinte - director general
GEORGE ARION

Redactor șef
EUGEN CHIROVICI

La 84 de ani,
EMIL CIORAN
a trecut dincolo
de culmile disperării...

Părinte neobișnuit

**O familie
pentru fiecare
suflet de copil**

pag. 10-11

MASINA DE SCRIS

pag. 14-15

În atenția abonaților !

Seria suplimentelor
noastre Flacăra **FOCUS**
va continua. Următorul
număr pe care-l dăruim
cititorilor noștri fideli
va fi dedicat Elveției.

9.785 / serii II

Încă o veste bună pentru abonații revistei Flacăra

**În curând va apărea numărul 2 din revista ilustrată
Flacăra Focus, un număr dedicat Elveției. El va fi dis-
tribuit gratuit celor mai fideli cititori ai noștri, abonații.
În avanpremieră, o prezentare a firmei Nestlé**

Nestlé, istoria unei întreprinderi internationale

Nestlé este un grup multi-național de profil alimentar. Capitalul ei este format din acțiuni nominative, acțiuni la purtător și bonuri de participare, accesibile investitorilor de toate naționalitățile. Din motive istorice, societatea dispune de două sedii în Elveția, unul la Vevey (cantonul Vaud) și altul la Cham (cantonul Zoug).

Totul a pornit de la lapte

Din 1867, Henri Nestlé, chimist din Frankfurt stabilit la Vevey, era interesat de alimentația infantilă. Pune la punct o făină pe bază de lapte de vacă și pesmet destinată sugarilor care nu puteau fi hrăniți de mamele lor (cu lapte matern). Henri Nestlé crea un produs revoluționar și salva viața unui nou-născut de 15 zile care refuza laptele mamei sale. Noul produs va fi cunoscut în toată lumea sub numele de „făină lactată Nestlé”.

După un an, o companie anonimă, compania de lapte condensat Anglo-Elvețiană, s-a instalat la Cham la inițiativa a doi frați americani, Charles și George Page. Ei vor utiliza laptele elvețian, de calitate și în cantități mari pentru a fabrica lapte condensat îndulcit pe care-l vor exporta în principalele țări din Europa, în special în Anglia.

Această societate și societatea Henri Nestlé s-au dezvoltat în paralel. Vor intra în concurență după ce frații Page vor lansa și ei o făină lactată. Nestlé a decis atunci să fabrice și lapte condensat. Între cei doi rivali începe în acest moment o adevărată competiție. Vor începe construirea de fabrici în străinătate și lărgirea gamei de produse.

În 1905 cele două întreprinderi vor fuziona sub numele Nestlé & Anglo-Swiss Condensed Milk Company. Ele au două sedii sociale: unul la Cham și celălalt la Vevey.

Dar numele sub care este cunoscut este Nestlé și sigla sa: un cuib în care o pasăre își hrănește puii.

Nestlé va începe să se internaționalizeze și să-și diversifice producția pe două căi paralele:

— Linia internă - care se ocupă cu crearea și lansarea produselor noi, câștigarea de noi piețe, penetrarea în zone noi și construirea de uzine.

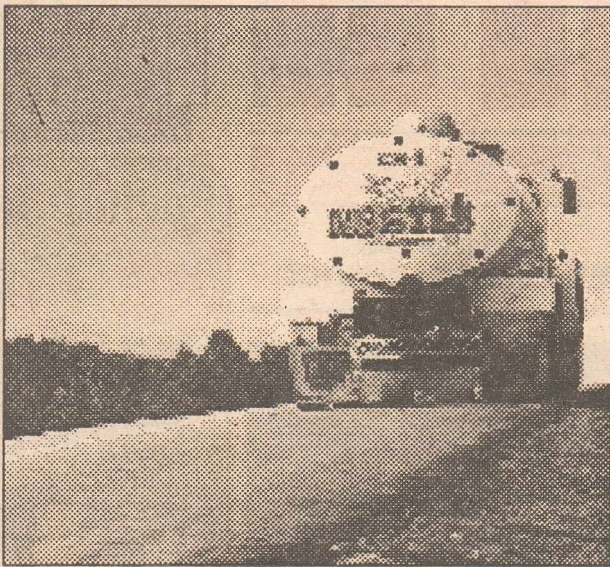
— Linia externă, pentru fuzionarea și cumpărarea de întreprinderi.

La gama inițială de lapte condensat și făină lactată s-au adăugat treptat familii noi de produse: ciocolată și cafea solubilă și prăjită, produse culinare, alimente pentru animale de casă.

Începând cu 1974 societatea se va diversifica în sectorul produselor oftalmologice și cosmetice.

Nestlé - o întreprindere de dimensiuni internaționale

Societatea are la origine un grup care a decis, acum mai bine de 100 de ani, pentru a-și asigura dezvoltarea, implantarea de unități de producție în străinătate. Anglo-Swiss Condensed Milk Company și-a instalat în 1872

prima fabrică la Chippenham, în Anglia. Societatea Nestlé deschidea în 1900 prima uzină la Fulton, în SUA. În 1908, grupul se stabilește în Austria. Apoi în Brazilia, în 1921, unde va fabrica pentru prima dată lapte condensat îndulcit, marcând aici debutul activităților industriale în țările în curs de dezvoltare.

Decizia de implantare industrială în piețe noi depinde de mai multe criterii. Disponibilul de materii prime joacă un rol important pentru un număr mare de produse. Trebuie luat în considerare climatul economic în general, puterea de cumpărare și gustul consumatorului. Întreprinderea se orientează având obiective pe

termen lung. Este esențial pentru Nestlé ca o implantare industrială să se facă în interesul ambelor părți, societatea și țara gazdă, și să fie durabilă.

Astăzi, Nestlé produce în peste 60 de țări și realizează 98% din cifra de afaceri în afara Elveției, ceea ce o diferențiază de alte întreprinderi și o face cea mai multi-națională dintre acestea.

Structura grupului Nestlé

Structura grupului s-a modificat pe măsura dezvoltării. Astăzi, trei societăți coordonează activitatea a 200 societăți operaționale în lume.

Prima, Nestlé SA, societate holding, deține participarea financiară a întreprinderilor din grup. Controlează rentabilitatea societății și asigură unitatea întreprinderilor. Utilizează resursele financiare disponibile într-o manieră optimă.

A doua, Nestlé SA, are două domenii de activitate: pe de-o parte, asistența tehnică. Se ocupă, de asemenea, de tot ce ține de producție, organizare, gestionare, formare de personal, marketing la întreprinderile care fabrică și vând produse Nestlé.

A treia, Nestlé World Trade Corporation, se ocupă de importul și exportul produselor în întreaga lume.

Cele 200 de societăți au o autonomie mare datorită organizării descentralizate a grupului. Pornind de la strategia globală a firmei Nestlé, fiecare sucursală propune un plan de acțiune. Își conduce și dezvoltă afacerile având unic obiectiv acela de a oferi consumatorului o gamă vastă de produse de calitate, adaptate nevoilor sale.

Domenii de activitate, tehnici de transformare și conservare

Activitatea grupului constă în transformarea materiilor prime perisabile în produse alimentare de calitate bună și de conservare apropiată.

Astăzi, Nestlé este prezentă în următoarele sectoare: cafea solubilă și prăjită, produse lactate, produse pentru sugari și dietetice, ciocolată, produse culinare, produse glasate, congelate, produse destinate profesioniștilor în hoteluri, restaurante, alimente pentru animale de casă, produse farmaceutice și cosmetice (cu participarea importantă a firmei L'Oréal).

PUBLICATIILE Flacăra

Societate comercială înmatriculată la
Oficiul Registrului Comerțului București
sub nr. J. 40/5888/1991 din 04.07.1991

Consiliul de Administrație:

Președinte - director general:

GEORGE ARION

Membri: Manuela Arion, Ion D. Goia,

Alexandru Păsărin, Mihai Sândoiu

Director economic: SILVIU ILE

Director juridic - personal: CORNELIU OLTEANU

Director publicitate și suplimente speciale:

MIHAI SÂNDOIU

Director difuzare: MANUELA VASILIU

Șef cabinet: CĂTALINA ALBERTI 222.33.31; 222.33.44; (2002)

Adresa: București, sectorul 1, Piața Presei Libere nr. 1, cod 71341.

Telefoane: 223.15.10; 223.15.20; 223.15.30; 223.15.40, 223.15.12,

223.15.37, 223.15.44, cu interioarele din paranteze

Fax: 222.82.89

Cont lei - 40.72.30.110.496 BCR, sector 1, București

Cont valută - 47.21.6.16.0431.0 BCR, sector 1, București

Flacăra

Redactor-șef: EUGEN CHIROVICI

Secretar general de redacție:

ADRIAN PETRESCU

Telefon: (2559)

■ POLITICĂ (2560) - Răzvan Dumitrescu, Marian Ghișeanu,

Roxana Stancu

■ EXTERNE (2560) - Ion D. Goia, Ștefan Nicolae

■ SOCIAL (2600) - Alexandru Arion, Dan Gheorghe, Brîndușa

Nicolae, Constantin Severin, Toma Roman jr., Lucia Ștefanovici

■ SPORT (1453) - Pompiliu L. Dumitrescu

■ FOTOREPORTERI (2528) - Petre Cojocariu, Elena Ghera,

Florin Ioniță

■ CORESPONDENȚI ÎN ȚARĂ: Pașcu Balaci, Ion Ceacăru

■ CORESPONDENȚI ÎN STRĂINĂTATE: Alexandru Graur (Italia),

Mihai Rusu (Germania), Emanuel Tânjață (SUA)

■ SECRETARIAT DE REDACȚIE (1453) - Crina Gorgoi

■ CORECTURĂ (1453) - Maria Antonescu, Angela Ștefănescu

Flacăra BIS

magazin

Redactor șef: LIVIU TIMBUS

REBUS REBUSACHE

maxi SKANDY

Director publicații de divertisment:

ALEXANDRU PĂSĂRIN

Redactori șefi adjuncți:

MIHAI ZGUBEA ("Rebus")

CONSTANTIN GRIGORE ("Rebusache")

Aurel Ștefan Alexandrescu, Gheorghe Brașoveanu, Simona Păsărin,

Simona Simzianu

Telefoane: (2036) director, (1457) redacție

PUBLICITATE ȘI SUPLEMENTE SPECIALE 222.68.05

Călin Mărcușanu, Dragoș Băilă, Dan Ciuciuc, Adriana Dobrescu,

Marius Onofrei, Florin Petria

ȘEF COMPARTIMENT COMPUTERE: (2128) Cristina Chitulescu

TEHNOREDACTARE COMPUTERIZATĂ 222.67.38:

Mihaila Anghel, Maria Căin, Mirela Fotea, Eugen

Matotă, Cezar Munteanu, Doru Vintilă

DIFUZARE 222.66.28: Robert Anton, Gabriel

Bumb, Cora Ciocanu, George Constantinescu,

Marian Frunzeanu, Doru Iancu, Valerică Leon,

Neculai Luchian, Marius Procopie, Nicolae Șerban, Mihai Șoldănescu

PERSONAL (2128): Adrian Boicescu

FINANCIAR-CONTABIL (2128): Viorica Tudor, Gabriela Ionescu,

Florența Tudor

ADMINISTRATIV (2128): Dan Mircea Popa, Marian Băicoianu; (2600):

Liliana Crețu, Mariana Sănduleasa

Cititorii din străinătate se pot abona prin

Societatea Comercială "Publicațiile Flacăra" S.A.

TIPARUL: ROMÂNIA LIBERĂ

Revista FLACĂRA utilizează

informații furnizate de agenția

MEDIAFAX

Închiderea ediției: joi, ora 20⁰⁰

Mircea Ciumara:

„Trebuie respectat statutul partidului!”

- Die deputat, în PNȚCD s-au acumulat o serie de tensiuni, relatate de presă, dar stafful partidului a ocolit anumite răspunsuri. Ce se întâmplă?

- Este vorba de cel puțin trei lucruri. Primul ar fi congresul partidului din toamnă care va aduce niște modificări în ierarhia partidului și mulți oameni se visează cu funcții mai mari...

- Nu vi se pare firească această dorință?

- Ba da, e uman, e normală lupta pentru putere dacă se face cu metode morale, este chiar de dorit! În PNȚCD nu e nevoie să te propună cineva, poți să te autopropui. Apoi, al doilea lucru ar fi listele electorale de anul viitor și unii vor să fie siguri de candidaturile lor la Parlament și atunci, ca fază intermediară, doresc să aibă o funcție de conducere în județul respectiv. În al treilea rând, este vorba de lipsa destul de îndelungată a dlui președinte Coposu din țară, anul trecut, ceea ce a creat unele speculații.

- Pe dv. nu v-a „înfierbântat” congresul din toamnă, listele electorale și lipsa dlui președinte Coposu din țară?

- Pe mine m-a deranjat lupta asta pentru că atunci când oamenii sunt ațâțați, așa, de „perspective luminoase”, încep să se uite cu mai puțină prietenie la cei din jur. La orice moștenire se ceartă frații între ei, dar mie nu-mi plac lucrurile astea! Eu cred că schimbarea de generații se face de la sine și nu are rost să calci peste cadavre, să dai din coate, să înlături pe cei din generația mai vârstnică!

- Aș dori să ne referim la cei care au votat împotriva statutului adoptat la Delegația Permanentă de la Alba Iulia și în special la doi dintre ei: deputatul PNȚCD de Mureș, Ioan Avram Mureșan, și cel de Ialomița, Gheorghe Cristea. Am motive care îmi permit să cred că domniile lor nu sunt din cei care dau din coate ș.a.m.d.!

- Eu nu pot să mă pronunț în cazul celor doi. Deci, ei s-au manifestat în mod explicit la Delegația Permanentă cu niște rezerve la proiectul de statut, ceea ce este perfect normal, perfect corect. Problema este că o dată adoptat statutul trebuie să se supună lui. După ce statutul trece de faza de tribunal și va fi în vigoare, dacă ei nu vor respecta ceea ce nu le-a plăcut, va deveni vulnerabilă poziția lor în partid.

- Credeți că statutul adoptat

este utilizabil, având în vedere cel puțin faptul că este atât de stufos?

- De regulă, într-un partid se lucrează cu două documente: statutul partidului și un regulament care privește în special aspectele tehnice, care țin de secretariatul general. Câte articole are un statut și câte are un regulament este un lucru discutabil. Noi acum nu avem un regulament. De aceea am introdus în statut multe articole care ar ține de un regulament, pentru că mai ales în ajunul congresului și al alegerilor parlamentare de anul viitor toți cei care sunt nemulțumiți că nu au fost aleși ei în diferite ocazii vor căuta tot felul de motive pentru a infirma alegerile și atunci, regula jocului, pentru a fi respectată, trebuie să fie cât mai puternică ca să-i oblige să se încadreze în ea. Un regulament, aprobat de Secretariatul General sau chiar de BC ar fi fost mai slab, ca forță, decât un statut adoptat de Delegația Permanentă. Pentru a forța oamenii să respecte normele partidului, mai ales în perioada aceasta, a fost preferabil să introducem aceste articole în statut, care are o greutate mult mai mare. Deci, am încercat să compensăm lipsa regulamentului.

- De ce ați acceptat să intrați în comisia pentru elaborarea strategiei de pregătire a aderării României la Uniunea Europeană, comisie condusă de academicianul Tudorel Postolache și „supervizată” de Ion Iliescu?

- Din mai multe motive. Ca să închid discuția, aș putea spune că din indicația dlui președinte Coposu și ar fi un răspuns suficient!

Însă nu e numai aceasta, pentru că am avut și eu un cuvânt de spus în decizia dlui Coposu. În primul rând, pentru că trebuie forțați toți, toate partidele parlamentare din țară, să declare că doresc integrarea europeană, că sunt dispuși să facă eforturi pentru a ne integra odată cu țările de la Vișegrad.

- Chiar credeți că PDSR-ul, Executivul și acoliții lor doresc și sunt în stare de așa ceva?

- În primul rând este de dorit să-și asume acest angajament și după aceea să vedem dacă îl respectă. Deocamdată ei nu au un angajament că militează pentru ca până în anul 2000 să ținem pasul cu țările de la Vișegrad în integrarea europeană. Dacă domniile lor se angajează că luptă pentru consolidarea instituțiilor

democratice, pentru economie de piață, pentru integrare europeană, pentru protecție socială, vreau să-i văd că semnează că sunt de acord cu aceste lucruri și după aceea să-i pot verifica dacă le respectă sau nu.

- Îl vedeți pe academicianul Tudorel Postolache ca fiind un reformator, un adept al economiei de piață?

- Dl Tudorel Postolache, care este ambasador la Luxembourg, a înțeles că nu există altă alternativă. Trecând peste faptul că și-a făcut studiile la Moscova, că a fost în conducerea școlii Ștefan Gheorghiu, este suficient de inteligent încât să priceapă că dacă tăvălugul o ia la vale nu poți să-l oprești la jumătatea drumului și poate să anticipeze până unde merge. Sunt convins că dânsul a înțeles lucrul acesta.

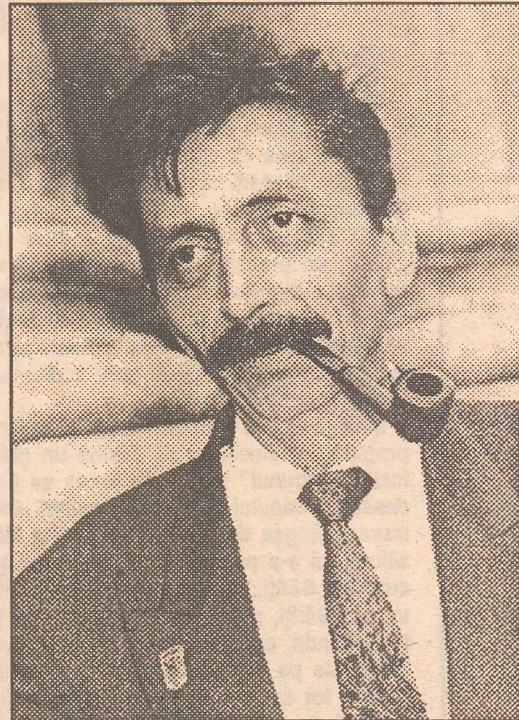
- Oare a reușit să-l convingă pe dl Iliescu de toate acestea?

- Nu cunosc dialogurile dlui Postolache cu dl Iliescu. Orice om politic este o roțiță într-un angrenaj extrem de complicat și nu face întotdeauna ceea ce vrea el. Ar fi greu să mă pronunț, habar n-am ce-i în capul dlui Iliescu!

- Die Ciumara, unde ați situat PNȚCD, pe o scală politică de la stânga la dreapta?

- Poate că este o lipsă a mea, dar nu am găsit nicăieri la Iuliu Maniu o așezare a partidului pe o linie de la stânga la dreapta. În ultimul timp, dl Diaconescu a început să spună că suntem de centru-stânga și eu împărtășesc opinia domniei sale. Din păcate, mulți în partidul nostru nu cunosc suficient de bine tradiția acestui partid și specificul democrației creștine. În Germania, democrația creștină se autodeclară de centru, în America Latină se declară de stânga, deci diferă de la o zonă la alta, în funcție de problemele specifice. Eu zic că locul nostru ar fi în centru-stânga, în orice caz mai în dreapta decât social-democrația și probabil că lupta politică principală la noi în țară, ca în toată Europa, va fi în centru-stânga al eșichierului politic, între democrație creștină și social-democrație, liberalismul și socialismul fiind niște curiozități, niște minorități nesemnificative!

- Revenind la o întrebare de mai înainte, vi se pare corect ca niște oameni care au dat

Fotografie de FLORIN IONIȚĂ

măsura valorii lor - Ioan Avram Mureșan la Comisia anticorupție, Gheorghe Cristea la Comisia „Apartamentul”, Liviu Marcu la subcomisia privind importurile de zahăr, ca să amintim numai câteva puncte bune, să fie marginalizați, izolați, ținuti în „carantină”, numai pentru faptul că gândesc și sunt dinamici?

- Când ai copii, uneori trebuie să-i mai bați la fund, tocmai din dragoste și ca să poți să-i ai așa cum trebuie. Și eu consider că tinerii trebuie ajutați să înțeleagă spiritul acestui partid. Nu este suficient că au venit la noi, că au muncit...

- Le recunoașteți, deci, meritele?

- Dar n-am pus la îndoială meritele lor, însă cert este că trebuie formați! Deoarece în curând greu va apăsa pe ei: generația de 80 de ani dispare, generația mea e foarte subțire - ne numărăm pe degetele de la o singură mână, deci nu vom putea susține noi partidul. Este absolut nevoie ca generația lor să vină imediat să ne consolideze. Poate avem de la ei pretenții mult mai mari decât aștepti dumneata sau altcineva. E absolut nevoie să intre repede în frunte și să nu aibă nevoie de prea multe sfaturi, ei trebuie să evolueze foarte rapid, să fie siguri pe ei! Totodată, ei trebuie să înțeleagă că trebuie respectate anumite reguli și cred că oricum viața îi scoate în față, dacă au valoare. Nimeni nu i-a sancționat sau ostracizat, însă ei trebuie să respecte statutul. Dacă îl respectă, toată lumea e plină de considerație față de ei!

MARIAN GHÎTEANU

Rația de libertate

WATERGATE ÎN BALCANI (4)

Încercând să prinzi capete de fire din încâlceala teribilă care este „afacerea Iliescu KGB”, nu poți ocoli întrebarea dacă dezvăluirile din „Ziua” constituie chiar atacul propriu-zis, sau este vorba doar de ceea ce militarii numesc „pregătirea de artilerie” premergătoare atacului; dacă această din urmă variantă e cea reală, atunci în tranșeele Cotrocenilor se fac pregătiri defensive febrile și se ascut de zor baionetele; atacul care ar urma ar putea fi chiar procesul intentat celor trei ziariști de la „Ziua”, un proces care ar atrage ca un magnet blitzuri și reportofoane de pe toate meridianele, deci un prilej de a spune cu maximă eficiență o groază de lucruri; a respinge acest atac înseamnă a evita acest proces; cred, în ciuda aparențelor, că acesta este sensul, paradoxal, în care se ascut baionetele de la Cotroceni. Vom trăi și vom vedea (sau, Doamne ferește, „vom muri și vom vedea”, vorba poetului)...

Între timp, ca un condiment în acest „menu” care se vrea „președinte la proțap” dar amenință să devină un ghiveci, a apărut spumegând furibund însuși „tribunul” Vadim, în ținuta sa fioroasă (costumul alb), învârtind sălbatic deasupra capului furculița și cuțitul. Să vezi și să nu crezi! Acum vreun an murea-plângea de grija-mila lui „nea Nelu Cotrocelu”, că-i „dezvăluise” lui o zăludă că s-a pus de-un atentat la viața președintelui în ziua X la orele tre-cute fix. Săriți, popor, să ne salvăm „titanul de la Cotroceni”! Iar acum, după un an: Săriți, popor, la zid cu el, că-i trădător! Dincolo de greața cosmică ce te cuprinde, eu zic că asta da diversune! Adică tabără Vadim cu pumnii și picioarele pe tine, păi înseamnă că ești inger. Și hai să-i tragem un proces cu Vadim, tot cu blitzuri și reportofoane (și poate nici nu e nevoie, că simpla postură de victimă a lui Vadim e un certificat serios de bună purtare). Această diversune are și rostul de a deturna și a macula sensul atacurilor din „Ziua”. De aceea trebuie spus răspicat că a-i pune în aceeași oală pe Sorin Roșca Stănescu și pe Vadim este o aberație „și mai mult decât atât”! Cine crede altfel înseamnă că nu-i sănătos la cap! Dacă amândoi îl atacă pe Iliescu nu-nseamnă că s din același pluton, mai ales că Vadim se preface, fiindcă, așa cum am spus, anul trecut țipa să-și dea viața ca s-o salveze pe-a președintelui. În concluzie, m-aș gândi înainte de-a vedea Procuratura Generală tăbărând pe Vadim, pentru că exact asta se și vrea, dacă este o diversune

„atacul” său.

Dar haideți să ne-ncruntăm puțin și să luăm în serios atacul lui Vadim. El afirmă că vorbește în numele unor generali și ofițeri în rezervă și activi, deci hai să zicem în numele unei părți din armată. Care parte? Evident, ar fi vorba de o parte conservatoare, naționalistă, antioccidentală; nu spun neapărat prorusă, spun antioccidentală. Mai la Răsărit, apele s-au tulburat de curând în aceeași zonă. Armata a 14-a a rămas fără comandantul său Lebed, exponent al forțelor naționaliste, iar naționalismul rusesc (cu excepția viziunii generoase dar utopice a lui Soljenițin) este imperialism curat. Ce legătură ar putea exista cu „afacerea Iliescu KGB”? În vecinătatea vălăvăii iugoslave, contraponderea de stabilitate este România, cu președintele și armata sa. Cartea stabilității în zonă este o carte jucată cu sârg de Iliescu pe arena externă. La obiecția (probabil adusă lui Elțin) că înlăturarea lui Lebed înseamnă slăbirea „alinia-mentului” din sud, se poate răspunde că sudul este stabil, datorită României (datorită lui Iliescu); iar replica la acest răspuns ar putea fi imaginea unei Românii instabile și pisica arătată (un Watergate real în România) și-ar face efectul. Or fi Sorin Roșca Stănescu și Iliescu prinși fără voie în plasa unui astfel de joc? E extrem de greu de răspuns, iar scenariu te poate pur și sim-plu nimici ca analist. Dar intervenția de ultimă oră a lui Vadim (pe care, e drept, nu mi-o imaginam acum o săptămână) pare să indice că există oarecare variabile militare în această ingrată ecuație.

Poate că totuși, în fond, ultima prestație prooccidentală a lui Iliescu - ipoteză respinsă de Roșca Stănescu - a deranjat. Sau poate că, dimpotrivă, sursele lui Sorin Roșca Stănescu sunt tocmai cele care doresc liberalizarea zonei, operațiile începute cu reforma Armatei a 14-a. Și să nu uităm că, s-ar părea, acum nu mai există KGB. Acum există FSK (așa-i zice mai nou), adică un fel de mai multe KGB-uri la un loc...

Evoluția ulterioară a afacerii ne va lămuri. Acum e prea devreme să ne pri-pim cu concluzii. Acum putem doar afirma un singur lucru: dacă Occident nu e, nimic nu e...

EUGEN CHIROVICI ■

Sondaj de opinie

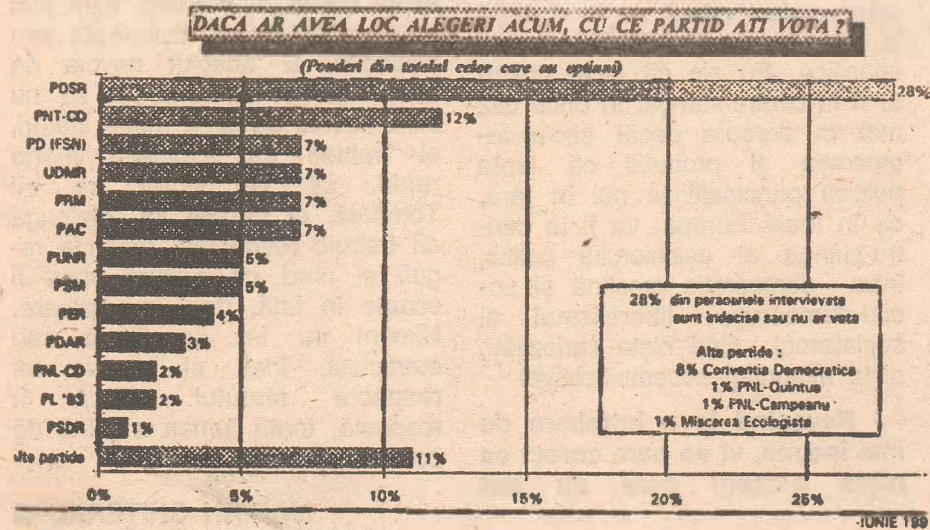
Mesajul politic al Opoziției nu ajunge la electorat

Centrul de sociologie urbană și regională a dat publicității, săptămâna trecută, un sondaj de opinie care testează modul în care populația receptează situația politică și economică din țară.

Sondajul efectuat de Centrul de sociologie urbană și regională evidențiază în primul rând un fapt destul de descurajator: românii nu reușesc încă să stabilească o relație de tip cauză-efect între cei care iau deciziile politice și economice și efectele acestor decizii. Din întrebările puse a reieșit clar nemulțumirea intervievaților

față de scăderea nivelului de trai, creșterea prețurilor etc., dar această nemulțumire nu se reflectă și în opțiunile politice. 16% au declarat că nu sunt deloc mulțumiți de felul în care trăiesc, 45% „nu prea mulțumiți”, în timp ce 26% sunt „destul de mulțumiți”. 25% cred că vor trăi ceva mai prost peste un an, 7% „mult mai prost”, 27% „ceva mai bine” și numai 3% „mult mai bine”. 31% dintre intervievați au declarat că veniturile nu le ajung pentru strictul necesar, 20% au optat pentru răspunsul „ne ajung pen-tru un trai decent”, dar, „fără cumpărarea unor bunuri mai scumpe”, 41% „ne ajung numai pentru strictul

DACA AR AVEA LOC ALEGERI ACUM, CU CE PARTID ATI VOTA ?														
- Prezenta din totalul celor care si-au exprimat optiunea pentru unul dintre partide -														
	PDSR	PNT-CD	PD (FSN)	UDMR	PRM	PAC	PUNR	PSM	PER	PDSR	PNT-CD	PD (FSN)	UDMR	PRM
MARTE 14	24	14	10	9	6	6	4	3	3	3	3	4	3	1
MIER 15	22	14	9	6	4	8	2	1	1	6	7	4	3	2
MIER 15	25	16	9	8	4	8	4	4	4	10	4	1	3	3
MIER 15	25	12	11	9	2	9	3	4	6	6	3	2	5	1
MIER 15	12	9	13	6	4	4	4	5	4	6	3	2	1	6
MIER 15	26	12	9	7	3	2	5	7	5	4	7	2	1	11

necesar”, 7% reușim să cumpărăm și unele bunuri mai scumpe, dar cu restrângeri în alte domenii. Doar 1% au spus că reușesc să aibă tot ce le trebuie, fără restrângeri. Curiozitatea începe în momentul în care se ajunge în zona politicului. 56% au o părere bună despre Ion Iliescu, iar 39% o părere proastă. 78% dintre intervievați apreciază că activitatea Parlamentului e proastă (cel mai mare procent negativ), iar în ceea ce privește activitatea guvernului 71% sunt de părere că e proastă și 26% că e bună. În același timp, 43% nu cred că politica guvernului va avea rezultate pozitive în următorul an, 31% nu pot aprecia și 26% consideră că va avea rezultate pozitive. În schimb, la întrebarea „dacă vor avea loc alegeri acum, cu ce partid ați

vota”, 28% optează pentru PDSR. Remarcăm că acest procent se mai regăsește în sondaj și la alte două întrebări esențiale. 26% consideră că politica economică a Guvernului va avea rezultate pozitive și 27% dintre intervievați sunt de părere că peste un an se va trăi ceva mai bine. Acesta este deci eșantionul electoral al PDSR. Întrebarea care se pune este de ce procentul mare al celor nemulțumiți de nivelul lor de trai nu conștientizează faptul că vinovați sunt cei care conduc țara și nu alții.

Sondajele de opinie nu sunt o certitudine, dar ar fi bine dacă partidele politice din Opoziție ar ține cont de ele și și-ar modifica mesajul electoral care nu corespunde deloc realităților românești.

ROXANA STANCU ■

Dosarul de... calibru 7,62

Război secret

În cotidianul Ziua continuă seria dezvăluirilor șoc. Pe lângă filiera KGB din România, despre care se vorbește intens, ziarul cu pricina pomenește de dosarul actualului președinte, de care s-ar fi ocupat acel colonel USLA ucis împreună cu echipajul ABI-ului său în fața MAPN, în decembrie '89. Devine cât se poate de clar că informațiile provin de la fosta brigadă anti-KGB. Lăsând la o parte comentariile contradictorii referitoare la plauzibilitatea materialelor publicate, remarcăm un lucru cât se poate de interesant: anume că cei trecuți pe linia moartă sunt tare speriați din moment ce s-au gândit să arunce acum pe piață artileria grea de care dispun. Și e normal să fie așa, fie și mai, dacă lecturăm lista persoanelor cu greutate implicate în evenimentele din decembrie 1989, care au trecut, unul câte unul, parcă după o lege dinainte stabilită, în lumea umbrelor. Se pare că vom asista la un alt element care ar putea perturba serios societatea românească în general, scena politică în special: războiul ce se declanșează acum în culisele acelui mecanism ocult care supraveghea absolut totul și care a scos din joc anumite părți incomode pentru puterea instalată la începutul lui 1990.

RADU IOANID ■

Burebista, Dinu Patriciu și sondajele de opinie

Dinu Patriciu a fost rugat să comenteze recentul sondaj de opinie prezentat de TVR și preluat de principalele cotidiene naționale. În esență, liderul PL'93 a fost solicitat să explice un paradox: anume, de ce PDSR și aliații săi sunt în creștere, cu toate că majoritatea populației consideră că România se îndreaptă într-o direcție greșită, cu toate că cetățenii percep cât se poate de negativ guvernul și celelalte instituții ale statului de drept.

„Nu pun acest lucru pe seama unei tradiții istorice de la Burebista, legată de cultivarea viei și producerea vinului” - și-a început expunerea Dinu Patriciu. În orice caz, cunoscutul personaj politic este de părere că „electoratul nu vede încă soluțiile” și asta din cauza numeroaselor divisiuni la care este supus.

RADU IOANID ■

Țineți-vă bine !

Spectrul societal în albia constructivă

□ Cică e vorba de integrare; cică în Europa

În numărul trecut al revistei noastre, încercăm să descriu cât mai exact cu putință un gazetar cât se poate de real care activează într-o anumită parte a presei, anume aceea care lustruiește zilnic bocancii actualei puteri. De această dată mă văd obligat să prezint un decupaj dintr-un document emanat de aceleași structuri care stăpânesc România.

„Întruniți astăzi, 21 iunie 1995, la Snagov, semnatarii prezentei Declarații constată că «Strategia națională de pregătire a aderării României la Uniunea Europeană», elaborată de Comisia special constituită în acest scop, din reprezentanți ai întregului spectru societal (sic!-subl.ns.) - partide politice parlamentare - de guvernământ și de societate civilă în general, dă expresie orientării ferme a României de a-și axa dezvoltarea pe promovarea atributelor unei societăți democratice - statul de drept și preeminența dreptului, pluralismul politic, separarea puterilor, alegeri libere, respectarea drepturilor omului, inclusiv ale persoanelor aparținând minorităților naționale, crearea unui mediu economic viabil, compatibil cu principiile, normele, mecanismele, instituțiile și politicile Uniunii Europene».

Precizăm că respectivul citat provine dintr-o „Declarație” care a fost trimisă tuturor partidelor cu reprezentare parlamentară, de către cei care se ocupă de „Strategia națională de pregătire a aderării României la Uniunea Europeană”. Cum probabil se știe, în fruntea acestui organism tronează academicianul Postolache, aflat în grațiile președintelui Iliescu. Consiliul sau comitetul în cauză reușește să producă exprimări demne de orice raport de Congres peccerist. Ridicolul se află la el acasă, în aceste rânduri. Citind pasajul cu pricina, ai putea crede că dl Postolache și colegii domniei sale au bătut din poartă în poartă și ne-au consultat pe toți românii - întregul spectru „societal” cu alte cuvinte - în privința integrării noastre în UE. Se înșiră apoi ele-

mente de principiu care ar trebui să stea la baza oricărei societăți democratice, care ar fi trebuit să ne intre de mult în reflex, într-atât încât să nu fie nevoie să le mai pomenim la fiecare cinci minute.

Nu mai vorbim despre o serie de exprimări care nu fac casă bună cu limba română. Cum ar fi, spre exemplu, un pasaj care face referire la „confruntarea de opinii pe o albie constructivă” (!?). Să mai spunem că acest text a sosit prin fax la toate partidele politice și se dorea a fi acel comunicat aprobat în ziua de 21 iunie a.c., pe malurile însozite ale Snagovului, la întâlnirea dintre spectrul politic parlamentar cu președintele și prim-ministrul, reuniune consacrată integrării noastre în UE. Normal, pentru asemenea mentalități, „Declarația” a fost elaborată cu mult timp înainte și putem bănuși că încearcă să spele comportamentul bizar al actualei puteri față de „Noțiunea integrării euro-atlantice”, respinsă din răspuțeri de coaliția care ne guvernează. Din nou ni se propun vorbe și nu fapte. Năut pe post de cafea, cu alte cuvinte, în buna tradiție a epocii de aur.

Cam atât a putut produce, se pare, o cohortă de academicieni și persoane care mai de care mai galonate cu fel de fel de titluri onorabile. Spune și asta foarte mult despre structura interioară a celor care ne conduc.

RĂZVAN DUMITRESCU ■

„De ce nu se face Reîntregirea României?”

Sub titulatura de mai sus s-a desfășurat recent în București un Colocviu organizat de Asociația Mondială „Pro Basarabia și Bucovina”. Lucrările au debutat cu un Mesaj al MS Regelui Mihai. A urmat o expunere făcută de dl Nicolae LUPAN, președintele Asociației. Dintre comunicările prezentate menționăm: Gheorghe TATOMIR - „Dreptul nostru la istorie”; Ioan GHERMAN - „Ținutul Herța - pământ dintotdeauna românesc”; Cicerone POGHIRE - „Folclorul basarabean ca parte integrantă a folclorului românesc”; Banu RĂDULESCU - „Deportații și deținuții politici dintre Prut și Nistru”; Dinu ZAMFIRESCU - „Reapariția Imperiului Rusesc ca dușman al României”; Octavian GHIBU - „Cum vedea Onisifor Ghibu perspectiva Reîntregirii”; Gellu CARAZA - „Filialele Pro Basarabiei și Bucovinei: reali-

zări și perspective”; Gh. BUZATU - „Noi izvoare istorice cu privire la amputările teritoriale suferite de România în 1940”; Victor FRUNZĂ - „Revoluția din decembrie 1989 fără Reîntregirea Neamului”; Alexandru PALEOLOGU - „Încercări de confiscare a istoriei României”; Ion PUIU - „Invazie sau acord?”; Anghel POPA - „Junimea cernăuteană și făurirea României Mari”; Teresia TĂTARU - „Cum a fost pierdută Transisla în 1920”; Ion VARLAM - „Cum să pregătim Reîntregirea cu teritoriile românești furate”; Ion FILIPCIUC - „Miorița - liant indestructibil al Neamului Românesc”; Mihai COJOCARU - „Istoria ne cheamă la fapte”.

Cei care au luat cuvântul s-au pronunțat și cu privire la numeroase probleme de interes politic mai larg. Astfel, Alexandru Paleologu a combătut „terroarea internațio-

nalistă” a Consiliului Europei asupra noilor membri ai acestui organism. Vorbitorul a arătat că practica Strasbourgului de a pune țările din Est, și cu deosebire România, să dea mereu examen de democrație și de bună purtare este cinică, având în vedere că statele apusene nu oferă deloc un exemplu strălucit pentru comunitatea europeană. În Occident rasismul este la el acasă și e în continuă creștere, africanii veniți acolo sunt tratați ca cetățeni de categorie inferioară, sunt discriminați, marginalizați și umiliți. Li se cere est-europenilor să facă și să accepte ceea ce occidentali în propria lor curte nu acceptă și nu fac. Or, Europa de răsărit nu poate fi democratică sută în sută peste noapte, ea însăși tinde cu toate forțele și cu toată sinceritatea către aceasta; e adevărat, există în Europa răsăriteană fenomene

negative, dar ele sunt inerente elemente ale creșterii. „Cine ne impută naționalismul, a subliniat dl Paleologu, este ori un inconștient, ori un ticălos.” Referindu-se la „studiul” întocmit de Gabriel Andreescu și de alți doi colaboratori și intitulat „Raporturile României cu Republica Moldova”, document elaborat și difuzat sub egida „Centrului de Studii Internaționale al Grupului pentru Dialog Social”, același vorbitor a spus: „Nu cred că-i vorba de trădare în înțeles subiectiv, ca intenție, ci doar în mod obiectiv, ca substanță și rezultat. Aș caracteriza așa-zisul «studiu» prin trei cuvinte: imbecilitate, suficiență, obrăznicie”.

Participanții la Colocviu au adresat Apeluri privind Reîntregirea României și eliberarea din închisoare a lui Ilie Ilașcu, secretarului general ONU, Boutros Ghali, și ambasadelor străine din

București. La încheierea lucrărilor, dl Nicolae Lupan a rostit un cuvânt din care reproducem: „Să ne ținem mereu treze sentimentul național și speranța regăsirii noastre într-un singur stat românesc! Suntem datori să convingem, la nivel de guverne, statele occidentale că nu va fi liniște în Europa fără o Românie Reîntregită! Suntem datori să redevenim ceea ce am fost - o națiune demnă de numele ce-l purtăm. Prin urmare, scopul suprem al fiecăruia dintre noi, cei prezenți la acest Colocviu, precum și al tuturor românilor, trebuie să fie Reîntregirea Țării pe baza adevărului istoric: acela al existenței unui singur popor român, a unei singure națiuni române, a unei singure limbi naționale și deci a unui singur Stat Român, cu capitala la București. Așa să ne ajute Dumnezeu!”

ION D. GOIA ■

Fostul prim-secretar al județului Dolj, Ion Traian Ștefănescu, a locuit pe un depozit de arme?

Nu demult, într-un număr al publicației FLACĂRA, inseram vreo câteva rânduri despre tăcerea diriguitorilor județului Dolj, privind destinația unor case de protocol folosite cândva de Nicolae Ceaușescu.

Evident, nimeni nu s-a ostenit să dea vreun răspuns. Supun atenției încă un caz, despre care majoritatea craiovenilor știu, dar acel răspuns tranșant din partea organelor în drept este amânat sine die. Astfel, în timpul tumultuoaselor evenimente din decembrie 1989, la subsolul locuinței fostului prim-secretar al județului Dolj, Ion Traian Ștefănescu, de pe strada Libertății nr. 9, Craiova, s-au descoperit mai multe lăzi cu muniție, măști de gaze fabricate în 1985 și complete de protecție tipul CP2 și CP3.

Toate acestea sunt reflectate cu claritate în conținutul procesului-verbal, încheiat de către reprezentantul Frontului Salvării Naționale, Păiuș Constantin, având data de 4.1.1990. Dealtfel, la vremea respectivă, amintitul proces-verbal a fost dat publicității de către hebdomadarul craiovean CARTEL. Iată, un fragment din acest proces-verbal învâluit de mister:

„În jurul orei 18.00 la imobilul domnului Ion Traian Ștefănescu a venit o persoană care, în felul cum a pătruns în curte, ne-a dat de bănuț. După ce a verificat locuința de jur împrejur, a sunat și a fost primit de doamna Ștefănescu. La apariția noastră, musafirul, pe nume Banciu Petre, antrenor de lupte în Craiova, și-a justificat apariția zicând că este o veche cunoștință a familiei Ștefănescu. Din cele declarate verbal de doamna Ștefănescu, înainte de apariția musafirului, am înțeles că nu au avut nici un fel de cunoștințe mai apropiate în municipiul Craiova. La discuțiile purtate între cei doi, doamna Ștefănescu i-a dat de înțeles musafirului precum că la subsol s-ar găsi lăzile cu muniție și armament și dumneael știe că de cheile de acolo are cunoștință unul dintre cei trei pe care îl numea „Nemou, Cepoiu, Tunsolu”.

Din păcate, nici până la ora actuală, nimeni din organele abilitate cu cercetarea evenimentelor din '89 n-a catadlesit să informeze corect locuitorii orașului Craiova despre rostul acelor lăzi de muniție, deasupra cărora viețuia Ion Traian Ștefănescu, aidoma unui înger.

ION CEACÎRU ■

La 50 m de Parlament se află, în prim plan, casa în care locuiesc agresorii. Ea este spate în spate cu cea a dnei Negrea H., curțile fiind complet separate, fără gard comun.

Fotografie de FLORIN IONIȚĂ ■

Lângă Parlamentul României

Romii bagă spaima în vecini

□ Poliția n-a venit, nu vine și nici nu are de gând să se implice

Despre desele divergențe dintre români și romi la periferia Bucureștiului, îndeosebi, s-a scris destul în presă, dar ca un scandal de o asemenea natură să aibă loc lângă Parlament este cam greu de imaginat!

Dna Negrea H., trecută de 65 de ani, locuiește în str. E. Văcărescu, nr. 22. În curte are pomi fructiferi, printre care și un corcoduș pe care l-au ochit vecinii dânzei, romii (care nu știm cum au primit repartiție și nici

cu ce se ocupă). Fără să-i ceară nici o încuviințare, sâmbătă, 17 iunie, una dintre vecinele „mai colorate” s-a cățarat în pom, rupând crengi întregi. La protestele cuviincioase ale dnei Negrea, i s-a răspuns cu insulte grosolane, după care s-a repezit la ea cu pumnii, sfâșindu-i și rochia. „Musafira” a părăsit locul, dar nu pentru mult timp. Peste câteva ore a apărut cu o altă colacitară și cu doi copii, toți patru rupând, furioși, crengile. Și pentru că un bătrân de vizavi „a avut curajul” să atenționeze una dintre progenituri, au apărut ca din pământ, încă cinci vecine colorate, însoțite de doi tineri și vâjnoși romi, înarmați cu topoare. Bietul bătrân, bolnav de inimă, s-a trezit înconjurat de întreaga lîotă, împins și lovit din toate părțile. I-a sărit în ajutor fiica lui, dar ce putea să facă o singură femeie? S-a ales cu numeroase lovituri corporale și cu un ochi tumefiat. Norocul celor doi (tată

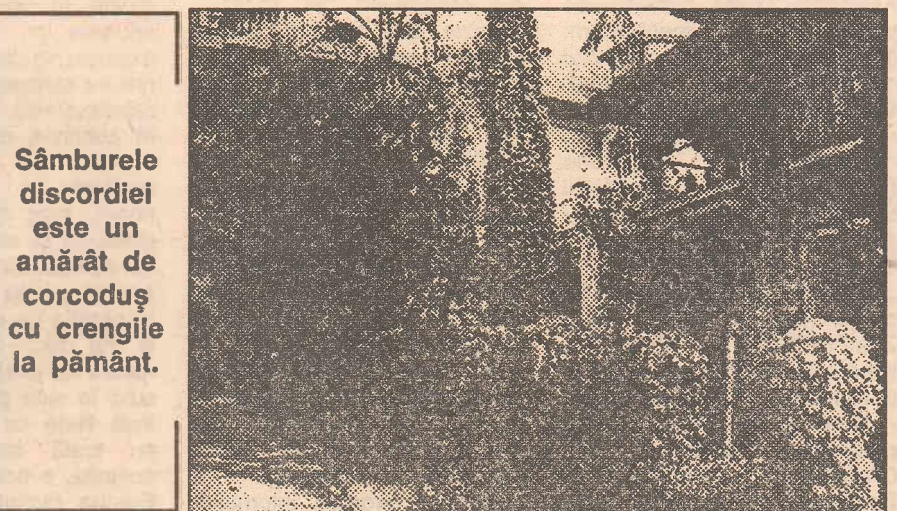
și fiică) a fost că, la o asemenea zarvă, au sosit patru soldați din paza Parlamentului, la a căror intervenție conflictul s-a stins.

Și cu toate că poliția a fost chemată telefonic, nu a venit nimeni nici peste două ore, cum promisese, nici mai târziu. Spre seară, „luptătorii cu topoare”, satisfăcuți de faptul că nu i-a luat la întrebări nimeni pentru faptele comise, stăteau triumfători în mijlocul străzii, care devenise de-acum a lor.

Bătrânul și cu fiica lui (care are doi copii) sunt, însă, speriați de moarte. Nici nu știu pe ce stradă vor mai putea merge de-acum încolo, deoarece romii i-au amenințat că vor mai avea de-a face cu ei.

Și, ca de obicei, majoritatea vecinilor au stat pasivi în spatele ferestrelor, spectatori, fiind stăpâniți de aceeași teamă - că nu vor mai putea ieși din casă din cauza romilor.

MIRELA ANTON ■

Sâmburele discordiei este un amărât de corcoduș cu crengile la pământ.

Din abuzurile unui ex-CPEX-ist

Cum a fost botezată gara Lăculețe

□ „Asta putea să schimbe și numele județului dacă-și punea în cap”, zic și astăzi oamenii despre fostul puternic al zilei, Constantin Olteanu

Aici s-a născut „împăratul” lor

În sătucul pestriț Vulcană-Pandele, procopit cu personalități de la lingurar și lăutar în sus, s-a născut cel care până mai ieri lucea pe cerul vulcănenilor ca o stea polară. Înaltul activist de partid și de stat, fostul ministru al MApN, fostul primar general al Capitalei, fostul secretar al CC al PCR și membru al CPEX, fostul, fostul... era omul și mândria lor. Nea Costică al nostru, tov. Olteanu, după caz, după împrejurări, mâna dreaptă a lui Ceaușescu, contrar zicalei cu țiganul care s-a văzut împărat, nu și-a uitat sălașul de unde și-a luat zborul. Ciurda de neamuri era mare, pe unii i-a salvat de puscării, pe alții i-a protejat să nu se atingă nimeni de ei și de mili-oanele lor în vremea când pentru o căruță de porumb furat de la CAP te putea judeca Tribunalul Militar (pentru subminarea economiei naționale), altora, pur și simplu, le-a împlinit niște toane. Așa era să se întâmple în 1968, când pricajita localitate era să înghită cu fulgi cu tot ditamai comuna Brănești cu case, cu întreprinderi și mii de salariați. Numai o minune dumnezeiască a făcut să fie altfel. Și atunci, dacă au văzut că nu le-a reușit fenta, s-au gândit că n-ar strica să aibă și ei măcar o gară, precum eroul lui Caragiale din Mizil.

Și fuga la vericu' cu jalba în proțap

Cum gara Lăculețe era la o aruncătură de băț de ei, au pus ochii pe ea și fuga la stăpîni lor de nădejde. Iar acesta, cu gest regesc, le-a dăruit-o, cu vorbe rămase în istorie: „Gata, fraților, de azi gara va purta numele satului vostru... și al meu, și va fi a voastră și a urmașilor urmașilor voștri, în

veacul veacurilor”.

Nici n-a terminat zicerea bine, că zeloșii executanți ai ordinelor comuniste, trepădușii de la Ministerul Transporturilor și similarii lor mai mici de la județ, i-au și pus-o în aplicare. Așa au avut călătorii surpriza ca într-o zi a anului 1985 să vadă cum gara Lăculețe, veche de peste o jumătate de secol, s-a transformat subit peste noapte, în Vulcană-Pandele (vezi Mersul trenurilor).

Oamenii, obișnuți de generații cu realitatea pitită sub placa mincinoasă, nu i-au spus și nu-i spun decât tot ca înainte de scamatoria lui Olteanu. Ba, până și vulcănenii își mai dau cu palma peste gură când obișnuința de-o viață le joacă festa.

Abuzul trebuie dat jos din cuie!

Sutele de familii din satul Lăculețe cer să se facă dreptate, gara să se numească așa cum s-a numit. Măcar acum când dl Iliescu, președintele țării, susține că la cârma țării nu mai sunt comuniștii, ci oamenii democrației sociale! „Democrații” de la minister și de la județ însă, de cinci ani de zile, nu mișcă un deget fără indicații, așa cum au fost învățați. Iar abuzul grosolan stă proțăpît acolo sus, nederanjat de nimeni, de atâta amar de vreme, de parcă nimic nu s-ar fi întâmplat după decembrie 1989.

Oamenii de aici îl iubesc foarte tare pe domnul Iliescu, dovadă că l-au votat până acum mereu, plini de veselie, în proporție de 100%. Așa că îl roagă să transmită indicațiile prețioase celor în drept (căci după cum se vede, altfel nu se poate) să redea numele real al gării, prin simpla coborâre a plăcii de pe locul unde a fost cocoțată.

GEORGE GH. POPESCU ■

Experimentul „Mincu” în cele opt județe

Scade vertiginos numărul medicilor

□ Populația cere schimbarea a 37 de mii de medici incompetenți

În România activează, în sectorul sanitar, circa 273.000 de persoane, dintre care numai 43.000 sunt medici (excluzând cei 6.000 de stomatologi).

Calitatea serviciilor medicale este afectată nu numai de extrem de slabă dotare tehnică, ci și de scăderea masivă a numărului de medici, în special în provincie. Iată un exemplu: din 1990, în opt județe ale țării, numărul medicilor s-a redus cu 30-80 la sută! Per total, acum nu mai profesează circa... 4.000 de medici de medicină generală!

Unicul... avantaj al aplicării experimentului „Mincu” în cele opt județe este dreptul populației de a contesta medicii incompetenți. În acest sens, s-au înregistrat, la Ministerul Sănătății, circa 37.000 de cereri!

Iată opinia dlui ministru prof. dr. Iulian Mincu în această problemă: „Sunt medici care fie nu-și iubesc meseria, fie și-o fac necorespunzător sau au și alte surse de venituri, printre care cadourile de la pacienți. Nu noi îi vom scoate din teritoriu pe medicii incompetenți, îi va scoate populația. În cele opt județe, unde s-a aplicat experimentul, sunt 1998 de medici, la o populație de peste patru milioane de oameni. Există 49 de medici care au mai puțin de 500 de pacienți. În următoarele zile ei vor trebui să se mute în alt loc. Asigurarea socială de sănătate va stabili un contract de prestări servicii între medic și pacient, cu două condiții esențiale - dreptul medicului de a-și face lista de pacienți și dreptul pacientului de a-și alege medicul”.

Dr. Sorin Oprescu, directorul Spitalului Municipal, are o altă opinie: „Adresabilitatea la medic începe să scadă pentru că în anumite perioade ale anului pacientul se gândește că se duce în spital, unde e frig sau unde nu mănâncă cum trebuie. Medicul n-are aparatură de mare tehnicitate, analizele durează, pacientul

stă, cauți diagnosticul pe toate căile. Ca să poți face o reformă sanitară adevărată, înseamnă o asigurare logistică cu tot ceea ce ai nevoie și apoi trebuie lucrat asupra mentalităților depășite ale medicilor”.

DAN GHEORGHE ■

COMUNICAT

Camera Federativă a Medicilor consideră noile propuneri ale Ministerului Sănătății, vizând coeficienții de ierarhizare a salariilor, drept continuare a vechii politici de nedreptățire a corpului medical. În acest fel, opțiunea politică a Guvernului continuă să vadă în medici, specialiști inferiori ofițerilor de poliție sau SRI.

În ciuda afirmațiilor false pe care le face, ministerul nu a avut în vedere propunerile noastre, care prevedeau coeficienți începând cu 1,8 și mergând până la 4,6 în rețeaua de bază. Ministrul sănătății, Iulian Mincu, și adjuncții săi se pliază în fața indicațiilor de partid, propunând tot vechii coeficienți, ce încep cu 1,2 și termină cu 2,45.

Varianta II, complet nedevelopată, este pur și simplu praf în ochi. Varianta I, în prezentare completă, între multe prevederi eronate, creează câteva mari nedreptăți: 1) mărește nejustificat diferența dintre rețeaua de bază și unitățile clinice, deși în acestea din urmă medicii beneficiază și de indemnizații pentru cadrele didactice; 2) este greșită metoda de creștere a salarizării cadrelor medii prin înființarea unei noi categorii, artificiale, a asistenților „specialiști”, în acest fel, numeroase categorii de specialiști cu studii universitare (biologi, biochimisti, chimiști, logopezi, farmaciști, fizicieni, profesori CFM și chiar medici) vor fi salariați mai prost decât cadrele medii pe care le coordonează; 3) este absurdă existența coeficientului de bază (I) pentru salarizarea unor titrați universitari, dar ministrul sănătății a reușit și această contraperformanță. Cerem Ministerului Muncii să corecteze greșelile comise de dl Iulian Mincu pe spinarea corpului medical.

S.N.C.F.R. vă face cadouri:

Păduchi și ploșnițe

Relativ de curând, S.N.C.F.R. a lansat cu mare pompă, tocmai la World Trade Center, noul Mers al Trenurilor. Au fost invitate personalități, s-a băut și s-a mâncat copios. Toate bune și frumoase, dar în timp ce șefii societății organizează și dau mulți bani pe cocktailuri simandicoase, starea rețelei naționale de căi ferate este dezastruoasă. Astfel, s-au înmulțit accidente feroviare soldate cu morți și răniți.

Anul trecut, în urma unor controale, S.N.C.F.R. s-a văzut nevoită să dea o directivă prin care conducerile regionalelor de căi ferate trebuia să asigure o stare de confort minim pentru clienți. Măsurile luate erau firești pentru o țară cât de cât civilizată. Printre acestea, îmbunătățirea stării de igienă a sălilor de așteptare, a grupurilor sanitare din gări și din vagoanele de călători, îmbunătățirea dotării și iluminatului peronelor, incintelor stațiilor și vagoanelor de călători, înființarea de încăperi „Mama și copilul” în toate stațiile mari și nodurile de cale ferată, asigurarea unor sisteme complete de informare a călătorilor.

După aproape un an, Oficiul pentru Protecția Consumatorilor a făcut un nou control, sondând 124 de stații de cale ferată din 21 de județe și din București. Rezultatul acestor noi verificări este dezamăgitor: în nici una din stațiile de cale ferată controlate nu au fost aplicate integral măsurile pe care Comitetul Director al S.N.C.F.R. le-a aprobat în luna octombrie 1994. Astfel, în aproape jumătate din stații, printre care și București Nord, iluminatul este în continuare insuficient sau lipsește cu desăvârșire, toaletele sunt înfundate și sunt într-o mizerie cumplită. Cât despre informarea călătorilor, „Mama și copilul”, posturi telefonice urbane și interurbane nu prea poate fi vorba, doar în gările mari s-a mai încercat ceva. La controlul vagoanelor s-au descoperit, pe lângă lipsa iluminării, a apei potabile, a ușilor și mobilierului la aproximativ 60% din vagoane, lucruri chiar mai grave. De pildă, acceleratul București - Suceava avea o parte din vagoane infestate cu păduchi și ploșnițe, deci călătorii plecau acasă cu amintiri de neuit din partea S.N.C.F.R.

TOMA ROMAN jr ■
LUCI ȘTEFANOVICI ■

O tânără vrea să-și schimbe sexul pentru că s-a îndrăgostit de prietena ei

O ieșeancă de 19 ani dorește să devină bărbat, de când s-a îndrăgostit de prietena ei, informează cotidianul local „Monitor”. L.B. este actualmente internată în Spitalul de psihiatrie „Socola”, unde i se fac investigații endocrinologice, genetice și psihiatrice. Examenele clinice preliminare au evidențiat că ea nu este dezvoltată conform vârstei și are alură bărbătească. În cazul în care medicii vor constata că este vorba de transexualitate, și justiția își va da acordul pentru operație, schimbarea de sex va fi efectuată la Spitalul Floreasca din Capitală.

Prima nuntă a unui cuplu de lesbiene

Luna aceasta va avea loc la Londra prima căsătorie dintre două lesbiene din Marea Britanie. Căsătoria este posibilă datorită faptului că una dintre mirese a fost bărbat, informează REUTER.

Tina-Louise Dixon se va mărita cu Tracie-Anne Scott pe 28 iunie. Scott are 38 de ani și, din punct de vedere legal, este încă bărbat, deși a făcut o operație de schimbare a sexului, care l-a costat 7.500 de lire. Tracie a fost marinar și are trei copii proveniți din două căsătorii heterosexuale.

Epidemie de „Lotomania”

Loteria „națională” britanică este sursa unei noi boli psihice, numită „Lotomania”, ale cărei victime sunt cei convinși că „au dat lovitură”, afirmă REUTER, citând cotidianul londonez The Times. Psihiatrul englez Harry Doyle afirmă că a tratat recent două femei, convinse că vecinii lor încearcă să le fure biletele „norocoase”. El a avertizat că este de așteptat ca „Lotomania” să atingă un

număr mare de indivizi, date fiind popularitatea și mediaticizarea loteriei naționale britanice, lansate acum șapte luni. „Am convingerea că numeroși britanici au devenit dependenți de loterie. Teamă lor este că, dacă se vor decide să renunțe, exact în acea săptămână ar fi putut câștiga”, a declarat Doyle publicației amintite. Loteria a lansat încă de la început o serie de probleme - de la

nemulțumirile organizațiilor de caritate, care susțin că donațiile au scăzut substanțial în ultima perioadă, la norocoșii deveniți peste noapte milionari, nevoiți să se ascundă din cauza campaniilor de ură și a scrisorilor prin care li se cer bani pentru diverse donații. Circa o jumătate din populația Marii Britanii joacă săptămânal la loteria națională.

Turnul Babel

O scară... „Richter”

Încurcăturile FORPRONU în Bosnia continuă în pas voios. În timp ce ultimele căști albastre erau eliberate de sârbii bosniaci după un suspans care a ținut pe jar mai toate marile capitale occidentale, a venit rândul musulmanilor să „blocheze” aproape cinci sute dintre bravii reprezentanți ai ONU. Totodată, soarta frontului se mișcă atât de repede încât nu se mai știe, din punct de vedere tactic, unde este talerul cel mai greu al balanței. De curând, pentru prima oară de la declanșarea ostilităților, armata guvernamentală a amenințat Pale (fieful secesioniștilor sârbi). În paralel, aceeași armată a tăiat breșe semnificative în centura inamică din jurul capitalei Sarajevo. Toate acestea înseamnă, de fapt, o puternică intensificare a confruntării, accentuarea pierderilor umane și materiale, punerea în dificultate a FORPRONU și punerea într-o dificultate și mai mare a factorilor politici care se văd incapabili să mai gestioneze o ne-bunie cu frontiere atât de elastice...

Prostul exemplu

Reluarea imperativă a experiențelor nucleare franceze a provocat valuri emoționale adecvate. Dincolo de momentul de tip „Greenpeace”, adorabil, însă strict ineficient, cele care s-au mobilizat mai aprig decât s-a calculat, au fost țările din sudul Pacificului unde spectrul nuclear reprezintă o dimensiune tradițională a spaimei regionale. Din zonă s-au transmis mesaje de protest, promisiunea de înghețare a cooperării militare cu Franța și alte asemenea semnale menite să pună Parisul pe gânduri. Parisul a analizat reacția și a defilat mai departe imperturbabil. Lucrurile s-ar fi putut opri aici dacă SUA nu ar fi anunțat, ca și cum nimic nu s-ar fi întâmplat, că „vor respecta până la capăt moratoriul privind experiențele nucleare (care expiră în septembrie 1996), dar după aceasta au de gând să organizeze experiențe de mică intensitate. În fața acestei declarații, Australia și aliații și-au exprimat „perplexitatea”. Să fie exemplul Franței „vârful de lance” al unei noi strategii nucleare a marilor puteri posesoare?!

Noua presiune a dreptei

După consumarea „prezidențialelor” care au confirmat sațietatea electoratului francez față de calea socialistă au urmat alegerile locale. Fenomenul deplasării spre dreapta s-a confirmat din nou. De această dată nu partidele de centru-dreapta au înregistrat scoruri fără precedent, ci formațiunea Le Penn, Frontul Național. Mobilizându-se în stil american F.N. și-a prezentat liste în 477 de orașe cu peste 5.000 de locuitori. Cei 25.000 de candidați ai F.N. au presat puternic canalele afirmării politice reasezând arhitectura administrației locale. Faptul că Le Penn este în ascensiune, indică o modificare de substanță a opțiunilor într-o țară care părea să fie adecvată pe termen lung tendințelor de stânga. Dacă adăugăm recenta victorie a lui Berlusconi din cadrul „referendumului mediatic” avem imaginea mai largă a unei tendințe care vizează un spațiu mai larg. Iată un impact care riscă să devină semnificativ și dincolo de fruntariile stricte ale Vestului...

RADU BUDEANU ■

Ce aude unicornul

Tratatul cu ungurii

Se formase ideea că doar ungurii de la noi, udmeriștii, sunt tot timpul puși pe harță și pe scandal, lipsiți de rezon, aroganți și intratabili, pe când ungurii din Ungaria, guvernul de la Budapesta în speță, sunt oameni cu care poți discuta și te poți înțelege. De aici și un anumit optimism relativ la negocierile și discuțiile privind Tratatul de bază româno-ungar. Însă cele petrecute la începutul săptămânii precedente au infirmat această deparțare, dovedind că și ungurii din Ungaria au pomirea de a face doar ce vor ei și cum vor ei. A reieșit acest lucru cu claritate atât la ultima rundă de negocieri la nivel de experți desfășurată la București, cât și din convorbirile avute de parlamentarii români la Budapesta. Și într-un loc, și în altul, ungurii au ținut-o pe-a lor: autonomie teritorială, statut special al minorităților, drepturi colective, minoritatea „națiune parteneră”, și, mai ales și mai presus de toate, includerea în Tratat a faimoasei Recomandări 1201. Dacă România nu are cadrul legislativ necesar pentru a înfăptui toate acestea, să și-l creeze, modificând Constituția în sensul cererilor maghiare: România are o viziune politică învechită, care nu corespunde actualelor standarde europene ș.a.m.d. Toate acestea spuse cu un așa aplomb încât, la întoarcerea lor în țară, parlamentarii români au apărut dacă nu speriați, în orice caz timorați.

Problema este, firește, foarte importantă și foarte serioasă, dar acest lucru nu constituie deloc un motiv ca să ne pierdem cu firea. E limpede că asupra României se exercită presiuni pentru acceptarea în Tratatul cu ungurii a amintitei recomandări, dar noi n-avem de ce s-o facem. Mai întâi, pentru că Recomandarea 1201 este un document caduc, mort în momentul înlocuirii lui cu Convenția - cadru cu privire la minorități; încercarea de resurrecție a Recomandării prin transformarea ei în directivă seamănă cu un balon de oxigen la gura unui decedat. În al doilea rând, prevederi precum autonomia teritorială pe baze etnice, drepturi colective ale minorităților, statut special al minorităților, cuprinse în Recomandarea 1201, au fost respinse și la reuniunea la nivel înalt a țărilor Consiliului Europei, ținută la Viena în 1993, și, recent, la București, de ambasadorul Statelor Unite. În sfârșit, pentru că românii n-au de ce să

introducă în legislația lor (în tratate) ceea ce restul Europei (cu excepția Ungariei, într-un singur caz) nu introduce.

Într-adevăr, în ce alte tratate (cu excepția celui ungaro-slovac) figurează Recomandarea 1201? În nici unul. Au votat reprezentanții țărilor Europei pentru transformarea Recomandării 1201 în directivă (deși votul a fost într-un organism care nu are putere de decizie)? Atunci s-o introduc ele, toate țările care au votat pentru, în tratatele lor cu vecinii, și pe urmă o s-o introducem și noi, românii, care am votat contra. Și nu invers - doar noi, care ne-am împotrivit, s-o includem, iar ceilalți nu.

Nu vrea Budapesta să obțină în Tratatul cu românii mai puțin decât în cel cu slovacii? Treaba ei. Fiecare poate să aibă oricâte ambiții vrea; atâta numai că politica se face nu pe ambiții, ci pe realități și necesități. Le arde ungurilor buza să încheie Tratatul cu Bucureștii? Foarte bine, să scoată de acolo Recomandarea 1201 și treaba se face. Altminteri nu. Cum să fim noi de acord cu asta? Păi dacă acum ungurii din România ne fac zile fripte (cu Legea învățământului, cu „stat în stat” etc.), ce va fi dacă vor putea pune Recomandarea 1201 în vârful sulii? Sper că și dl Iliescu, și dl Năstase, și dl Meleșcanu vor da dovadă de verticalitate și de acum înainte și nu vor umili România și pe români prin acceptarea unor pretenții arogante, nu vor ceda în fața bătutului cu pumnul în masă, că nu vor accepta condiții pentru care generațiile viitoare ne vor blama și blestema.

Presiunile asupra noastră sunt nu să încheiem pur și simplu Tratatul cu Budapesta, ci să-l încheiem așa cum vor ungurii, să le dăm tot ce cer. De ce s-o facem? Nu ne dă nimeni afară din casă și nu murim. Am supraviețuit și până acum fără Tratat cu ungurii, o să supraviețuim și de aici înainte un oarecare timp. Adică exact timpul cât și Budapesta, și cei ce-o susțin să se convingă că totuși în relațiile internaționale, și mai cu seamă în încheierea de documente fundamentale privind aceste relații, bunul simț, echitatea și dimensiunea morală nu sunt coji de semințe pe care să le scuipi, ca țiganii, pe toate străzile și în toate mijloacele de transport în comun.

ION D. GOIA ■

EUROPA

de la Vest la Est

„Operațiunea Europa”

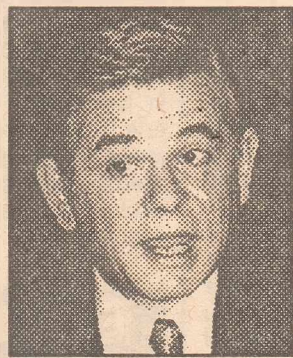
UN PAS ÎNAINTE ȘI DOI ÎNAPOI?

Ministrul român al afacerilor externe, Teodor Meleșcanu, a prezentat săptămâna trecută, la Paris, documentele cu privire la aderarea cu drepturi depline a țării noastre la Uniunea Europeană. Este vorba de un moment important, chiar istoric se poate spune, numai că în legătură cu demersul respectiv se pot face mai multe feluri de observații. În primul rând, acțiunea propriu-zisă este salutară. Prin ea se dovedește că obiectivul strategic asumat de actuală putere, dar de fapt de întreaga clasă politică - acela de a integra România în structurile euro-atlantice - este urmărit cu o anumită consecvență. Pe de altă parte, se poate comenta că în gestul Bucureștilui se simte și un oarecare simț al competiției, în sensul că România nu vrea să piardă cadența impusă de celelalte state din jur, care urmăresc același obiectiv.

Dacă, așadar, gestul României este din punct de vedere politic salutar, întrebarea este dacă sunt construite structurile socio-economice care să îndreptățească o asemenea opțiune. Ca și în cazul convertibilității unei monede naționale, nu se poate decreta că o anumită țară dispune, la o anumită dată, de instituțiile și infrastructura necesară pentru a face față exigențelor unei asemenea organizații cum este UE. Or, din acest punct de vedere, răspunsul, în ce privește România, este mai curând negativ. Așa cum spuneam, chiar și admiterea ca asociat al României în UE s-a făcut cu oarecare întârziere din cauză că de la Bruxelles se aprecia că oficialitățile de la București fac prea puțin

în direcția realizării tranziției economice, de fapt a implementării unei economii de piață în spațiul carpato-danubian.

De atunci și până acum prea puțin s-a schimbat în acest domeniu. Acomodarea în plan legislativ se realizează cu greutate, anumite proiecte de legi importante întârziind pentru aprobare în Parlament, iar aplicarea lor în viață se face și mai greu. De asemenea, procesul de privati-

zare - un parametru obligatoriu, cerut de altfel și de FMI - este mult întârziat, iar în reformă s-au aplicat doar jumătățile de măsură. Practic, s-a produs o temporizare în acești ultimi trei ani în ce privește realizarea unei adevărate economii de piață în România.

În aceste condiții, UE va înregistra desigur opțiunea noastră, dar putem să rămânem mult și bine tot în postura de asociați, dacă nu vom întreprinde acțiuni convingătoare, palpabile pentru a atinge parametrii ceruți. Este adevărat că s-a realizat, tot în regim de urgență, un program de integrare a României în structurile europene, de către așa-numita „Comisie Postolache”, dar este vorba tot

de niște hârtii, de niște proiecte pentru îndeplinirea cărora va fi nevoie de timp și mai ales de voință politică. Într-o estimare a MAE român, aderarea propriu-zisă a României s-ar putea produce cam în jurul anului 2000. Așa ar putea fi dacă - repetăm până la sațietate acest lucru - s-ar trece în mod foarte hotărât la schimbarea structurală din economie. Dacă avem în vedere țările vecine, cu care suntem - orice ș-ar spune - într-o competiție, vom observa că aproape toate sunt mult mai avansate în acest proces de transformări interne. Ca urmare, investițiile străine sunt acolo mult mai consistente, industriile lor au devenit competitive, structurile lor legislative sunt, se pare, mai suple și mai armonizate cu cerințele europene.

Să nu se uite, totodată, că și Uniunea Europeană se află ea însăși într-un proces de transformare, care va duce la un grad sporit de integrare și de concertare în luarea deciziilor.

Pe de altă parte, nu este de neglijat faptul că în declarațiile unor lideri politici din arcul guvernamental se fac tot mai des îndemnuri de reducere a ritmului integrării României în Europa. Iar respingerea motiunii introduse de partide de opoziție tocmai asupra acestui subiect, preferându-i-se o declarație neangajantă politic, ne aruncă în plin paradox: de fapt, acest guvern vrea sau nu vrea să se îndrepte spre Europa? Și dacă da, va fi necesar să ocolească, eventual, prin Moscova?

ȘTEFAN NICOLAE ■

Cecenia - odiseea ostaticilor

S-a petrecut în ultimele zece zile poate cel mai spectaculos episod a ceea ce s-a numit rând pe rând independența cecenă, rebeliunea cecenă, aventura cecenă, defecțiunea cecenă, secesiunea cecenă, problema cecenă, criza cecenă, drama cecenă, războiul din Cecenia. E vorba, evident, de acțiunea comandoului cecen care a ocupat un spital în orașul rusesc Budionnovsk, luând circa 1.000 de persoane ostatici (după cum a reieșit ulterior, cecenii voiau de fapt să pună mâna pe o uzină, în alt oraș, dar au fost descoperiți la Budionnovsk și atunci au recurs la ocuparea spitalului). Desfășurarea și încheierea acestei aventuri a disperării sunt cunoscute: în urma negocierilor purtate de premierul rus Victor Cernomârdin (fiindcă președintele Elțin plecase în Canada) cu șeful insurgenților, Șamil Basaiev, ostaticii au fost eliberați, membrii comandoului au plecat în opt autobuze spre Cecenia, împreună cu 150 de ostatici, de astă dată ostatici voluntari; trupelor rusești din Cecenia li s-a ordonat încetarea focului, la Groznai au avut loc convorbiri ruso-cecene în urma cărora s-a convenit retragerea rusă din această mică republică, prezența militară rusă fiind admisă doar în trei puncte. E vorba, se-nțelege, de niște hotărâri de moment, pentru rezolvarea problemei ostaticilor, soluția politică echitabilă, singura care poate fi durabilă, urmând să fie găsită și convenită de-abia de-acum înainte. Până atunci, legat de episodul Budionnovsk câteva observații se impun.

Pe primul loc, chestiunea metodelor și mijloacelor teroriste. Toți cei care au privit cu simpatie lupta poporului cecen în contra stăpânirii rusești s-au aflat după acțiunea comandoului lui Basaiev într-o situație delicată, luarea unor civili ca ostatici neputând fi în nici un chip susținută. Ea a fost dezavuată și trebuie dezavuată în continuare. Dar lucrurile nu sunt deloc simple. Un membru al comandoului declară agenției Reuter: „Ni se spune doar nouă teroriști; dar oare nu tot de terorism e vorba când rușii ne bombardează casele, distrugându-le din temelii, și ne omoară familiile?”. Așa este. Elțin și ai lui (și alții șefi de stat și de guvern, din alte puncte de pe glob) văd doar terorismul gherilerilor și nu și pe al lor propriu (numit de politologi terorism de stat); când trimit tunurile, tancurile și avioanele să facă una cu pământul pe cei care nu se supun pe deplin. Rușii au vărsat în Cecenia râuri de sânge și de lacrimi, au provocat acolo moarte, ruină, jale și pârjol și nu i-am surprins niciodată regretând. Exemplu tipic - mamele rusoaice, „mamașele”, pe care le-am văzut cu toții la televizor. Ele au o sensibilitate selectivă: lacrimi și șiroaie când e vorba de ai lor, ferocitate de câine când e vorba de alții (au blocat căile ferate în Basarabia, au ocupat zile întregi sala „procesului” lui

Ilașcu cerând isteric „Moarte!”, au împiedicat, tot la Tiraspol, pe succesorul lui Lebed să-și ia slujba în primire și multe altele). Își plâng mamașele cu foc mortii, răniții și prizonierii proprii, dar nu varsă nici o lacrimă pentru morții, răniții și prizonierii celorlalți, în cazul de față ai cecenilor, și nici nu le trece prin minte că nu doar soldații ruși, ci și luptătorii cecenii au mame, tați, frați, suori, logodnice, neveste, copii care-i plâng pe cei dragi.

Este de examinat și felul în care odiseea ostaticilor din Budionnovsk se răsfrânge asupra poziției lui Elțin. Liderul rus a vrut să ajungă la Halifax cu Cecenia „pacificată”, ca să probeze prin asta că situația din Rusia e stabilă. A ieșit pe dos, criza ostaticilor izbucnind exact când Boris trebuia să plece la summit. Atunci el a întors-o, prezentând fapta comandoului cecen ca pe un element ce justifică intervenția rusă în Cecenia, declanșată cu șase luni în urmă. Motivație de Găgă, semănând cu aceea a unui miner care spunea nu de mult la televizor că minerii au venit pe dreptate la București în iunie 1990. Întrucât bucureștenii i-au aplaudat. Da, însă aplauzele unor cetățeni (puși de FSN) s-au produs după ce minerii veniseră la București, nu înainte, ca să poată fi invocate ca motiv al venirii. În Cecenia, la fel: rușii n-au venit pentru că cecenii au luat ostatici, ci invers, cecenii au luat ostatici pentru că au venit rușii. Revenind la Elțin, mulți consideră că el a ieșit din această afacere cu prestigiul mototolit, în ciuda mâinii de ajutor date de amicii lui la Halifax, că a pierdut teren în fața lui Cernomârdin, căruia i-au crescut mult acțiunile (și ar putea câștiga prezidențialele de anul viitor, în defavoarea actualului președinte). Dar în condițiile legislației rusești, de acum, când premierul depinde așa de mult de președinte, e de așteptat că Elțin va face tot posibilul ca să-și „dezumfle” adversarul.

În sfârșit, se apreciază că episodul Budionnovsk le-a mai tăiat rușilor nasul, le-a mai scăzut din aroganță, le-a mai demonetizat pretenția că pot face absolut ce vor, că pot călca în picioare sufletul unui popor invocând o „legalitate” care este în fond nelegitimă.

ION D. GOIA ■

Mileniul trei fără un sfert

„Strapontina rusă”...

Întâlnirea de la Halifax dintre cei 7 a avut ca ingredient principal participarea președintelui Elțin. „Strapontina rusă” a devenit și de această dată incomparabil mai interesantă în arhitectura generală a reuniunii, decât fotoliile de orchestră a celor șapte. De altfel, documentul final al summit-ului indică mai mult decât elocvent tradiția bătutului apei în pîuă. De la necesitatea creșterii rolului ONU și până la deplângerea evoluțiilor nefericite din Bosnia, de la problematica dezvoltării mondiale la soluționarea unor situații precum cea din Burundi, G-7 s-a ostenit să demonstreze cât de evazivă și, pe alocuri, cât de echivocă poate deveni sinteza pentru presă a celei mai „grele” întâlniri posibile. În fond, G-7 adună puterile cele mai concludente din punct de vedere politic, militar, economic. Un asemenea „cabinet super-mondial” ar merita o soartă mai bună. Dacă organismele mondiale sau regionale se dovedesc impotente în abordarea unei interminabile succesiuni de evenimente și procese complexe, măcar G-7, prin indiscutabilul său calibr, ar putea tăia câteva noduri gordiene. O asemenea performanță nu a fost realizată niciodată și nici recent, la Halifax, nu se poate spune că într-o problemă sau alta s-ar fi pus punctul pe i. De soluționat, tranșant, măcar un dosar din raftul încăpător al celor imperative, ce să mai vorbim?! Și, totuși, așa cum se întâmplă aproape tradițional în ultima vreme, anexa summit-ului, Rusia, a concentrat, imediat, atenția massmedia și a introdus în atmosfera edulcorată a reuniunii inestimabilul miros al prafului de pușcă fără de care orice întâlnire „istorică” intră în desuetudine. Normal, Rusia s-a prezentat la Halifax încărcată de toxinele „problemei cecene”. Problemă devenită de la o lună la alta tot mai acaparatoare pentru ruși și tot mai ambarasantă pentru occidentali. Nu trebuie uitat că în momentul când președintele Elțin își făcea bagajele pentru Halifax, la Budionnovsk, Șamil Basaiev lansa cea mai spectaculoasă acțiune teroristă articulată în ultimele decenii. Riscând și fonarea... imaginii externe a Ceceniei, Basaiev a obligat opinia publică mondială să privească adevărul în față. Acest adevăr amenajat și de ruși și de occidentali după criteriul amărât al oportunității nu este decât unul: poporul cecen care nu este o minoritate încearcă să-și definească un stat. Rușii încearcă să desființeze cu tunurile și avioanele de bombardament acest drept strict inalienabil în numele unui calapod birocratic care se numește Federația. Lovitura de la Budionnovsk nu este altceva decât o formă de mediatizare tragică a acestui adevăr. Nu este întâmplător că la Halifax dialogul Clinton-Elțin s-a concentrat pe acest subiect, președintele fiind obligat, dincolo de criticarea mijloacelor externe ale cecenilor, să recunoască un fapt profund semnificativ: Moscova trebuie să înceteze imediat „operațiunile militare și să se angreneze pe o linie de acțiune politică”...

Rămâne de văzut cum vor evolua lucrurile. Un element este, însă, cert: problema cecenă a alunecat din faza represaliilor locale și a devenit un subiect internațional de primă mână: în fond, în formă, prin implicațiile strategice în întregul Caucaz și prin implicațiile morale care nu au - asta e! - frontiere...

RADU BUDEANU ■

Rusia:

Comuniștii la putere ?

După cutremurul politic din 1989, care a dus la prăbușirea sistemului comunist european, toate partidele comuniste de pe continent, și cele din Europa de apus, care nu fuseseră la putere, și cele din răsărit, care guvernaseră țările lor mai bine de patru decenii, s-au transformat în partide social-democrate, „reformiste” (cu excepția PC Român, care s-a pulverizat pur și simplu). În noua lor înfățișare, partidele foste comuniste au izbutit să revină la putere pe cale democratică, parlamentară în Ungaria, Polonia, Bulgaria, precum și în unele foste republici sovietice (în ceea ce privește România, politologii consideră că prin FSN și, ulterior, după sciziparitatea acestuia, prin PDSR, foștii comuniști reconvertiți la social-democrație au fost la putere tot timpul, fără intermezzo-ul unei guvernări de dreapta). Iată că acum se organizează să revină la cârmă (de astă dată, la fel ca la ceilalți frați din

fostul lagăr, pe cale democratică), având șanse importante de succes, și partidul comunist din Rusia (care, spre deosebire de celelalte partide frățеști, ce s-au rebotezat în fel și chip, se numește chiar așa: Partidul Comunist din Rusia - PCR).

În momentul de față, PCR (președinte - Ghennadi Ziuganov, vicepreședinte - Aleksandr Șabanov) este a treia forță din Dumă (la alegerile legislative din decembrie 1993 comuniștii au obținut 12,35 la sută din voturi); el numără 600.000 de aderenți și are sedii permanente în toate localitățile (moștenite de la vechiul PCUS). La alegerile legislative de la sfârșitul acestui an, comuniștii speră să obțină 20 la sută din sufragii, la care, potrivit estimărilor, se vor adăuga încă 20 la sută din voturi, întrunite de aliatul comuniștilor, Partidul Agrar. În felul acesta, alianța comunisto-agrariană ar putea obține majoritatea în Dumă (parlamentul rus). Potrivit aprecierii

ziarului „Segodnea”, în Rusia „șansele comuniștilor și ale partenerilor lor agrarieni de a controla viitorul parlament sunt uriașe”. Legat de aceasta, sunt de făcut câteva precizări.

Mai întâi, despre diferența dintre postcomunismul rusesc și cel din țările fostului lagăr. În aceste state, îmbrățișarea social-democrației de către foștii comuniști s-a putut face fără prea mari dificultăți, dat fiind că social-democrația avea în Europa, inclusiv în țările din Est (evident, cu diferențe, adesea notabile, de la una la alta), o îndelungată tradiție. La ruși însă, social-democrația, repudiată și reprimată de regimul țarist, a degenerat în bolșevism; care bolșevism, la rândul său, i-a vânat și i-a nimicit pe cei ce rămăseseră fideli social-democrației cu mult mai crunt decât țarul. În lipsa unei atari tradiții, foștii comuniști din Rusia nici nu s-au mai străduit să se reboteze. Ei au acceptat - siliți,

desigur, de împrejurări - pluripartitismul, dar au anunțat un program comunist, în virtutea căruia procesul de privatizare din Rusia ar urma să fie stopat, protecționismul la frontiere reintrodus și, cel mai important, puterea sovietelor restabilită (cu suprimarea funcției de președinte al Rusiei). De altfel, vicepreședintele Șabanov a spus-o destul de clar: „Pentru Partidul Comunist din Rusia, rămân în continuare aceleași metode de lucru și același scop: făurirea unei societăți socialiste”. Așadar, revenirea comuniștilor la putere în Rusia ar însemna altceva decât come-back-ul din țările est-europene: ar însemna chiar revenirea la comunism.

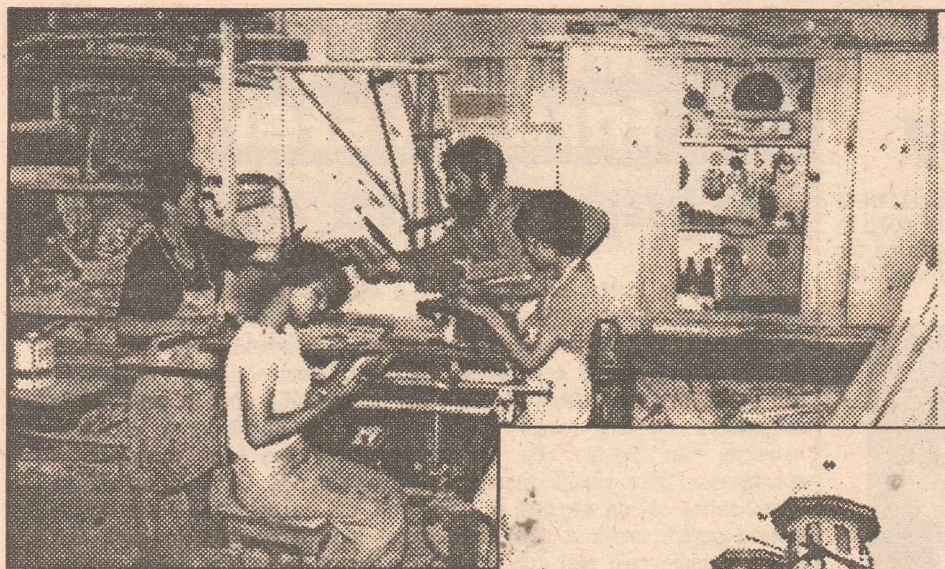
Da, însă acest lucru s-ar petrece numai dacă PCR ar câștiga și alegerile parlamentare, și pe cele prezidențiale de anul viitor. Altminteri, în condițiile actualei Constituții a Rusiei, care-i permite șefului statului să guverneze fără să țină prea mult

seama de un parlament ostil, un președinte de dreapta sau de extremă dreaptă, adică un Elțin sau un Jirinovski, ar putea pune din nou tunurile să tragă asupra unei Dume care nu-l ascultă. Or, o personalitate în stare să câștige alegerile prezidențiale, comuniștii din Rusia deocamdată n-au. O vor găsi, oare?

Până una-alta, comuniștii ruși profită de faptul că 70 de ani de bolșevism au lăsat urme adânci în conștiința multora și-i cultivă pe nostalgici. Mai nou, a pășit în arenă și un nepot al Tătucului, Evgheni Djușavili (fiul lui Iakov, băiatul cel mai mare, mort în prizonierat la nemți, al lui Stalin). El consideră că Rusia poate fi scoasă la lumină doar de un nou Stalin. În orice caz, adepții restabilirii cultului (și a politicii) lui Iosif Vissarionovici îi vor vota în corpore pe comuniști și acest lucru poate să conteze foarte mult în mersul vieții politice la ruși.

ION D. GOIA ■

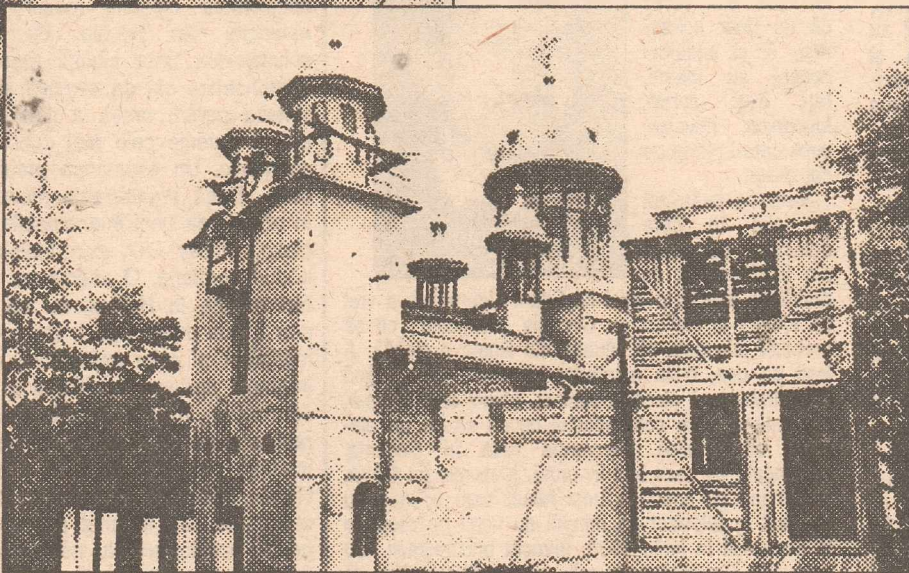

În atelierul de tâmplărie, sub supravegherea dlui Ion Moise, Emilia, Ștefan și Răzvan fac iconițe și cruciulițe din lemn.

Lângă biserică, se construiește un schit pentru măicuțe și fete fără familie.

De mai bine de patru ani, preotul Nicolae Tănase îndeplinește, cu hotărâre și charismă, o misiune nobilă pe care el însuși și-a ales-o ca principal scop: protejarea vieții. Militând, cu mijloace spirituale împotriva avortului, adunând de pe străzi și din spitale copii și femei abandonate sorții, părintele Nicolae Tănase din Vălenii de Munte a întemeiat în satele ce le păstorește, Valea Plopului și Valea Screzii (comuna Posești, județul Prahova), case și familii în care nefericiții să-și afle adăpost și mângâiere.

27 de femei au fost convinse să-și păstreze pruncii nenăscuți

Sosind inopinat la fața locului și „anchetând” sătenii, am aflat că activitatea de... găzduire a celor lipsiți de familie se bucură de participarea afectivă a celor mai mulți, de bunăvoința altora și de participarea efectivă a câtorva. Cum? Ne explică „adjunctul” părintelui Nicolae Tănase, dl Ion Moise, tâmplar de meserie dar, mai ales, un mare sufletist:

- Dintotdeauna, părintele a luptat împotriva „modernelor” concepții potrivit cărora femeia are dreptul să accepte uciderea pruncului nenăscut sau să apeleze la așa-numitele metode anti-concepționale. A stat de vorbă cu fete tinere sau femei aflate la necaz și le-a convins să renunțe la provocarea avortului, oferindu-le, aici în sat, locuință, hrană, îngrijire până la naștere și, la cerere, creșterea copilului. Acum, părintele se „laudă” că are vreo... 27 de copii. Mai mult, pentru cele care au avortat o dată a instituit un canon: să crești șapte ani de zile un copil! Apoi, nu-l mai poți abandona.

După Revoluție, părintele, împreună cu poetul și credinciosul creștin Ioan Alexandru - președinte de onoare - a

„Mi-a murit un băiat de 23 de ani și am rămas cu cinci fete. L-am rugat pe părinte să-mi dea un băiat. Acum, am luat să cresc opt copii”.

Unic în România!

O familie per

□ Preotul Nicolae Tănase

întemeiat o societate de caritate „ProVita-Brâncoveanu”, cu scopul inițial de a apăra dreptul la viață al copilului nenăscut. Ulterior, părintele și-a

Așa s-a făcut că, umblând prin spitale, prin gări sau pe străzi, în toată țara, părintele a început să adune copii amărâți, lipsiți de adăpost. Dacă aceștia acceptau de bunăvoie, părintele îi aducea aici, în Valea Plopului, și găsea, pentru fiecare, o anumită posibilitate de a-i ocroti, în funcție de vârsta copilului, de antecedente etc. Unora le găsea familii doritoare să-i crească, altora le pune la dispoziție o cămăruță. Tuturor le oferea îmbrăcăminte și hrană, posibilitatea de a munci și dreptul de a pleca oricând doreau.

Unii copii sunt integrați în familii

- Concret?

- Concret, iată câteva exemple. Două familii din sat au și înfiat câte un copil fiecare. Mai există încă alte patru cereri, iar părintele are... pregătiți încă șase copii. Nu se pune, în aceste ultime cazuri, deocamdată, problema înfierii. Este vorba, de fapt, ca respectivii copii să fie crescuți

dat seama că, de fapt, și copiii abandonati au dreptul la viață și dreptul la

La familia Pițolu s-au perindat 18 copii. Cel mai simpatic dintre cei patru rămași este Ahmet zis Adiță.

o familie, dreptul de a crește egali cu noi, ceilalți, de a fi înțeleși și iubiți, de a avea viitor.

în acele familii. Revenind, un alt exemplu este Andreea. Născută în maternitate la Slănic, ea a fost descoperită, de părinte, la spitalul din Văleni. Avea patru luni. Fusesse aruncată pe fereastră... A adus-o aici, la familia Rusu Gheorghe și Alexandrina. Ei au ținut-o o perioadă, apoi părintele a mutat-o într-o altă casă, în Valea Screzii. Pe la un anșor, a dus-o, din nou, la familia Rusu. Era o fetiță tare bolnăvicioasă. Nu creștea. Zăcea numai pe spate și doctorii nu-i mai dădeau nici o șansă. Acum are doi ani și jumătate, e sănătoasă, grăsuță, veselă și jucăușă și crește!

- Familiile care iau copii, trebuie să-i întrețină?

- Nu. Prin societatea de caritate părintele le aduce tot ce este necesar: haine, încălțăminte, abonament la lapte în sat, hrană și bani. Părinții „adoptivi” trebuie doar să-i ... iubească și să le creeze mediul familial în care să crească.

U fiecare suflet

tește copiii și mamele abandonate

primesc locuință

emplu este Răzvan Glăvan. st descoperit în piața Bucur de mai bine de trei ani, în

Preotul Nicolae Tănase, cel care salvează suflete nevino-vate.

ormind pe sacii de cartofi. zece ani și este la noi de i. El are o altă situație pen- t învățat să trăiască liber și surce singur. Răzvan nu a adrat în familie, deși toată ubește și este un băiat i, părintele i-a pus la dis- imăruță, pe care o împarte băiat, Ștefan Bârlodeanu, a a VII-a. Răzvan mțunește asele oamenilor și se duce Pentru aceasta capătă de anii pe care îi primește de iosește cum crede el de împărându-și îmbrăcăminte, dorește el. Pentru că a e ani, Răzvan nu mai poate asa întâi, așa că ia lecții cu dna învățătoare. Din se prea omoară cu... lecțiile.

leloiu Filofteia te... opt copii!

uație este cea a ... caselor distă, în Valea Screzii, două au acceptat să integreze copii. De exemplu, familia Filofteia îngrijește opt (!) băieți și patru fete. Cel mai ure 7 (!) săptămâni și cele unt surorile gemene de 13 ea sunt handicapate și școală ajutoare în Văleni.

„În are zi, 12, am ne ște ia”.

Ele sunt din sat. Fuseseră abandonate la bunici. Când aceștia au murit, părin- tele le-a găsit zăcând pe mormântul bătrânilor.

O altă familie, Pițoiu Ilie, crește, acum, patru copii. Trei fetițe și un băiețel pe jumătate arab. Pe la această casă s-au perindat 18 copii (!). Vedeți, se întâmplă ca, după câțiva ani, mamele să-și rezolve situația și să ia copiii acasă”.

O mamă cu patru copii se adăpostește, de doi ani, în casa parohială

„Mai există și un alt caz. O femeie, Elena Schumacher, a fost găsită în gară, la Ploiești, împreună cu cei patru copii.

Părintele i-a găzduit într-o cămăruță la casa parohială. Într-o altă cămăruță, în aceeași casă, locuiesc trei fete care au depășit 14 ani și care au situații grele familiale. Părinții nu le acceptă, le tero- rizează. Ele, ca și alți copii mai marișori, lucrează la atelierul de tâmplărie, atelier care „sponsorizează” fundația, prestând munci pe măsura puterilor lor. Fetele învăță și să gătească. De altfel, aici, la atelier, cei care nu sunt integrați în familii, mănâncă prânzul. Există și o bucătărioară unde oricine își poate face un ceai dacă și când dorește”.

Se construiește un schit pentru măicuțe și fete cu „probleme”...

„Ca planuri de viitor, părintele intenționează să construiască, lângă noua biserică, un schit care să adăpostească, alături de călugărițe, și fete ce așteaptă să nască, sau copile abandonate. Oricum, ideea de bază este o familie pentru fiecare copil și acest lucru este posibil”.

În loc de concluzie

Ce ne-a impresionat în gospodăriile pe care le-am văzut a fost, în primul rând, sentimentul că micuții au condiții

excelente: cură- țenie, hrană sufi- cientă (toți copiii arată grăsuți, bi- ne îngrijiți, să- nătoși, curați), belșug și, mai ales, iubire. De fapt, copiilor li se oferă șansa de a răzbi în lupta cu- viața. Pentru cei care vor rămâne, se alcătuiesc chiar și planuri de viitor, vor merge la școli, vor învăța o meserie. Cei crescuți în familii, cu siguranță, în final, vor fi înfiați. Celor ce nu vor să rămână, mai ales copiii străzii ce nu se pot adapta stilului normal de viață, li se permite, de câte ori doresc, să se întoarcă și să

„Alături de bunica și de mama, am spor la treabă”

încerce din nou. Important este faptul că preotul Nicolae Tănase nu are de gând să abandoneze această activitate considerând că orice copil amărât are dreptul la o familie.

BRÎNDUȘA NICOLAE ■

Copiii în anul toleranței

Printr-o frumoasă coincidență, în ultimele zile de școală, s-a desfășurat la Școala nr. 165 o dez- batere asupra păcii și războiului, temă abordată la nivel UNESCO, inclusiv în discursul rostit la Academia Română de Directorul General Federico Mayor, sub titlul „UNESCO și cultura păcii”. În Anul Toleranței, elevii au pus problema genocidului și holocaustului, pornind de la ideea că săvârșirea acestora încalcă dreptul fundamental al omului la viață. Discuțiile, coordonate de directorul școlii, prof. Valeriu Tulbă, și prof. Florica Unciuleanu, s-au oprit, firesc, asupra conflictelor din fosta Iugoslavie, dar au trecut, apoi, la evenimentele din '89 din țara noas- tră, copiii întrebând dacă atunci a fost sau nu un genocid. Extinzând semnificația termenului, copiii s-au întrebat dacă înfometarea, frigul și lipsurile datorită căroră, ani la rând, au murit oameni, nu au fost, de fapt, un genocid mascat. „Bunica mea e convinsă că Ceaușescu a fost deștept și bun, dar cred că un om cu pregătire superioară nu ar fi putut accepta să facă așa ceva cu poporul său. Poate tocmai faptul că avea doar 4 clase ar putea motiva ati-

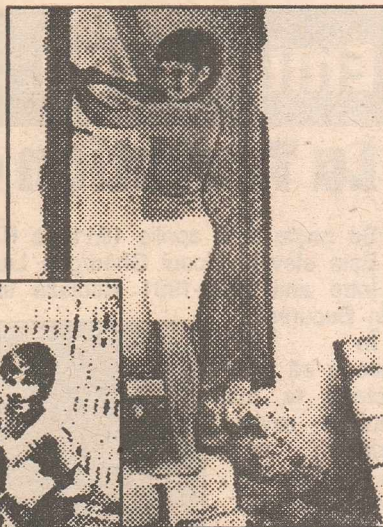
tudinea sa represivă față de noi toți”.

Dacă un soldat, în război, omoară, nu comite un genocid, dar civilii care se omoară între ei, pot fi acuzați de crimă împotriva umanității? „În fond, omenirea o formăm noi, cei ce trăim pe Pământ, deci omorând un om, atentăm la viața omenirii întregi”. În aceste condiții, pedeapsa cu moartea este sau nu necesară? Poate că nu, gândindu-ne tocmai că și criminalii sunt oameni, deci au dreptul la viață, poate că da, știind că, majoritatea, ieșind din detenție, reîncep să ucidă. Și cum crimele, violurile, atacurile se înmulțesc și la noi...

Ideea de a învăța ce e pacea ca stare de spirit și de fapt, eliminând mentalitățile ce conduc, indiferent pe ce cale, la violență, s-a desprins per- manent din discuțiile animate care au dovedit că generația tânără începe să gândească, să analizeze și să aibă o viziune asupra lumii care poate deveni, prin ei, mai bună. Nu întâmplător, expoziția deschisă de copiii aceleiași școli la Sala Radio reflectă dorința lor de prietenie, de lumină și pace, sub genericul „Copiii în Anul Toleranței”.

ANCA FLOREA ■

„Aici locuiesc eu. Am cheia mea și mă simt stăpân”.

Fotografii de ELENA GHERA ■

Răzvan duce vacile la păscut. În schimb, primește hrană caldă și o vorbă bună.

Emil Cioran:

La Tentation d'Exister

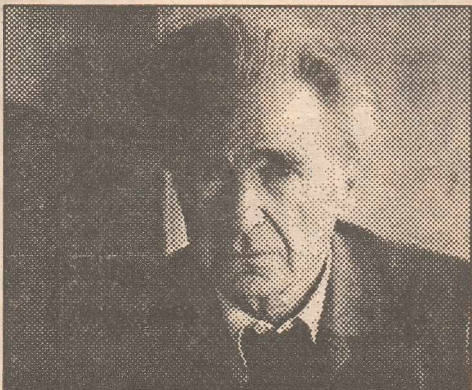
Se naște la 8 aprilie 1911, la Rășinari.
Este elev la Liceul Gheorghe Lazăr din Sibiu.
Între anii 1928-1931 studiază filosofia la Universitatea din București.

În 1931 începe să colaboreze la mai multe reviste printre care *Gândirea*, *Cuvântul*, *Pagini literare*.

În 1934, volumul *Pe culmile disperării* primește Premiul Fundațiilor Regale. Apar volumele *Cartea amăgirilor*, *Schimbarea la față a României* (1936) și *Lacrimi și sfinți* (1937).

În 1938 primește o bursă din partea statului francez și se stabilește la Paris. Se integrează în cultura și literatura franceză. Apar *Sylogismes de l'amertume*, *La Tentation d'Exister*, *Histoire et Utopie*, *Le Mauvais Démon*, *Exercices d'Admiration*. În 1977 primește Premiul Ninier pentru ansamblul operei sale.

În ziua de 20 iunie 1995, Emil Cioran a murit.

Editura Humanitas a câștigat Marele Premiu al Salonului Cărții Latine „Librex '95”

La Muzeul „Mihai Eminescu” din Iași au fost decernate duminică premiile „Salonului Cărții Latine - Librex '95”. Juriul, prezidat de criticul Ioan Holban, a decis ca Marele Premiu Librex să fie acordat Editurii Humanitas, pentru cel mai valoros program editorial. Editura Institutului European Iași a obținut premiul „Ovidiu” pentru editarea culturii clasice, premiu acordat de către Inspectoratul pentru Cultură Iași, iar premiul SOCEC pentru promovarea culturii române, acordat de către Asociația Scriitorilor Iași, a fost decernat Editurii Cronica. Editura Mydo-

Center Iași a primit premiul „Șaraga” pentru cea mai importantă ediție critică, premiu acordat de Muzeul literaturii Iași. Premiul Primăriei ieșene a fost acordat Editurii Timpul din Iași, iar premiul „Dosoftei” a fost acordat pentru bibliografie editurilor Helicon-Timișoara, și Est-Samuel Tastet. Monografia „Cimitirul Eternitatea” apărută sub egida Primăriei ieșene la Editura Cronica a obținut premiul Best-seller, pentru cartea de cultură care a înregistrat cel mai mare succes de librărie, premiu acordat de Camera de Comerț și Industrie Iași. (Mediafax)

Musil în România

Pentru prima oară în România a fost tradus și editat unul dintre clasicii literaturii moderne, austriacul Robert Musil. Este vorba de romanul *Omul fără însușiri*, apărut în trei volume la Editura Univers. Romanul, o carte care trebuie citită fiind un reper al literaturii moderne europene, are însă un preț prohibitiv - 22.000 de lei - în ciuda faptului că editarea a fost sponsorizată de Fundația Sörös pentru o Societate Deschisă și de societatea germană Kultur Kontakt. Traducerea, remarcabilă, aparține cunoscutului poet Mircea Ivănescu, ediția fiind prefăcută de filosoful Ion Ianoși. (T.R., L.Ș.)

Doi scriitori români traduc un scriitor francez

Doi dintre cei mai cunoscuți și bine cotați scriitori români, Ștefan Augustin Doinaș și Dumitru Țepeneag, au tradus împreună poemele marelui scriitor francez Michel Deguy. Volumul rezultat a primit, simplu, titlul *Poeme* și a fost

lansat săptămâna trecută la Institutul Francez din București. Cu această ocazie, versurile lui Michel Deguy au fost recitate de Victor Rebengiuc și s-a ținut o masă rotundă despre opera poetului francez. (T.R., L.Ș.)

Martirajul scriitorilor medici

Martirajul este definitoriu pentru medici, prin însăși vocația lor de oameni chemați să aline suferințele semenilor. Dar în existența poporului român, din ultima jumătate de veac, au fost numeroase cazurile când medici cu vocație literară au trebuit să-și poarte crucea în închisorile comuniste, ei devenind astfel de două ori martiri. Aceasta a fost ideea de la care s-a pornit în organizarea de către Societatea Medicilor Scriitori și Publiciști din România a unui simpozion legat tocmai de martirajul medicilor scriitori. Așa cum sublinia președintele societății, dr. CD Zeletin, exemplele sunt numeroase, ele făcând parte din „holocaustul valorilor românești”. La simpozionul organizat în Sala de Consiliu a Facultății de Medicină s-a subliniat că în urma acestui atentat la principiul suprem al Binelui au căzut victime personalități precum doctorul și poetul Vasile Voiculescu, dr. Iuliu Hațieganu, dr. Alexandru Al George, cunoscutul orientalist dr.

V. Papilian, dr. Ion Jovin, pentru a-i cita doar pe cei evocați cu acest prilej.

Tulburătoare au fost evocările făcute de Banu Rădulescu, în legătură cu universul concentraționar de la Pitești, Gherla, Aiud sau amintirile fiicei poetului Vasile Voiculescu, Gabriela Defour Voiculescu, foarte elocvente în legătură cu modul în care s-a încercat nu numai distrugerea fizică a unor oameni, ci mai cu seamă neantizarea lor spirituală. Fără să fie doar un prilej de depănare a amintirilor, simpozionul a reprezentat chiar o manifestare științifică prin comunicările despre specificul literaturii detenției, care ar exprima un „patos al disperării”, fără ca prin suferință să fie un îndemn la deznădejde, sau despre asumarea destinului și suferinței în cazul Al. George (prof. V. Săhleanu).

ȘTEFAN NICOLAE

Regal editorial

Librăria Sadoveanu a fost gazda unui regal editorial: lansarea volumelor de versuri *Institutul inimii* și *Puterea leviatanului*, ale distinsei poete și om de cultură Doina Uricariu și jurnalele *Muzica la sfârșitul mileniului* și *Muzica în zgomotul lumii*, ale maestrului Iosif Sava.

Cele două volume de poezie reprezintă aproape „un nou debut editorial”, cum spunea însăși doamna Doina Uricariu, după o „tăcere” de aproape zece ani în care poeta a continuat să scrie poezie, dar nu a mai publicat nici un volum, deoarece până în 1989 „eu personal consideram că nu mai este

un timp în care merită să publici poezie”.

Jurnalele maestrului Iosif Sava dau încă o dată măsura personalității și culturii extraordinare pe care le întrușează și că, împotriva aparențelor, „este un foarte

mare ascultător al timpurilor în care trăiește”.

Apărute într-o excelentă ținută grafică, volumele lansate săptămâna trecută au fost editate de casele de editură INFO-TEAM și DI Style. (M.G.)

Pictura între mitologie și vis

Uneori viața îți rezervă surprize agreabile. Anul trecut mă aflam în nordul Italiei, la Aosta, și vizitând vestigiile romane ale orașului, în spațiul unui vechi fort unde se amenajase o galerie de artă am văzut lucrările unui pictor foarte interesant, Ugo Nespolo. Acum, la nici un an de zile distanță, am avut bucuria să regălesc aceste lucrări la București și să fac cunoștință cu pictorul, o personalitate de seamă din generația sa, într-o țară ca Italia, plină de artiști de primă mărime. Ugo Nespolo propune un pariu artistic

transcende lumea evocată către o stare spirituală de cele mai multe ori tonică.

Expoziția de la etajul 4, de la Teatrul Național, deschisă în prezența poetului Marin Sorescu, propune așadar publicului român o personalitate seducătoare a artei plastice italiene.

Iar în încheiere un cuvânt pentru excelentul catalog realizat de Arti Grafiche Giaccone, o editură și tipografie care și-a început activitatea și în România.

ȘTEFAN NICOLAE

Redactor șef: LIVIU TIMBUS

România văzută de o scriitoare din Germania

Herta Müller s-a născut în 1953 într-o comună din Banatul românesc. Și-a luat licența în germanistică și romanistică și a lucrat mai mulți ani la Timișoara, ca profesoară și traducătoare. În 1985 cere plecarea definitivă din țară, motiv pentru care autoritățile de partid îi iau dreptul de a mai publica. Este vizitată și amenințată în mai multe rânduri de agenții Securității. Izbutește să se stabilească în Germania abia în 1987, împreună cu soțul ei, poetul Richard Wagner.

În noua sa patrie, Herta Müller încredințează tiparului mai multe lucrări în proză, toate inspirate din viața dură, instituită de regimurile de tip comunist. O lume în care forțele de opresiune strivesc personalitatea individului și unde, mai ales, bănuie sărăcia, teroarea, lașitatea și oportunismul. În prima carte „Niederungen” (1982), autoarea își revărsa amintirile din copilărie. Următoarea (1988) se intitulează „Der Mensch ist ein grosser Fasan auf der Welt”, adică „Omul este un mare fazan în lume”, în care termenul de fazan împrumută înțelesul de păgubaș, fraier, folosit uneori în limba română. Urmează romanul „Der Fuchs war schon damals Jäger” (1992), ce reconstituie atmosfera de teroare, propagată de atotputernica Securitate.

Ultimul roman, „Herztier” (1994), este dedicat intelectualilor protestatari din vremea apocalipsei ceaușiste. Scriitoarea are în vedere grupul „Aktionsgruppe Banat”, în care a activat și poetul Rolf Bossert, cel care, odată ajuns în Germania, avea să-și ia viața terorizat de amintirile sale cumplite.

Stabilită în Germania, Herta Müller, la fel ca alți etnici germani plecați din Transilvania, își va regăsi cu greu liniștea sufletească. Noua sa patrie îi apare ostilă și străină, așa cum singură notează în cartea „Reisende auf einem Bein” (Călătorie într-un picior): „Tot ce se petrece aici, în aceste vechi landuri, îmi este la fel de străin ca unor oameni veniți din Turcia sau din lumea a treia. Și eu sunt o străină, cu mica diferență că germana este limba mea maternă”.

**Atenție ! Cu 500 de lei
ați plătit și FLACĂRA.
Două reviste în același preț !**

26

**Frumoasele
adolescente
cu pielea ciocolatie**

Miss Mulatra '95

□ Ediția a II-a

Angela Bitar, câștigătoarea din 1995,
mascota concursului
și portretul lui Marie Elise José Kombo,
premiata ediției de anul trecut

Cele trei finaliste

Asociația Mulatrilor din România a fost înființată în urmă cu trei ani, la inițiativa inimoasei doamne Elisabeta Pârnu (mamă devotată a unei superbe adolescente mulatre, acum în vârstă de 16 ani, talentata cântăreață Marie Elise José Kombo). Organizația este nonguvernamentală, non-profit, și și-a propus, ba chiar reușește, să militeze pentru drepturile copiilor mulatri din țara noastră. Aceștia sunt, de multe ori, abandonati în casele de copii și, cum se întâmplă de obicei, uitați, neglijați, ignorați...

Pentru a arăta că asociația există nu numai în acte, dna Pârnu ia tot felul de „măsurî” în scopul... impunerii pe ... piața valorii a copiilor cu pielea ciocolatie.

În acest an, „reuniunea” s-a ținut în sala Teatrului Constantin Tănase, sâmbătă, 17 iunie. Au participat fete din toată țara, rămânând în finală numai 11, care de care mai frumoasă, mai înaltă, mai suplă. Adolescente, toate eleve, în vârstă de 12-17 ani, s-au... expus în haine de zi, în toalete de seară create de dna Mioara Oglindă și... atât. Finaliste au fost trei, iar câștigătoarea din acest an este

Angela Bitar, o „scorpioancă” în vârstă de 17 ani, elevă la un liceu sanitar. Juriul, în frunte cu Horia Moculescu, secondat cu competență de Maria, s-a implicat cu entuziasm în acest exercițiu... democratic. Finaliste au fost premiate și cu câte o simpatică maimuțică africană de... pluș (nici o legătură, credeți-mă...). Între probe, ne-au... „întreținut”, excelent, Gabriel Cotabiță, excentrica formație africană Safari Tropical și, pour la bonne bouche, Marie Elise José Kombo.

Sponsorii care au contribuit generos au fost: CSMR București, Bicks Invest SRL, APIC International, San Impex SRL, Burexim SRL, Edi Ursescu, patronul restaurantului Moldova, editurile Nemira, Niculescu, Mediteranean Trading SRL, Calipso SRL, Condor Stil SRL etc.

BRÎNDUȘA NICOLAE ■

Australia

Bordelurile protestează în felul lor față de experiențele nucleare franceze

Industria sexului din Australia, reprezentată de Fundația Eros, a instituit un boicot împotriva produselor franțuzești de gen, pentru a protesta față de hotărârea președintelui Jacques Chirac de a relua experiențele nucleare în Pacificul de Sud, informează REUTERS. Într-o declarație intitulată „Industria sexului spune NU Franței”, fundația a

anunțat că vor fi boicotate toate filmele porno, revistele și „jucăriile” sexuale produse în Franța. Portjartierele și costumele de cameristă franțuoaică au fost scoase din vitrinele sex-shopurilor, iar cererile de prezervative franțuzești vor fi ignorate. Fundația va încuraja instituirea unui boicot internațional împotriva produselor franțuzești cu specific sexual. În

declarație se mai spune: „Industria va revizui în profunzime limbajul și terminologia care îi descrie pe francezi ca amanți perfecți, adică pașnici”. De asemenea, „sărutul franțuzesc” (French kiss) va fi redenumit, folosind termeni australieni, și se va evita folosirea expresiilor „L'Amour” și „Je t'aime” pentru descrierea anumitor acte și produse specifice.

Jirinovski a adoptat o ființă extraterestră

Într-un recent „Scoop” a apărut o știre senzațională: „Jirinovski crește în locuința lui o creatură extraterestră”. De unde a adus-o? În timpul unei vizite efectuate la Ekaterinenburg (Siberia), Jirinovski a donat un milion de ruble unui laborator de cercetare a OZN-urilor. Specialiștii - susține autorul știrii - s-au deplasat în Kazahstan, cercetând o zonă unde s-a prăbușit o farfurie zburătoare. Aici au avut surpriza de a descoperi o creatură ciudată. După ce i-au vindecat rănilor, a fost adusă la Moscova și făcută cadou lui Jirinovski. Simpatizanții lui se tem că extraterestrul va fi răpit de coplanetarii lui și din această cauză i-au făcut o asigurare simbolică: 300 de dolari.

Desen de AUREL ȘT. ALEXANDRESCU ■

Prof. Ilarion Ionescu mărturisește despre sacroterapie

Puterea credinței mamei vindecă copilul grav bolnav

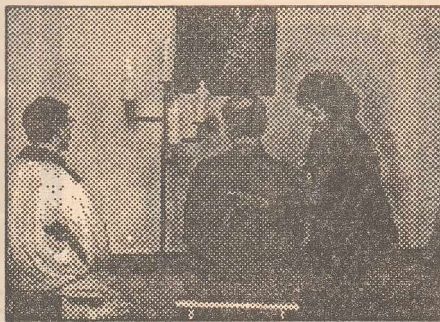
Sacroterapia, adică vindecarea prin credință, câștigă din ce în ce mai mult teren, în zilele noastre. Este, cu siguranță, o cale ce nu dă greș niciodată, cei credincioși în inima lor constatând-o, adeseori, în cele mai varii situații. Pentru că, nu-i așa, medicul tratează și Dumnezeu vindecă.

Iată, în cele ce urmează, un exemplu concludent mărturisind despre puterea tămăduitoare a credinței. Căzută din viața dlui prof. Ilarion Ionescu, hipnotizator, acel „om cu puteri miraculoase”, capabil de lucruri minunate datorate semenilor aflați în suferință. Domnia sa a avut amabilitatea să ne facă părtași ai experienței sale:

„Indispensabilă în procesul de sugestie și de autosugestie, credința joacă un rol determinant. Fără ea, nimic nu se poate înfăptui. Cercetătorii au ajuns la concluzia că datorită credinței se realizează stări de rezonanță cu câmpurile informaționale superioare, fenomen ce duce la eliberarea unor resurse psiho-fizice latente. Iată cazul petrecut în familia mea: Mircea, fratele meu, acuza, copil fiind, o boală pe care medicii o declaraseră incurabilă. Mama suferea cumplit. Fire foarte credincioasă, se ruga mereu, mereu, stând în genunchi în fața icoanei Sfântului Nicolae Cel Făcător de Minuni, ascultând scâncetele copilului ce nu dădea semne a se face mai

bine. Într-o zi, a nimerit la noi un călugăr venind de la mănăstirea Căcoșu. După ce l-a ospătat cu bucate de post, mama l-a dus să vadă bolnavul. Descoperind trupul plâpând, părintele a așezat palma mâinii drepte pe spatelui copilului, a închis ochii și a prins a spune: «În părțile acestea, în cel mult două săptămâni, se va produce o inundăție... După acest eveniment, puterea credinței tale îți va vindeca copilul.» A tras apoi cearșaful peste copil, s-a ridicat și a plecat... Mama se ruga tot mai fierbinte, cu tot mai mare nădejde, de câte ori avea răgaz. A trecut timpul. Inundațiile prorocite de călugăr au cuprins regiunea cu tot cortegiul lor de suferințe. Pagubele au fost mari, dar, pentru mama, ele erau, de fapt, raza de speranță că și băiatul ei se va vindeca.

Veți vedea că am avut și eu un oarecare rol... Era în noaptea sfântă a Învierii. Încă nu se terminase slujba religioasă, dar eu mă simțeam obosit și am plecat mai devreme, cu lumânarea aprinsă, îngândurat. Am intrat în casa cufundată în întuneric. N-am mai aprins lumina. Am lăsat restul de lumânare aprinsă într-o ceașcă. Încercând să mă dezbrac, fără voie, am atins ceașca. Flacăra s-a mărit pe moment, inundând cu lumină mare și camera mamei. Apoi, s-a micșorat mult și după trei pâlpări intermitente s-a

stins. La un moment dat, mama s-a trezit și buimacă a strigat puternic: «Doamne, s-a deschis cerul! Sfinte Duh, nu-ți cer altceva decât să dai sănătate fiului meu, Mircea!». Eu am rămas nemișcat cu răsufierea tăiată. După ce mama a readormit, încetișor, am îndepărtat orice urmă de lumină...

A doua zi, ea radia de fericire. Cânta, cu vocea ei superbă, Christos a înviat. O lumină stranie îi învăluia fața și fruntea îi era scaldată într-o pulbere fină, ca de diamant. Doamne, ce transformare se petrecuse în sărmana mama! Credința ei s-a revărsat pe căi neștiute și asupra copilului bolnav care, după săptămâni de chin, în sfârșit dormea liniștit. Pe spinarea lui micuță, brăzdată de oase, a apărut o vânătaie, exact în locul unde ținuse mâna călugărului. În câteva zile, vânătaia s-a umflat, a copt, a spart și a curs puroi. Copilul s-a făcut sănătos! Doamne, oare ce forțe divine dezlănțuie credința, în creierul nostru?...

A consemnat
BRÎNDUȘA NICOLAE ■

Cine sunt, ce vreau?

Mă numesc Raul Dumitrescu, sunt inginer și începând cu 1989 m-am redobândit sănătatea prin autoterapie. M-am vindecat, astăzi, de cancer la colon și m-au dispărut urmele infarctului. Ce doresc? Să împărtășesc experiența mea milioanei de suferinzi din România. Prin metoda mea, orice boală poate fi învinsă!

În acest episod îmi propun să vă prezint câteva fructe și legume preferate din punct de vedere al utilizării lor în tratamente. Să precizez, respectivele aplicații nu sunt descoperirile mele, ci reprezintă corolarul unei intense activități de cercetare.

Anghinarea dă bună rezultate în tratarea icterului (pop. gălbinares). Agrișul este un bun laxativ. Caisele se recomandă diabeticii. Căpșunile se folosesc în tratarea bolilor de inimă, ficat, bilă, nervi și în artrită. Cireșele se recomandă în bolile de inimă și de nervi, în tratarea anemiilor și afecțiunilor renale (eliminarea pietrelor și nisipului se obține folosind ceai de cozi de cireșe). Coacăzele sunt bune pentru persoanele anemice. Coaja de ceapă vindecă tusea rebelă. Chimenul ușurează emisia urinii. Cicoarea purifică sângele. Fragii nu se vor consuma, niciodată, cu smântână. Dovleacul copt combate constipația. Hreanul se recomandă în scorbut. Lăptucile

alungă insomniile. Morcovul este „miraculos” pentru anemii, hepatite și reumatism. Măcrișul se folosește în tratarea bolilor de stomac și este, în același timp, un bun diuretic. Perele combat atero-scleroza, anemia, calmează, înlătură amețelile și ameliorează funcționarea ficatului. Prunele sunt laxative și bune pentru cardiaci. Pepenii galbeni înlătură constipația. Păpădia este un bun diuretic. Portocalele „topesc” grăsimile, întăresc sistemul nervos, îmbunătățesc vederea și circulația periferică; pentru răni, constituie un bun dezinfectant; zeama se bea dimineața, pe stomacul gol. Sparanghelul consumat zilnic, în cantități mici, reglează activitatea inimii. Spanacul ameliorează anemiile. Stafidele nu sunt sănătoase. Strugurii dau rezultate în anemie, scorbut, reumatism, cardiopatii, nevroze. Ridichile provoacă eliminarea nisipului renal. Țelina este diuretică la fel ca și pepenele verde și vișinele. Urzicile purifică sângele. Usturoiul coboară presiunea arterială. Din zmeură se poate prepara un minunat sirop contra „răcelii”.

Alegeți căile autovindecării

Iată câteva exemple concrete:

Sucul de mărar combinat cu suc de morcov și de sfeclă se recomandă pentru regenerarea sângelui și în cazul tulburărilor menstruale.

Muștarul are frunzele valoroase și se întrebuițează ca adaos la salate. Nu se vor consuma fierți. Sucul folosit ca atare poate inflama tubul digestiv și poate afecta rinichii. Trebuie amestecat cu suc de morcov, suc de ridiche și suc de spanac în combaterea hemoragiilor.

Sucul de usturoi produce curățirea rapidă a organismului, conținând un ulei purificator. El stimulează pofta de mâncare, secreția sucului gastric, peristaltismul și eliminarea urinii. Purifică bronhiile și elimină toxinele din pori. Se folosește și contra paraziților intestinali, cu condiția ca intestinale să nu fie încărcate cu resturi alimentare provenite din consumul cărnii.

Păpădia este cel mai bun tonifiant. Se utilizează pentru neutralizarea acidității și normalizarea alcalinității organismului. Întărește

Modă

În mod obișnuit port blugi, tricouri și încălțăminte solidă. De obicei arăt ca un băiețel. Ce ar trebui să îmbrac ca să par mai feminină? Am 1,57 m, iar confecțiile pe care le port ar trebui să aibă măsura 38-40.

Maria P. - Brăila

La figura dv. extrem de fragilă, puteți purta foarte bine costume cu fuste scurte și strâmte. Blazerele nu vor fi prea largi. Ideal: până în talie sau maximum până la șolduri. Foarte bine v-ar sta cu rochii înflorate până la genunchi, care dau feminitate. La acestea se potrivesc pantofi fără tocuri, escarpin.

oasele și previne pierderea dinților. Se recomandă femeilor gravide. Este un bun remediu contra anemiei. Întărește plămânii și fortifică sistemul nervos. Sucul de păpădie băut împreună cu suc de morcovi și de ridichi previne îmbolnăvirile coloanei vertebrale, ale dinților etc.

HOROSCOPI

Săptămâna 28 iunie - 2 iulie

RAC

Indispoziție totală la începutul acestei săptămâni, dar veți intra în normal la sfârșitul ei când datorită unor prieteni veți face o excursie de neuitat. Starea sănătății este bună și bani sunt din belșug.

LEU

Există șansa unor discuții aprinse pe la serviciu, dar acasă este liniște și aveți parte de multă dragoste din partea sexului opus. Sănătatea vă face unele mici probleme, însă sunt trecătoare. Cu bugetul stați bine.

FECIOARA

Ar fi cazul să vă luați concediu, fiindcă sunteți prea obosit(ă) și din această cauză nervii dv. sunt prea înținși. Mergeți undeva să vă recreați, însă nu cheltuiți prea mult fiindcă nu prea aveți de unde.

BALANȚA

Nu credeți că ar fi cazul să scoateți niște bani din buzunar și să-i faceți un mic cadou persoanei iubite? De mult n-ați mai făcut-o și ea (el) simte această neglijență.

SCORPION

Încercați să nu vă agitați prea mult în această săptămână și să vă păstrați calmul fiindcă treburile stau cam prost. Nici cu sănătatea nu stați prea bine, bugetul suferă unele scăderi, iar persoana iubită vă cam neglijează.

SĂGETĂTOR

Nimic nu vă poate indispuce în aceste zile, ba mai mult totuși vă merge din plin. Sănătatea, banii și dragostea sunt alături de dv.

CAPRICORN

Totu-i bine când se termină cu bine. Deci stați calm(ă) fiindcă această stare nu va dura prea mult. Cu banii stați binișor și nici sănătatea nu vă face probleme.

VĂRSĂTOR

Dacă banii vă fac unele probleme, cu siguranță că este de moment. Persoana iubită este în sfârșit alături de dv, iar sănătatea nu vă face neazuri.

PEȘTI

Clipele de fericire continuă, bugetul scade puțin,

dar sănătatea și persoana iubită sunt alături de dv.

BERBEC

Această săptămână stă sub semnul sănătății, fericirii, bucuriei și dragostei. Deci totul este minunat.

TAUR

Faceți tot posibilul și plecați în călătoria pe care v-ați propus-o, nu mai amânați nici măcar o zi plecarea! Cu bugetul stați minunat și nici sănătatea nu vă face probleme, deci drum bun.

GEMENI

Sănătatea se îmbunătățește, chiar și bugetul revine la forma lui normală, însă este posibilă o mică ceartă cu persoana iubită, dar nu va fi de durată. Păstrați-vă, deci, calmul și răbdarea.

Sucuri terapeutice

Medicii dieteticieni încearcă să înlocuiască medicamentele cu sucuri naturale din legume și fructe, realizate la storcător, pentru a fi proaspete. Zilnic se pot consuma până la 2-3 litri, chiar în loc de apă, de regulă pe stomacul gol, cu cel puțin o oră înainte de masă.

Sucul de morcovi este cel mai bogat rezervor de vitamina A dar și cel mai asimilabil de organism. El este eficient în restabilirea unei vederi deficitare, în prevenirea infecțiilor la gât, precum și în combaterea unor boli de piele. Amestecat cu suc de fasole verde și lăptuci se recomandă în regenerarea pancreasului, deci este eficient în caz de diabet, iar suc de morcovi și

spanac dă rezultate deosebite în ateroscleroză, astm bronșic, alergii și gripe. Pentru fragilitatea vaselor, unele boli ale sistemului nervos și întărirea oaselor, mai ales la copii, se utilizează suc de morcovi în amestec cu cel de lăptucă, pădărie, castraveți, sfeclă și spanac. Pădăria este bogată în calciu, potasiu, magneziu și fier. Sucul de morcovi amestecat cu cel de țelină și frunze

de pătrunjel fortifică sistemul muscular și nervul optic, iar în amestec și cu usturoi vindecă unele tulburări ale bronhiilor și plămânilor, mărind totodată apetitul prin stimularea secrețiilor gastrice.

Sucul de sfeclă roșie reface globulele roșii. În combinație cu suc de castraveți și morcovi are efecte diuretice și depurative pentru ficat, vezica urinară, prostată și unele glande cu secreție internă.

Sucul de castraveți, bogat în siliciu și sulf, se recomandă în tensiunea arterială, pe care o reglează, în reumatism și este un tonifiant al dinților, gingiilor, unghiilor și părului.

Sucul de varză are efecte în constipație, erupții ale pielii și în ulcerul stomacal.

Sucul de mere și struguri are efecte benefice asupra întregului organism. În „Manualul de vindecare naturistă”, medicul american Airola, din Arizona, recomandă efectuarea unor cure scurte de 6-10 zile în care să se consume numai sucuri. Revenirea la o hrană normală se face în timp de 4 zile, iar pentru fiecare patru zile de regim efectuate în plus peste cele zece zile se adaugă câte o zi pentru trecerea la o hrană obișnuită.

ION I. ROVENȚA ■

ADAM DORNESCU ■

Televiziunea dăturează o carte istoriei naționale

Citesc în fiecare săptămână, cu mult interes, amintirile tragi-comice pe care domnul Dan Mihăescu, reputat realizator de emisiuni magazinistice, le încredințează revistei „Panoramic Radio-TV”. E adevărat, știu cu toții că, aici la Televiziune, salariații au muncit cu ștreangul la gât, strivii de teama că programele transmise pot provoca dezagregare perechii conducătoare. Cu toate acestea, nimeni nu a bănuț vreodată, atunci ca și acum, la ce nivel de stupiditate s-au situat intervențiile și indicațiile dictaturii bicefale, câtă prostie, maliție, incultură transpira din vorbele aruncate la telefonul din strada Primăverii, când sinistra pereche amenda emisiunii în plină derulare. Ei bine, astăzi, aceste cuvinte, țâșnite la mână din cele două creiere de muscă, au darul de a fi cele mai prețioase documente la îndemână celui pornit să reconstituie universul moral și intelectual al grotescului cuplu.

Căci nicidecum omul nu-și trădează mai complet lacunele de cultură și educație ca atunci când e pus să judece arta imaginii și a cuvântului.

Domnul Dan Mihăescu oferă exemple greu de înțeles pe alte meridiane ale globului. Le vom aminti numai pe cele privind prestația unor vedete ale muzicii ușoare. Astfel au fost aspru amendați sau interziși de a apărea pe post: Angela Similea (deoarece s-a măritat cu un străin), Dida Drăgan (se îmbrăca în negru), Mirabela Dauer (era divorțată), Dan Spătaru (le cam bea), Corina Chiriac (nu era măritată), Mihai Constantinescu (purta plete), Olimpia Panciu (râdea prea mult), Margareta Păslaru (nu-și terminase liceul), Aurelian Andreescu (da din mâini) etc.

Puneți la un loc toate aceste fragmente și veți reface depozitul de idei al celor doi: prejudecățile țărănești, incultura crasă, complexele semidictului, rețetele bolșevice, nerușinarea parvenitului, megalomania dementului.

Dar treaba aceasta va trebui să o facă Televiziunea. Ar rezulta cea mai citită operă postumă a soților Ceaușescu și cea mai hazile carte scrisă vreodată în slovă românească.

LIVIU TIMBUS ■

La granița dintre aliment și medicament:

CARTOFUL

Din punct de vedere alimentar și terapeutic, cartoful constituie un aliment sănătos, nutritiv, foarte digest (mai ales copt în coajă la cuptor). Totodată, el reprezintă un aliment energetic și plastic, permis în alimentația diabeticilor sau obezilor și a tuturor celor ce se tem de îngrășare. Cartoful favorizează funcțiile intestinelor și constituie un remediu antiulceros și cicatrizant.

Feculul sau amidonul de cartof are proprietăți topicemoliente, iar extractul sau suc crud este diuretic, emolient, calmant al mucoaselor digestive, antispasmodic. Sub formă de extract sau suc crud, cartoful este indicat în gastrite, ulcere gastrice și duodenale, dispepsii, hepatism și litiază urinară, constipație, hemoroizi, glicozurie și diabet, scorbut.

Amidonul sau feculul este folosit pentru uz extern în cazuri de flegrmoane, erizipel (brăncă), arsuri, plăgi neaccenuate, ulcerale gambi, erupții, crăpături ale pielii etc. El se folosește în cataplasme, fie curat, fie în doză de 100 g/l litru apă.

Cartoful în stare crudă, răzuit, se folosește sub formă de cataplasme, în cazuri de arsuri, degerături, crăpături ale pielii, plăgi neaccenuate, edeme ale pleoapelor.

Alimentul ideal pentru fiecare semn zodiacal

Se spune că Napoleon nu ar fi pierdut bătălia de la Waterloo dacă ar fi ținut cont de sfatul primit de la cunoscuta astroloagă franceză Marguerite des Moines, care i-a sugerat amânarea bătăliei, datorită poziției nefavorabile a planetei Marte asupra semnelor zodiacale al faimosului militar. Horoscopul poate avea însă și o influență pozitivă asupra modului de viață al persoanelor în aspecte dintre cele mai simple, cum ar fi sănătatea și alimentația. Pentru fiecare semn al zodiacului, se poate recomanda consumarea preferențială a unui anumit produs alimentar.

În cazul zodiei Berbecului, horoscopul recomandă multă salată verde. Acest aliment conține vitamina A și are proprietăți sedative necesare pentru calmarea nervilor și combaterea insomniei. În general, nativii acestei zodii sunt persoane temperamentale, cu izbucniri bruște și necontrolate, iar salata verde le poate asigura seninătatea de care au nevoie.

În cazul zodiei Taurului, zodiacul recomandă mărul, fruct care conține cantități reduse de zahăr. Este un antiseptic și un antidiareic. Principalul avantaj este acela că nu îngrășă, acesta fiind punctul slab al pofticioșilor Tauri.

Pentru Gemeni, astrele recomandă orezul, aliment care le asigură o compensație energetică

corespunzătoare, ce permite combinarea cu orice alt aliment, fără a provoca complicații. Asigură, de asemenea, echilibru și stabilitate.

Racul, confruntat în permanență cu probleme sentimentale, are nevoie de mult spanac. Datorită înaltului conținut în fier, magneziu, calciu și vitamine, spanacul are proprietăți antianemice și revitalizatoare.

Pentru cei născuți în zodia Leului, horoscopul recomandă uleiul de floarea-soarelui, un aliat nemaipomenit în lupta împotriva colesterolului. Se spune că cei născuți în această zodie, întocmai ca și floarea-soarelui, doresc să iasă în evidență cu ce au mai bun în ei, în special când razele soarelui îi luminează din plin.

Morcovul trebuie să fie aliatul permanent al celor născuți în zodia Fecioarei, ale căror rădăcini zodiacale, întocmai ca ale morcovului, se înfig adânc în pământ. Morcovul conține vita-

minele A, C și B, precum și pectină care îi conferă proprietăți antidiareice.

În cazul Balanței se recomandă multă anghinare. Părțile cele mai sensibile ale organismului lor sunt ficatul și aparatul gastric. Anghinarea are proprietăți hepatice și activează funcționarea bilei.

Din dieta Scorpionului nu trebuie să lipsească nucile. Hrăniți cu mult amor și găsind în sex mediul cel mai favorabil de exprimare, nuca le asigură energiile necesare prin proprietățile sale afrodisiace și de stimulare a libidoului.

Săgetătorii sunt persoane vesale și îndrăznețe prin excelență. Astrologii le recomandă consumarea sparanghelului, care ajută la evitarea constipației.

Pentru cei născuți în zodia Capricornului, nici un aliment nu este mai indicat ca sfecla.

Aceasta are proprietăți digestive și combate stările nervoase, prin intermediul acțiunii sedative a vitaminei B1. Prin urmare, este alimentul ideal pentru serioșii și responsabili Capricorni.

Celor născuți în zodia Vărsătorului li se recomandă consumarea cepei. Fiind foarte imaginativi, nu de puține ori ajung la ipohondrie; în acest caz, ceapa se dovedește aliatul ideal pentru combaterea aparentelor boli ale Vărsătorilor.

Pentru cei născuți în zodia Peștilor alimentul ideal este peștele. Fiind un semn de apă, nativii Pești vor stabili o corespondență perfectă cu peștele, datorită ridicatului său conținut în apă. În afara faptului că este un bun hidratant, are în același timp proprietăți antiseptice și depurative.

IOANA CIAUȘU
DE SANTIVANEZ ■

Tratamente naturiste

Anemia

Tratamentul va începe cu un repaus alimentar absolut numai cu lichide sub formă de apă, ceaiuri și sucuri (morcov 200 ml + sfeclă roșie 50 ml. + lăptucă sau păpădie sau pătrunjel 20 ml), prin aceasta obținându-se o dezintoxicare a organismului și o nevoie acută de fier care face să crească absorbția acestuia. Dimineața, o periere generală a trupului cu o perie din păr de animal, urmată de o spălare generală cu un prosop îmbibat cu apă caldă și seara o baie ascendentă la picioare, care va începe cu apă la o temperatură de 36 grade, care în 10 minute va crește, adăugându-se alta fierbinte, până la 40 grade, când se mai stă 10 minute. Masaj reflexogen la ambele tălpi în zonele splină și organele de metabolism, câte 2 minute de fiecare. Timp de 2 minute, de două ori pe zi, următorul exercițiu de respirație: se inspiră pe nara stângă timp de 4 secunde (suferindul se va ajuta cu

degetele), se reține respirația 16 secunde și se expiră pe nara dreaptă 8 secunde, și de la început. Ca tratament intern: trei păhărele pe zi înainte de masă cu următoarele extracte alcoolice: 40 grame trifoi de baltă, câte 30 grame hreaniță și rădăcină de odolean, 20 grame verbină, 10 grame coajă de portocale se macerează 10 zile într-un litru de vin tare - sau 40 grame de flori de salcâm sau roiniță, care se prepară în modul arătat mai sus. Suferindul poate recurge și la 2-3 cani de infuzie pe zi care se prepară opărindu-se o linguriță de plantă timp de 10 minute cu 200 ml apă, din flori și plantă rosmarin sau fructe de cătină albă sau urzică sau angelică. Suferindul mai poate recurge și la infuzii din amestecuri de plante, care se prepară (o linguriță din amestec) și administrează în modul arătat mai sus din: angelică și pir câte 25 grame, anason și coada șoricelului câte 20 grame; sau coada

calului și țintaură câte 3 linguri, rădăcină iarbă mare 2 linguri și unguraș 1 lingură; sau coada calului, coajă stejar, verbină, salvie și sunătoare câte o lingură. Este bine ca suferindul să consume zilnic o linguriță de drojdie de bere proaspătă. În continuare, recomand apa de roiniță a Karmelitelor care se prepară astfel: 3 pumni (cât se ia în mâna lejer închisă) roiniță uscată - 5 prize (o priză cât se ia între primele trei degete), coajă de lămâie, 3 prize rădăcină de angelică se pun la macerat într-un litru de alcool, la umbră, timp de patru zile, apoi se filtrează. În filtrat se pun un pumn de coriandru, 10 prize de nucșoară, 10 prize de scorțișoară, 3 rădăcini de nalbă și se lasă la macerat 40 de ore, apoi se filtrează. Se iau 30 de picături de trei ori pe zi în apă caldă.

VIOREL OLIVIAN PAȘCANU ■

Mersul desculț prin iarbă, o terapie veche și de mare eficacitate

Prin 1885, în satul bavarez Woerishofen, un preot localnic, pe nume Kneipp, a început să aplice celor ce doreau să se vindece de unele boli așa-numitul „tratament cu apă”. Toate aceste metode le-a aplicat timp de 30 de ani pe corpul său. Succesul a fost atât de mare încât au fost create „stabilimente” speciale în care se aplicau tratamentele lui Kneipp. Un asemenea „medicament” de oțelire a organismului este plimbarea cu picioarele goale prin iarbă umedă sau pe pietre ude, timp de 15-45 minute. Totul este ca mișcarea să se facă cu o oarecare iuțea și să se repete pe cât posibil zilnic. Important este ca, în cazul pietrelor, acestea să fie stropite mereu. Oricine este sensibil la răceli, dureri în gât, dureri de cap, sau vrea să se fortifice nu are decât să încerce această metodă, mai ales acum că a venit vara. (A.D.)

Oricât le-am iubi, să le ținem (cu dragoste) la distanță

Milioane de animale de apartament își împart viața cu noi.

Câini, pisici, păsări, pești, iepuri, hamsteri. Fidelitatea lor ne cucerește, dragălașenia lor ne înduioșează. Dar atenție! Ele pot transmite peste o sută de boli infecțioase, unele foarte grave. Vom reveni cu un articol mai amplu pe

această temă. Dar până atunci e bine să știm următoarele: orice animal bolnav trebuie să fie arătat imediat medicului veterinar. El poate avea paraziți sau agenți patogeni periculoși pentru om. Să ne spălăm pe mâini imediat după ce le-am atins. Să nu le sărutăm, chiar dacă ne sunt foarte dragi.

Culoarea ochilor și caracterul

Un grup de cercetători americani din Philadelphia, New York și Boston, studiind culoarea ochilor și caracterul, au ajuns la concluzia că între acestea două există o strânsă legătură. Astfel, fiecare om se cunoaște mai bine cercetându-și ochii, poate cunoaște caracterul celor din jur, ca și al celor cu care urmează să încheie o căsnicie.

Ochii căprui, dacă au o tentă deschisă, indică o fire romantică incurabilă, ce se lasă în voia sentimentelor, motiv pentru care uneori se poate ajunge la decepții puternice. În tot ce face, posesorul unor asemenea ochi pune elan și pasiune, iar în muncă dovedește multă conștiințiozitate și are numeroase satisfacții. Dacă culoarea este închisă, ea dovedește că posesorul prețuiește în mare măsură judecata proprie, deciziile importante fiind luate de unul singur, ceea ce poate duce și la greșeli. Acești ochi arată o mare ambiție cu succese profesionale și sentimentale. Atenție, însă! Nu exagerați în ceea ce faceți, căci puteți avea mari deziluzii.

Ochii negri indică un caracter ferm și multă energie care uneori este cheltuită fără reținere ajungându-se la epuizare. Greutățile inerente ale vieții sunt înfruntate cu hotărâre și

îndrăzneală. Cei cu ochii negri vor întâietate în toate. Ei aparțin celor cărora le place să conducă, ce nu suportă criticile considerând că ei au întotdeauna dreptate. Nu sunt însă lipsiți de un spirit de înțelegere și după ieșiri tumultuoase se lasă înlănați.

Persoanele cu **ochii cenușii** au fire înclinată să calculeze totul la rece. În contactele sociale, își impun părerile. Uneori ele preferă riscul, iar pe plan sentimental persoana se lasă, de multe ori, purtată de vise și himere.

Ochii verzi indică un temperament pătimaș care poate crea mari probleme și greutate în muncă și în viața particulară. În general, deși firea este energică rezultatele sunt satisfăcătoare în muncă și cam în tot ceea ce face. Singurătatea este periculoasă, ca și izolarea de societate. Clipele de melancolie pot duce la deznodăminte neplăcute. O inimă duioasă, o fire blândă, înțelegătoare, ce atrage ca un magnet pe cei din jur sunt posesorii **ochilor albaștri**. Ei transmit în jur liniște, ceea ce-i face pe mulți să-i caute, pentru a fi mângâiați sau consolati, răsfățați. Cei cu ochii albaștri dau dovadă de multă răbdare, iar decepțiile și înfrângerile îi fac și mai puternici.

AUREL DIANU ■

Cine este creatorul pilulei anticoncepționale?

Karl Gerassi își regretă acum invenția.

„Am reușit să alung teama de sarcini nedorite, dar nu am analizat repercusiunile sociale și influența asupra relațiilor dintre bărbat și femeie.”

Gerassi consideră că suferința proprie și a milioane de oameni a fost

generată de invenția sa. Astfel, la 19 ani s-a căsătorit cu prima soție, Virginia Garcia, care rămăsese gravidă, iar el n-a dorit ca ea să nască un bastard. După divorț s-a simțit obligat să se căsătorească cu amanta sa Norma Lundenholm, și ea gravidă. Peste un an și jumătate, chimistul Gerassi, care con-

ducea o echipă de cercetători într-un laborator nu prea cunoscut din Mexico City, a inventat pilula care a revoluționat relațiile sexuale. Libertatea adusă femeilor de pilula-minune l-a făcut pe Gerassi să-și piardă soția și pe fiica sa Pamela, care s-a sinucis la 28 de ani. (A.D.)

Computerele descifrează enigma dinozaurilor

□ Cu ajutorul lor, oamenii de știință încearcă să reconstituie o lume pierdută în urmă cu 65 milioane ani

În adâncurile subsolului muzeului rocilor din Montana se află o încăpere care nu este un laborator de paleontologie și nici sală de expunere a vreunui schelet prăfuit. Este o cameră în care computerele Sun Microsystems și stațiile Silicon Graphics cercetează tot ce se poate despre dinozauri.

Custodele muzeului, Jack Horner, a trimis de curând la Spitalul de copii din San Diego craniul unui Hypacrosaurus, un patruped ierbivor dezgropat în Montana, spitalul având un aparat care permite reconstituiri structurale; acestea, introduse în calculator într-un anume program, pot oferi imaginea color, tridimensională, a craniului.

Calculatorul arată cum a crescut acesta, cum și-a modificat forma de-a lungul vieții dinozaurului.

Culmea este că realizările științifice ale lui Horner pălesc în comparație cu faima sa de model pentru paleontologul din Jurassic Park.

De la micuțul Compsognathus, până la imensul Seismosaurus, patrupedul cu gât lung, înalt cât o clădire cu șase etaje, dinozaurii au cucerit toate continentele Pământului.

Uneori, evidența este la fel de elocventă ca o mărturie filmată. Găsirea oaselor unui pui de Coelophysis în cutia toracică a unui adult nu lasă nici un dubiu asupra faptului că aceste carnivore în vârstă de 220 milioane ani se

sfășiau între ele. În stomacul unui Edmontosaurus, un ornitorinc ce a trăit spre sfârșitul erei dinozaurilor, au fost găsite conuri fosilizate, bucăți de scoară de copac și ace de conifere. Nu e greu de ghicit care a fost „bucătăria” lui favorită.

În 1981, paleontologii au găsit în Mongolia noi dovezi ale „luptei pe viață și pe moarte” dintre monștrii cretacului: brațul drept al unui Velociraptor prins în gura unui Protoceratops, ghearele victimei erau adânc înfpte în gâtul atacatorului, ambii murind în timpul luptei.

Informațiile pe care le pot oferi oasele nu spun însă nimic despre relațiile dintre aceste animale. Greu de răspuns la întrebări de genul: „ce culoare aveau, cât erau de inteligenți, ce sunete scoteau, dacă își creșteau puii sau îi abandonau în cuiburile unde se găseau ouăle”. Câteva relații despre unele aspecte ale modului de viață și mișcare le oferă urmele.

Marele punct fosilifer din Gobi

Deșertul Gobi se găsește față de Muzeul american de istorie naturală la o distanță egală exact cu jumătate din circumferința globului terestru.

Este un ținut dezolant al stâncilor golașe, al râpelor și șanțurilor săpate de ploaie, unde vara temperaturile ating

113 grade F și unde furtunile de nisip pot smulge corturile într-o secundă.

Ploile întâmplătoare transformă cărările de praf în mlaștini cu un noroi de netrecut.

Dar când cerul este senin, tot ce rămâne în urmă, în ținutul erodat, sunt oasele dinozaurilor, îngropate de 80 milioane de ani, zăcând sub soarele deșertului.

Primele oase de dinozaur din Gobi au fost descoperite accidental. În 1922, muzeul l-a expedit pe marele aventurier și „vânător” de fosile Roy Chapman Andrews, într-o caravană de cinci mașini, două camioane și 75 cămile, să caute oseminte ale omului primitiv, acordând credibilitate unei demult uitate teorii conform căreia Homo Sapiens a evoluat în zone înalte, cu climă uscată, exact ca aceea din Asia centrală.

În schimb, Andrews a descoperit unul dintre cele mai mari depozite cretacice de fosile din lume, care în următorii câțiva ani a furnizat scheletele unor dinozauri necunoscuți până atunci, craniile minuscule ale câtorva dintre primele mamifere cunoscute și primele grămezi de ouă de dinozaur.

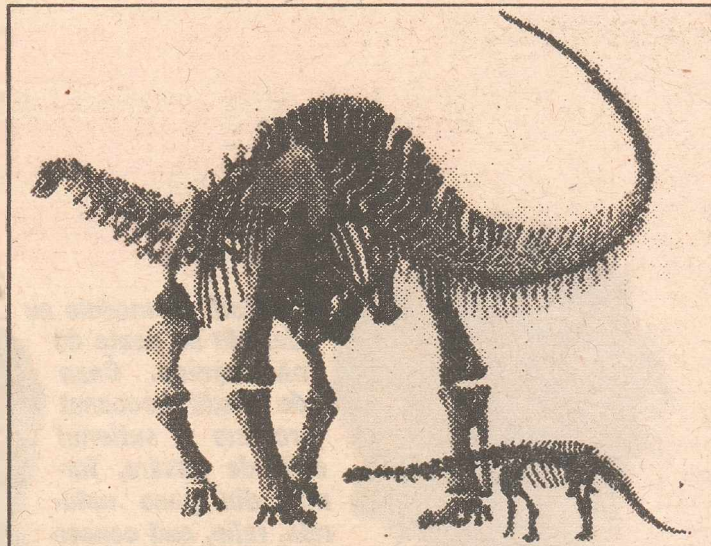
Până atunci, tehnologia revoluționase virtual fiecare câmp de cercetare științifică cu excepția paleontologiei.

Michael Novacek, care împreună cu colegii de la Academia Mongolă de Științe va conduce în această vară a șasea expediție în Gobi, afirmă că „este la fel de greu azi să pătrunzi în deșert dinspre Beijing, ca acum 70 de ani”.

Patul fosilifer din Gobi nu este numai foarte întins, ci și uimitor de bine conservat.

Animalele moarte au fost repede îngropate în întregime de furtunile de nisip. Unele chiar par ca fiind surprinse de aceste furtuni și ucise de ele, cu în ar fi extraordinarele schelete ale unui Velociraptor și Protoceratops, fiecare pe cale să-l omoare pe celălalt.

Nu se știe dacă expediția din acest an va scoate ceva la iveală, dar dacă o va face, „comoara” va fi returnată Muzeului Național Mongolez, după ce va fi studiată la New York.

Informații date de fosile

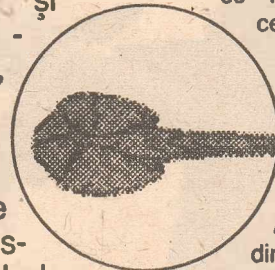
Aplicând noile teorii ale evoluției, anatomiei și neuroștiinței, paleontologii deduc tot felul de detalii despre modul de viață al dinozaurilor. Au început cu oase fosilizate, dinți și urme de picioare.

Cutia craniană

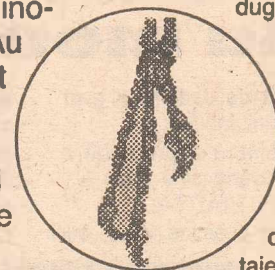
Materia cenușie lasă amprente pe os. Pe baza acestora, oamenii de știință deduc care regiuni senzoriale erau dezvoltate și încearcă să vadă cât de inteligenți erau dinozaurii.

La cei „avansați”, încep să se regăsească în complexul cerebral caracteristicile păsărilor.

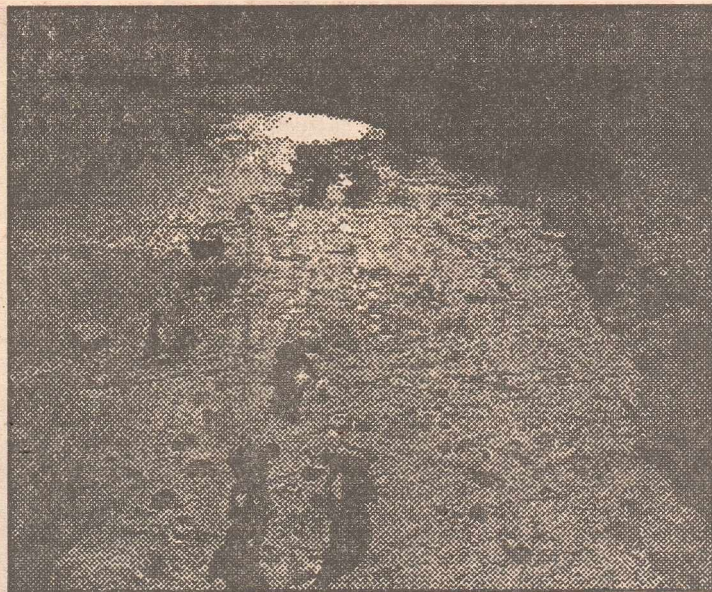
Coada

Mușchii lasă urme unde se prind de oase. Urmele mari de legătură la un șold de Ankylosaurus arată că el dirija coada flexibilă și terminația bulboasă ca pe un buz-dugan.

Laba

Mușchii atașați la baza ghearelor unui Deinonychus, de exemplu, arată că acestea erau puternice arme de sfășiere, cu care era capabil să scoată măruntaiele prăzii.

Urmele picioarelor

Urmele imprimate în solul planetei reprezintă o comoară de mărturie despre obiceiurile dinozaurilor.

Lungimea pasului arată cât de repede se mișcau. Felul în care sunt imprimate urmele arată dacă aceste creaturi mergeau alături unele de altele sau în coloană.

Forma urmei piciorului sugerează chiar și organizarea deplasării fie în turme așezate „ierarhic”, fie cu toții, la același nivel.

S-au făcut comparații între ei și turmele de zebre și elefanți din Tanzania.

Traducere și adaptare de MANUELA ARION

Cercetătorul Jack Horner lângă un cuib de ouă fosilizate

Sutiene cu păsărele și pești

Creatorii de modele au idei cât se poate de năstrușnice. Casa de modă Lecoanet propune sutienul cuib de pasăre, format din pene naturale, rafie, ouă conservate și chiar păsărele mici împalate care stau la marginea cuibului. Pentru a fi asortate, părul este împletit tot cu pene, așa cum sunt cele de la sutien.

Un alt model de sutien imită perfect acvariul, realizat dintr-un material transparent, prin care se văd peștii exotici și apa.

Parada modei trăsnite

La Muzeul de artă din Rio de Janeiro a avut loc o paradă a modei cu totul inedită: designerul italian Samuele Mazza a prezentat o colecție de 231 de sutiene având cele mai neobișnuite forme, informează REUTERS. Sutienele făcute din robinete, ceainice, câni, elici

de la avioane de jucărie, tuburi de neon, sfesnice de lemn și orice alt fel de obiecte au atras 578 de spectatori la deschiderea expoziției itinerante. Mazza a spus: „Ceea ce vedeți n-are nici o legătură cu lenjeria. Acesta este micul meu muzeu”.

Francezii cresc în înălțime

Din an în an francezii sunt mai înalți pentru că în douăzeci de ani înălțimea medie a bărbaților a câștigat trei centimetri și cea a femeilor un centimetru. Aceste informații sunt rezultatul unei anchete a Institutului francez de statistică (INSEE). La tinerii între 20 și 29 de ani, înălțimea medie a crescut de la 1,70 m în 1950 la 1,76 m în 1991. Această creștere, conform concluziilor trase de INSEE, „nu este recentă, dar tinde să se accelereze în secolul 20”. De fapt, se știe că recruții aveau înălțimea de 1,62 m în anii 1830-1850, crescând deci cu numai 8 cm în puțin mai mult de un secol. În ciuda tuturor acestor rezultate, înălțimea cea mai frecventă rămâne stabilă, ca acum 20 de ani, 30% dintre bărbați măsurând între 1,70 și 1,74 m și 30% dintre femei situându-se între 1,60 și 1,64 m.

Sunt din ce în ce mai puțini oameni scunzi și din ce în ce mai mulți oameni înalți. „Înălțimea de peste 1,80 m devine

un fenomen obișnuit la bărbați: unul din zece avea înălțimea de 1,80 m în 1970; în 1991 unul din cinci, dintre care unul din trei se numără printre tinerii adulți. Creșterea în greutate nu este proporțională cu cea în înălțime; francezii au scăzut în greutate, o siluetă care se

observă în cazurile extreme, cazul unei nete supraponderalități scăzând, în decursul a 20 de ani, de la 25% la 22,4% la femei și de la 24% la 21,1% la bărbați. Imaginea corpului se schimbă și suntem din ce în ce mai atenți la acest lucru. Dar, în ciuda uniformizării modurilor de viață, statura și greutatea continuă să se diferențieze în funcție de mediile sociale. La vârste comparabile, cei ce lucrează în profesii intelectuale depășesc cu 4 cm în înălțime pe muncitori și agricultori. În ceea ce privește femeile, diferența este mai puțin importantă, dar, în ceea ce privește greutatea, contrariul este valabil. Lucrătorii independenți cântăresc cu 2,8 kg mai mult decât salariații, în timp ce, la femei, diferența de greutate este mai mare (5,6 kg), un contrast legat de condițiile de muncă încă foarte diferite și nevoile de hrană care decurg de aici.

„A fi prost” la Holly

Lumea are nevoie să râdă! Acesta este care se călăuzește în ultima pe Hollywood. Din numărul extrem de mari și mai mici, care mișună prin plai, impus în mod incontestabil. Ziarele americane de titluri de genul: „Idioții cuceresc America” și aceasta nu este de mirare că peliculei „Forrest Gump” i s-au acordat Oscar. În rolul principal joacă Tom Hanks care s-a bucurat de un succes extraordinar (este, bineînțeles, în continuare), „Prost” avându-i ca protagoniști pe Jim Carrey. Ultimul dintre ei este un bărbat de 40 de ani, inteligent. A jucat până acum în comedii scrise în fiecare an câte o piesă de teatru respectabilă, care a ajuns celebră cu Stan și Bran ar fi invidioși pe acest „prostăvan”. Jim Carrey, 32 de ani, (Canada), era în urmă cu trei ani un nevedetă căreia i s-a oferit pentru suma de 18 milioane dolari.

Părul lui Beethoven cercetat de specialiști

Centrul de studii beethoveniene de la Universitatea San Jose (Carolina de Nord) a expozat rar: o buclă de păr a genialului compozitor, achiziționată la o licitație londoneză pentru 7.300 de dolari. Desigur că această achiziție n-are numai cauze sentimentale - surdității lui Beethoven - ci și un scop practic. Suplimentul de păr va putea oferi indicații despre boala compozitorului, întrucât se presupune că este efectul unui sifilis. Iar specialiștii în toxicologie speră să găsească pe firele de păr folosit în sec. XVIII în tratarea bolilor venerice.

Sunt câinii noștri deprinși

Pare incredibil, dar da, câinii pot avea un exemplu cât se poate de reprezentativ. Pudelele, care trăiesc în Europa de câțiva ani, aceasta este și răsărită din Europa. Am putea vorbi de o specialitate în domeniul dimensiunii (înălțimea de 28-35 cm, 26 cm la vânzărilor a scăzut la specializații în domeniul de alarmă. Pudelele sunt de prietenos, dar puțin timp cât este un mic șarpe din partea stăpânului. Câțeluși să aibă însoțitor de mâncare, ca să-și potentă care se reduc

De ce se droghează manechinele?

Janice Dickinson

Frumusețea este din ce în ce mai mult legată de excesul de droguri. Pentru prima dată se vorbește acum în America direct despre această problemă, scoțându-se la iveală nume și fapte ascunse până acum. De ce iau aceste fete droguri? Pentru a rămâne suple - afirmă unele dintre ele, sau pentru a-și face curaj. Să nu uităm că aproape toate vin direct din școli, iar acum sunt obligate de meserie să pară stăpâne pe ele, dezinvolve, zămbitoare. La numai 17-18 ani sunt vedete, dar de multe ori victime ale acestei cariere. Lista este lungă. **Gia Carangi**, una dintre primele foto-modele impuse de catalogul OTTO, a murit la numai 26 de ani, corpul ei fiind măcinat de heroină și de

nemiloasa SIDA. **Terry Broome** a împușcat la Milano un playboy italian, care o îndopase cu cocaină. A primit opt ani de închisoare. **Carre Otis** spune: „Sexul și drogurile sunt elemente nelipsite din viața modelelor”. **Janice Dickinson**: „Mi-am avut și eu partea mea de droguri. Face parte din munca noastră”. **Katoucha Niane** era o superbă mulatră pe vremea când prezenta extravagante modele. Puțin înainte de arestarea ei pentru trafic de droguri, fața îi era total descompusă din cauza consumului de stupefiante. Încheiem relatându-vă răspunsul lui **Kate Moss**. Întrebată dacă este adevărat că fumează hașiș, frumosul foto-model a zis: „Ce importantă are? Hașișul nu este un drog, nu-i așa?”

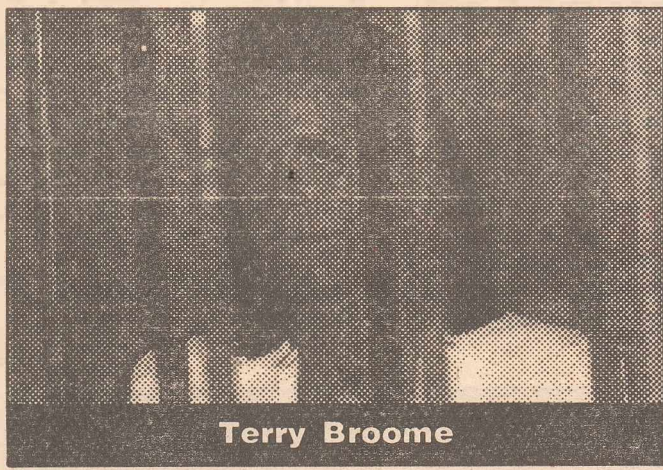
Carre Otis

Kate Moss

Katoucha Niane

Terry Broome

După ce a pozat pentru „Lancôme”, Isabella Rossellini a devenit o faimoasă stea de cinema

Născută în Italia, fiică a celebrilor Ingrid Bergman și Roberto Rossellini, Isabella a devenit celebră mai întâi ca fotomodel al firmei „Lancôme”, iar apoi ca actriță de mare clasă în filmele *Blue Velvet* și *Cousins*. În ultimul său film (care a avut premiera în 17 martie), Isabella Rossellini o întrușipează pe iubita lui Beethoven, avându-l ca partener în film, dar și în viața reală, pe Gary Oldman.

În cele ce urmează, vă prezentăm un interviu încredințat de actriță revistei *Cosmopolitan*.

- Vorbește-ne despre rolul tău din acest ultim film.

- Joc rolul contesei Anna Marie Erdody, una din multele femei din viața lui Beethoven. Contesa a însemnat foarte mult pentru el. Ea a fost cea care l-a susținut când el a fost ridiculizat din cauza surzeniei. Au fost pentru o vreme iubiți. Dar marele muzician a avut multe alte amante. După moartea lui Beethoven, prietenul său a descoperit o

scrisoare adresată „iubitei nemuritoare”, dar nimeni nu a știut căreia dintre iubitele sale i-a fost adresată. În film, acest prieten încearcă să o descopere pe cea căreia îi fusese adresată scrisoarea, reconstituind viața maestrului. Această căutare face filmul atât de interesant.

- Cum l-ai cunoscut pe Gary Oldman?

- Plecasem la Londra pentru că directorul filmului, Bernard Rose, a dorit să mă vadă înainte de a-mi oferi rolul. El mi-a spus: „Haide să-l cunoști pe Gary”. Am mers la camera lui de la hotel și am bătut la ușă. Când a deschis-o, a arborat un zămbet fermecător, la care nu mă așteptam, pentru că în filme îl văzusem jucând niște

personaje foarte ciudate. Eram puțin nervoasă, dar el a fost foarte înțelegător, cordial și relaxat. L-am plăcut imediat.

- Și ți-e-a plăcut pe tine?

- Da, dar amândoi suntem puțin timizi și nu ne-am dezvăluit sentimentele imediat. De ziua mea, totuși, m-a sunat. Asta a fost.

- Gary a făcut un tratament de dezintoxicare. Tu ai insistat să-l urmeze?

- Nu, a fost ceva ce a dorit el însuși să facă, de o vreme începe să se simtă rău. Îmi admir curajul și faptul că nu se ascunde. A terminat această cură și este foarte bine.

- De curând, ai adoptat un băiețel.

- Da! Îl cheamă Roberto, după tatăl

meu. Are un an și este tare drăgălaș. Primele șase săptămâni au fost cele mai grele. Acum se află în faza în care înhață orice, deci toate lucrurile din apartament sunt puse bine pe sus. Este mult mai simplu decât să-i spun mereu „nu”.

- Contractul cu „Lancôme” ți s-a terminat de curând. Asta te-a determinat să treci la actorie?

- Este un alt mod de a mă manifesta. Întotdeauna am simțit nevoia să urmez cariera de actor, dar nu prea am avut ocazia. Când am început să joc, nici nu mă gândeam că voi ajunge să fac asta în America, din cauza accentului pe care îl am. Dar dacă am făcut-o este pentru că s-a ivit un rol pentru mine și așa a fost să fie. Sunt uluită de varietatea rolurilor care mi se oferă azi să le joc, în ciuda accentului. Deci actoria este pentru mine doar la început.

Traducere și adaptare
SIMONA SIMZIANU ■

Această vacă fabrică iaurt!

Luați un genetician pri-
ceput, dați-i câteva bacterii
selecționate, un embrion, o
eprubetă și diverse accesorii
și, în final, apare ceva ce
fabrică cu totul altceva decât
normal. Așa este cazul lui
Danny Lactaire, cercetător la
„Centrul național de cercetări
agronomice”, din Franța, care,
după cinci ani de studii și
experiențe, a reușit să inter-

vină în patrimoniul genetic al
unui embrion de vacă intro-
ducând în el gene ale bac-
teriilor *Lactobacillus bulgaricus*
și *Streptococcus thermophilus*
ce transformă laptele în iaurt.
Azi, embrionul a devenit o
vacă superbă numită în
intimitate Bubu, ce scoate d-
uget iaurt. Astfel se reduce
la minimum riscul contaminării
acestui produs cu diverse
bacterii dăunătoare consuma-
torilor. De reținut mai este și
faptul că pentru a se obține
această vacă cercetările au
costat 2,5 milioane de franci
(A.D.)

Se topesc ghețarii la pol

Pământul intră într-o nouă zodie a climei?

Experții în climatologie și în
navigație sunt alarmați: din
calota de gheață a Polului
Sud s-a desprins un aisberg
de 78 km pe 37, o adevărată
insulă de gheață plutitoare,
care a pornit-o lent către
Ecuator. Climatologii - unii
dintre ei, desigur - spun că
Pământul traversează o
perioadă de evidentă
încălzire. Aceasta ar duce la
topirea ghețarilor de la poli și
la creșterea nivelului mărilor
cu 60 de metri, cu urmări
dezastruoase pentru zonele
de litoral în numeroase
puncte de pe glob. Experții în
navigație au spus și ei că un
asemenea aisberg cu o
grosime de peste 200 de
metri ar putea fi un pericol
pentru circulația navelor. Față
de aceste păreri mai
alarmiste, cei mai mulți dintre

savanți spun că desprinderi
de mari blocuri de gheață
s-au mai consemnat și în tre-
cut și că nu ar avea o
legătură directă cu o schim-
bare generală de climă. Pe
de altă parte, se apreciază
că evoluția aisbergului nu
pune în pericol navigația pen-
tru că uriașul bloc de gheață
poate fi urmărit. Și totuși...
Potrivit datelor furnizate de
satelitul meteorologic **Topex
Poseidon**, în ultimii ani
nivelul general al oceanului
planetar a crescut cu trei
milimetri urmare a creșterii cu
2,2 grade a temperaturii
medii la poli în ultimii 50 de
ani. Efectul de seră își spune
așadar cuvântul și nu într-o
manieră care să liniștească.

ȘTEFAN NICOLAE ■

Combină cu combustibil... vegetal

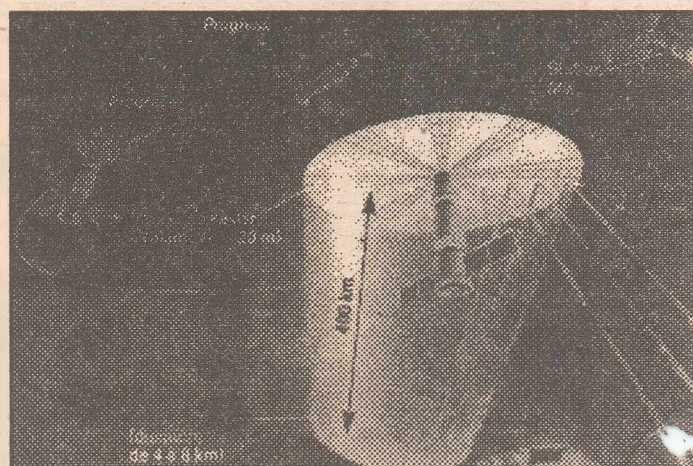
Această mașină pentru recoltat cereale funcționează ea
însăși cu un combustibil vegetal. Ea a fost realizată în
Germania și, așa cum înfățișează fotografia de mai sus,
se alimentează dintr-o cisternă cu „bio-motorină”.

Soarele nopții

O experiență deosebită a fost făcută de ruși,
întâmpinată nefavorabil de comunitatea științifică
mondială. Din stația Mir, la 4 februarie 1993, a fost
lansată, cu ajutorul satelitului Progres, o pânză alu-
minizată, cu diametrul de 20 de metri, plată,
numită Znamia (perdea), care la înălțimea de 400
kilometri s-a desfășurat deasupra unei regiuni nordice
a Siberiei aflată la acea dată
în întuneric. Perdeaua avea
drept scop reflectarea razelor
solare pe Terra, în așa fel ca
noaptea să devină zi. Paleta
de lumină pe sol a avut un
diametru de peste 4 kilometri.
Pânza reflectorizantă a plutit în
spațiu un timp, apoi s-a ciuruit
și deșirat datorită impactului cu
micrometeorii. Proiectul, de
luminare a marilor orașe pe
timp de noapte și a stațiilor de
cercetări polare scufundate în
întuneric o bună parte a anu-
lui, a fost numit **Novy Svet**
(noua lumină) și are ca scop

economisirea a multe milioane de tone de com-
bustibil. De fapt ideea a fost preluată de la so-
cietatea franceză ARGAT. Azi nu este ceva impo-
sibil să se creeze un disc reflectorizant geostationar
cam de 2-3 ori cât diametrul aparent al Lunii, cu
oamenii de știință, printre care și Alexei Lablanc,
consilier pe aceste probleme ale președintelui
Rusiei, sunt împotriva acestui proiect, deoarece
apreciază că s-ar produce tulburări incalculabile
ecosistemele de pe întregul glob pământesc.

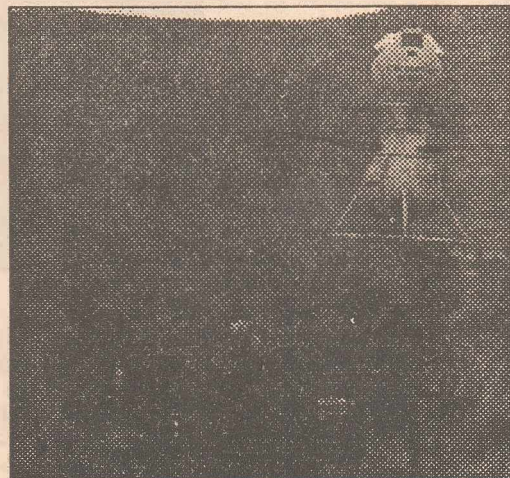
AUREL DIANU

Un „cărăbuș” militar

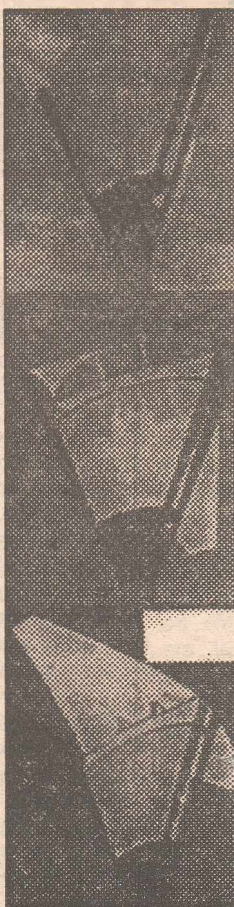
Asemănător cu un cărăbuș mare, dar nu mai
zgomotos decât acesta, canadair este de fapt un
model redus de elicopter; el poate rămâne în aer
patru ore și se deplasează teleghidat cu o viteză de
120 kilometri pe oră.

Poate fi programat pentru diferite misiuni ca:
supraveghere, bruiat și bombardament. Dispune de o
cameră TV., un sistem de recepție a imaginilor ter-
mice, un radar milimetric și un dispozitiv de alegere
a țintelor prin laser. Aparatul decolează și aterizează
vertical. În acest scop e folosită o platformă metalică
ce se tractează. (A.D.)

Lampadare cu memorie

Aliajele cu
memorie, despre
care am arătat
într-un număr trecut
al revistei noastre
că sunt utilizate în
chirurgie, azi se
aplică și la lămpile
de iluminat stradal,
datorită specialiștilor
de la „Școala de
arhitectură” din Pa-
ris. Lampadarele cu
memorie au două
aripi ce se deschid
când sunt aprinse,
datorită căldurii de-
gajate, și se strâng
în zori, când lumina
este stinsă. Aripile
deschise permit o
bună iluminare, a-
ceasta fiind îndrep-
tată spre sol. Lămpile
cu memorie au
primit anul acesta
premiul întâi la con-
cursul „Jeunes
Flammes”. (A.D.)

Intruniri de specialitate consacrate farfuriilor zburătoare

Congresul european de ufologie...

S-a desfășurat între 3 decembrie 1988 la Bruxelles și a fost dedicat fenomenelor fizice și psihologice ale fenomenului. Pentru prima dată în Europa (și, se pare, în lume!) s-a reușit organizarea unei asemenea întâlniri reprezentative cu participarea de oameni de știință din țări: SUA, CSI, Germania, Italia, Belgia, Austria, Marea Britanie, Italia, Spania, Elveția și Polonia.

Și câteva rapoarte prezentate: D. BREISSE (Franța): „Proiectul „Baza de date de cercetare statistică a contactelor apropiate de tipul III”; B. RJEPTKI (Polonia): „Activitatea ufologică în Polonia”; V.V. RUBTOV (Rusia): „Metodologia analizei datelor în atmosferă”; M. S. (Franța): „Criteriile de evaluare ale celor mai grele cazuri și ultimele lucrări în ufologie franceze și belgiene”; R. HINES (SUA): „Analiza fotografiilor OZN”; H. S. (Marea Britanie): „Vizite extraterestre”. Unele rapoarte au analizat procedura, componențele a fenomenului neelucidat de activitățile umane, rolul important al fac-

torilor sociologici în explicarea fenomenului OZN.

S-a subliniat că înșiși adepții originii extraterestre a OZN nu pot să nege astăzi componenta subiectivă care apare atât pe timpul, cât și după observarea fenomenului OZN.

Alți cercetători, care încearcă să explice toate observațiile numai pe baza factorilor sociali sau psihologici, trebuie să țină seama și de faptul că interpretarea lor se lovește de mari probleme. În acest caz sunt ignorate componentele pur fizice ale fenomenului.

Fără îndoială că întâlniri de acest gen sunt menite să stimuleze cercetările în domeniul OZN și ne vor apropia de înțelegerea acestui fenomen misterios...

Simpozionul internațional: „Cosmosul și OZN-urile”

17-25.XI.1992... Cosmonautul american GERALD KARR a citit în fața participanților la această mare manifestare, care s-a desfășurat în orașul japonez HAKUY, „Rezoluția comună”: „Planeta noastră ne este necesară, promitem să avem grijă de ea, de mediul încon-

jurător, să învățăm copiii să urmeze acest exemplu. Dacă în secolul XXI copiii noștri le va fi dat să viziteze alte planete, populate cu ființe inteligente, ei trebuie să fie educați în acest sens; știind că vor fi tratați ca vizitatori ai unei alte lumi, să se comporte cu respect față de mediul înconjurător al planetei vizitate, să-i respecte natura. Pe măsura pătrunderii în adâncurile Cosmosului, dispar și devin neesențiale diferențele dintre oameni, rase și țări. Promitem să-i învățăm pe copiii noștri să respecte aceste diferențe pe măsura dezvoltării conștiinței cosmice universale.

În calitate de locuitori ai planetei, suntem pentru o largă colaborare internațională, pentru o cercetare serioasă și înțelegerea problemelor care apar ca urmare a influențelor care se exercită asupra planetei noastre, inclusiv a posibilității contactului cu alte ființe inteligente”.

Au fost prezentate casete video, fotografii color și machete, inclusiv două mostre de sol lunar, aduse din SUA și păzite, pe tot parcursul lucrărilor, de un polițist.

Lucrările s-au desfășurat sub patronajul Ministerului Învățământului din Japonia și al municipalității din HAKUY la centrul cultural al orașului.

La festivitatea de deschidere s-a dat citire mesajului adresat congresului de primul ministru al Japoniei, T. KAIFU.

Profesorii BRUCE MAC KABBY și SI NAGANOBU din SUA și, respectiv, Japonia au adus argumente în favoarea existenței fenomenului OZN și a caracterului material al acestuia.

Dr. K. CIANG (Taiwan) a prezentat cronologic observațiile OZN în China, începând cu cele mai vechi timpuri.

Președintele Organizației

UFOs: Examining THE EVIDENCE

„The biggest and best UFO conference of '95”

August 19th & 20th 1995

internaționale de legături intercontinentale pentru cercetarea și analiza OZN (IKUFON), KOLMAN VON KEVITZKY, a atras atenția asupra caracterului nociv al folosirii forței împotriva a ceea ce el a denumit „forțele armate intergalactice” (?!).

Directorul Centrului ufologic din CSI, candidatul în științe tehnice prof. VLADIMIR AJAJA, a propus o altă formulare - „Forțe inteligente necunoscute” - și a fost de părere că trebuie evitat contactul cu acestea, întrucât în majoritatea cazurilor ele au influențe negative asupra oamenilor.

Scriitorul și ecologul japonez YAOY a prezentat un raport referitor la observațiile făcute asupra OZN-urilor în Țara Soarelui Răsare și a chemat audiența să se considere „o parte componentă a inteligenței cosmice comune”.

Se poate presupune că și în domeniul ufologiei, potențialul științific japonez își va arăta în curând roadele. Dar până atunci...

Cea mai mare conferință OZN a anului 1995 va avea loc în Anglia!

Este vorba de al VIII-lea Congres internațional: „OZN - o certitudine”, organizat de „Asociația britanică OZN - Bufora” ce va avea loc la Universitatea HALLAM din SHEFFIELD, în zilele de 19 și 20 august 1995.

Congresul va fi onorat de prezența directorului internațional al organizației MÛTUAL UFO

NET-WORK, d
W A L T

ANDRUS, care va fi prezent pe toată durata desfășurării lucrărilor acestui important congres internațional, la care va participa, pentru prima dată, și o delegație rusă.

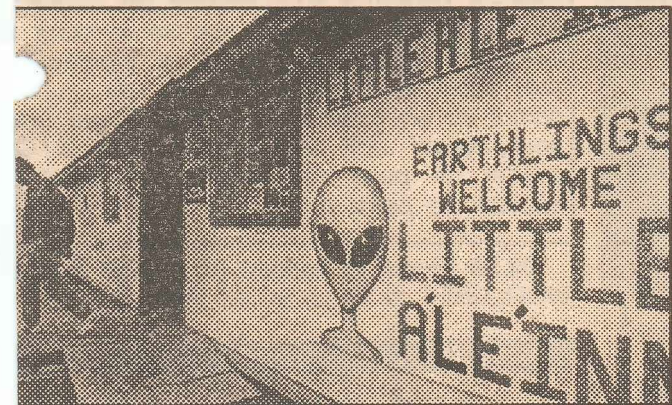
Societatea BUFORA va publica o revistă specială dedicată acestui eveniment al anului 1995.

Participanții vor fi găzduiți la hotelul NOVOTEL din SHEFFIELD (de 4 stele), din imediata apropiere a Sălii de Conferințe a Universității HALLAM.

Vor prezenta comunicări și referate cunoscuți specialiști ufologi din SUA (John Carpenter, dr. Leo Sprinkle, Jiles Hamilton, Peter Robbins), CSI (dr. Iuli Platov, dr. Serghei Cernous), Scoția (Malcom Robinson), Italia (Maurizio Varga), Danemarca (Per Andersen), Zimbabwe (Cyntia Wind), Spania (Vincente Juan Olmea) și alții.

Și o ultimă informație, sperăm plăcută, pentru cititorii revistei FLACĂRA: Cea mai mare Conferință OZN a anului 1995, de la Sheffield, va fi relatată pentru dv. de la fața locului!

ALECU MARCIUC ■

Om de afaceri exploatează orice idee care aduce bani. Iată un bar: „La omuleții verzi”

S-a întâlnit cu stafia lui Ceaușescu

„Măsură Ionel Postelnicu, craiovean, inginer, e unul din cei cărora le-a să migreze prin țară și să se cașcă cu ziua acolo unde este de cuviință. Nu bea nici un de alcool, deoarece în poziunea sa acesta este un produs diavolesc, ce va distruge lumea. schimb, are alte metehne. Astfel, vestește o multitudine de lucruri. Iată unul dintre acestea: iarnă, prin ianuarie, am venit în reștii și am hotărât să mă duc la rușii aceluia din Ghencea, unde se știe că este înmormântat Ceaușescu. Necunoscând Bucureștiul,

am tot bătăit până când am ajuns la locul cu pricina. O femeie îndoliată și plânsă m-a îndreptat către mormintele Ceaușescilor.

Începuse să se însereze, iar în jur nici dracu'. Am privit cele două morminte. Nimic deosebit. Simple ca bună ziua.

Îmi era ciudă pe mine, pentru că pierdusem timpul de pomană, fără să văd mare lucru. Când mi-am aruncat privirea în spatele meu, am înlemnit. Ceaușescu. Îmbrăcat într-un palton negru cu căciulă de astrahan pe cap, se apropia încet de mine. Mergea aplecat de spate, iar fața îi era lumi-

nată de un zâmbet ciudat. Am leșinat pe loc, fiind trezit de palmele unor oameni, care tocmai treceau prin cimitir.

Le-am povestit pățania mea și mi-au aruncat cuvinte de ocară, spunându-mi că sunt scăpat de la balamuc și s-au îndepărtat repede de mine.

Totuși, eu cred că stafia lui Ceaușescu hălăduie în voie prin București”.

Dacă o fi așa, Doamne apără-ne!...

ION CEACÎRU ■

Desen de AUREL ȘT. ALEXANDRESCU ■

PROGRAMUL SĂPTĂMÂNII

26 iunie - 2 iulie 1995

LUNI 26.06.1995

7.00 Bună dimineața, România! - realizator Gabriela Cristea și Eugen Chiticariu; 10.00 Știri; 10.10-15.30 Reluări; 16.00 Post-meridian - emisiune de Teo Trandafir și Cristin Tocan; 18.00 Desene animate: Popeye - ep. 59; 18.30 Film documentar: Planeta noastră, Pământul nostru - ep. 3 - Criza gunoalelor; 19.05 Mafalda - emisiune de Radu Coșarcă; 20.00 Film serial: F.B.I. - ep. 28; 20.50 Doar o vorbă să-ți mai spun... Rostește George Pruteanu; 21.00 Telejurnal; 21.40 Film serial: Vecinii - ep. 29; 22.30 Civica - Locuri ale vacanței - redactor Alexandru Vrabiescu; 22.40 Chestiunea zilei - emisiune de Cornel Nistorescu; 23.35 Staruri pentru totdeauna; 24.00 Linia fierbinte - emisiune de Livia Pop și Tudor Artenie; 1.00 Preluare WORLDNET și DEUTSCHE WELLE

MARTI 27.06.1995

7.00 Bună dimineața, România! - realizator Gabriela Cristea și Eugen Chiticariu; 10.00 Știri; 10.10-15.30 Reluări; 15.30 Post-meridian - emisiune de Teo Trandafir și Cristin Tocan; 18.00 Desene animate: Popeye - ep. 60; 18.30 Film documentar: Întreprinzătorii în căutarea succesului - ep. 4 - Concurența; 19.05 Nodul gordian - Talasemia - emisiune de Mihaela Cutuș; 20.00 Film serial: Trăiește-ți visul - ep. 29; 20.50 Doar o vorbă să-ți mai spun... Rostește George Pruteanu; 21.00 Telejurnal;

21.40 Film serial: Hawaii Five-O - ep. 3. *Înscenarea unei răpiri și capriciile unui tânăr interpret de muzică pop care decide că trebuie să intre în vizorul mass-media sunt elementele care scapă de sub control în momentul în care tatăl răpitului oferă pentru eliberarea acestuia o enormă sumă de bani. În rolul tânărului Bobby George - Sal Mineo.*

22.30 Mitică - emisiune de Viorel Gaiță; 22.40 Chestiunea zilei - emisiune de Carmen Bendovski; 23.35 Staruri pentru totdeauna; 24.00 Linia fierbinte - emisiune de Livia Pop și Tudor Artenie; 1.00 Preluare WORLDNET și DEUTSCHE WELLE

MIERCURI 28.06.1995

7.00 Bună dimineața, România! - realizator Gabriela Cristea și Eugen Chiticariu; 10.00 Știri; 10.10-15.30 Reluări; 15.30 Post-meridian - emisiune de Teo Trandafir și Cristin Tocan; 18.00 Desene animate: Popeye - ep. 61; 18.30 Film documentar: Comunitatea Europeană - ep. 4 - 1992 și după - Europa centrală și de est față de C.E. - Europa transmite; 19.05 Primul pas - Gala absolvenților - emisiune de Livia Pop; 20.00 Film serial: Echipa de șoc - ep. 29; 20.50 Doar o vorbă să-ți mai spun... Rostește George Pruteanu; 21.00 Telejurnal; 21.40 Film artistic: O vacanță de vară (Canada, 1979) Cu: Bill Murray; regia: Ivan Reitman; 23.15 Țara nimănui - Butic din tablă - reporter Bogdan Ionescu; 23.25 Rockmania; 24.00 Linia fierbinte - emisiune de Livia Pop și Tudor Artenie; 1.00 Preluare WORLDNET și DEUTSCHE WELLE

JOI 29.06.1995

7.00 Bună dimineața, România! - realizator Gabriela Cristea și Eugen Chiticariu; 10.00 Știri; 10.10-15.30 Reluări; 15.30 Post-meridian - emisiune de Teo Trandafir și Cristin Tocan; 18.00 Desene animate: Popeye - ep. 62; 18.30 Film documentar - O viață sănătoasă - Sănătatea emoțională; 19.00 REPORTER TELE 7 - La un pas de dezastru - reporter Valentin Boeru - Rostok - misiune specială - reporter Tudor Artenie - Contrabandiștii - reporter Valentin Popa; 20.00 Film serial: Kung Fu - ep. 30; 20.50 Doar o vorbă să-ți mai spun... Rostește George Pruteanu; 21.00 Telejurnal; 21.40 Film serial: K.I.T.T. - ep. 30; 22.30 Mitică - emisiune de Viorel Gaiță; 22.40 Chestiunea zilei - emisiune de Bogdan Teodorescu; 23.35 Staruri pentru totdeauna; 24.00 Linia fierbinte - emisiune de Livia Pop și Tudor Artenie; 1.00 Preluare WORLDNET și DEUTSCHE WELLE

VINERI 30.06.1995

7.00 Bună dimineața, România! - realizator Gabriela Cristea și Eugen Chiticariu; 10.00 Știri; 10.10-15.30 Reluări; 15.30 Post-meridian - emisiune de Teo Trandafir și Cristin Tocan; 18.00 Desene animate: Popeye - ep. 63; 18.30 Film documentar: - Introspectivă britanică - ep. 5 - Noi surse de energie; 19.05 La EST de VEST - emisiune de Radu Budeanu;

20.00 Film serial: Renegatul - ep. 25.

Gara din Santa Fe este locul în care vânătorul de recompense Reno Raines, alias Vincent

Black, dă de urmă pericolosului criminal John Poe. Acesta reușește să fugă, ucigând un cetățean nevinovat. Singurul martor al crimei este Kim McClain, o tânără care fuge înspăimântată. Reno pomește în căutarea ei pentru a-i spune că Poe nu va ezita nici o clipă s-o omoare pe cea care l-ar putea închide pentru totdeauna în spatele gratiilor...

20.50 Doar o vorbă să-ți mai spun... Rostește George Pruteanu; 21.00 Telejurnal; 21.40 Film serial: Hotel - ep. 30; 22.30 Țara nimănui: Proprietarii condamnați la uitare - reporter Alexandru Vrabiescu; 22.40 Chestiunea zilei - emisiune de Gilda Lazăr; 23.35 Film serial: Evadatul - ep. 26; 00.25 Linia fierbinte - emisiune de Livia Pop și Tudor Artenie; 1.25 Jazz fără frontiere; 2.05 Preluare WORLDNET și DEUTSCHE WELLE

SÂMBĂȚĂ 1.07.1995

8.00 Știri; 8.10 Aerobic; 8.20-13.50 Reluări; 13.50 Week-end abc - emisiune de Liliana

Munteanu și Mihaela Rădulescu. Din sum
*14.00 Desene animate: Goangele - ultim
episod; *15.30 Dialoguri politice cu Vic
Gaiță. Invitat: Tudor Mohora; *17.00 Film
rial: Alf - ep. 25; 18.00 Desene anima
Popeye - ep. 64; 18.30 Staruri în conc
19.00 As Show. Invitat: exploratorul Teo
Negoită - emisiune de Cornel Todea; 20.
Film serial: Dinastia - ep. 29; 20.50 Doar
vorbă să-ți mai spun... Rostește Geor
Pruteanu; 21.00 Telejurnal;

21.35 Film
serial: Miami
Vice - ep. 30.
În cursul
descinderii în
bordelul lui „Fil-
des” Jones (în
al cărui rol îl
veți vedea pe
Miles Davis) e-
chipa de polițiști
de la Vice o

descoperă pe Rosella, o tânără care gravi-
ta în apropierea unui mare traficant de
droguri, Juan Carlos Silva. Acesta era atât
de gelos pe toți cei cu care discuta
Rosella, încât îi racola și le dădea câte o
misiune în timpul căreia îi ucidă fără milă.
Sonny Crockett intră în acest joc periculos,
la finele căruia descoperă teribilul adevăr...

22.30 VIVA TELE 7 - emisiune de Andra
Moga;

23.30 Film serial: C.H.I.P.S. - ep. 27.
Polițiștii din subordinea serg. Getraer
detașați pentru a supraveghea un cartier
Los Angeles-ului în care sporise numărul
infrațiuni legate de pietoni și conducă
auto. Jon și Punch vor avea de „lup
primul cu un șofer care profită de pe urn
unui avocat abil, cel de-al doilea cu
cvartet de puști care făceau tot soiul
năzbâții pe patru roți.

00.20 Staruri în concert (r); 00.50 Prelu
WORLDNET și DEUTSCHE WELLE

DUMINICĂ 2.07.1995

8.00 Știri; 8.10 Aerobic; 8.20-13.50 Relu
13.50 Week-end abc - emisiune de Liliana
Munteanu și Mihaela Rădulescu. Din sum
*14.00 Desene animate: Familia Jetson - e
1; *15.30 Cutia muzicală; *17.00 Film seri
Printul din Bel Air - ep. 30; *18.00 Dese
animate: Popeye - ep. 65; 18.30 Staruri
concert; 19.05 Interzis bărbaților - emisiune
Anca Fusariu; 20.00 Film serial: Falcon Cre
- ep. 28; 20.50 Doar o vorbă să-ți mai spur
Rostește George Pruteanu; 21.00 Telejurn
21.35 Film artistic Rodeo (SUA, 1952) C
Susan Hayward, Robert Mitchum, Arth
Kennedy - regia: Nicholas Ray; 23.30 Ga
TELE 7; 23.55 Nocturnă pe 16 mm - emi
une de Mihaela Rădulescu; 00.55 Staruri
concert (r); 1.25 Preluare WORLDNET
DEUTSCHE WELLE

În funcție de apariția unor evenimen
importante, TELE 7 abc își rezerv
dreptul de a face modificări de ultim
oră în programul anunțat

Michael și Janet Jackson între dragoste și ură

Acum că s-a lansat albumul *Control* n-ar fi deloc rău să punem oarecum pe relația dintre Michael și sora sa Janet din moment ce se pare că n-au mai fost niciodată mai apropiați. Relații foarte stricate atât pe legături familiale puternice, cât și pe rivalități. Evident, odată violente cu privire la unele probleme spinoase...

O bună ocazie de a evoca aceste două veritabile fenomene ale muzicii pop.

Janet Jackson n-a fost niciodată atât de populară. Michael n-a dorit niciodată atât de mult să revină. După ani de demersuri juridice, de probleme de sănătate și de îndoile în ceea ce privește cariera, această parcare e pentru el o ocazie de a se relua pe linie peste această perioadă. Și de a relua drumul cu dreptăți. Căci nu există pentru el modalități mai bună de a-și domoli amarul decât prin muzică. Rezultatul: grupul *Scream*, un duo hiper-agresiv.

Janet, un hip-hop mușcător, a ocupat mass-media care nu prețuiește nici un efort pentru a atenua starurile. Încărcată de sunete industriale și chitare metalice, această muzică arată că Michael intenționează să rămână în primele rânduri ale show-biz-ului.

Muncește, fiul meu!

În ciuda familiei, în orice caz, Michael Jackson. Născuți dintr-un tată și o mamă blândă, dar care se complăcea într-o atare situație, Michael și Janet n-au trăit niciodată așa cum o cunosc mai toți copiii acestei lumi. Plonjați în show-biz de la cea mai fragedă vârstă, ei nu erau ocupați decât cu trei lucruri: muncă, muncă și iar muncă.

În sfârșitul anilor '60, în epoca *Jackson Five*, Michael a fost confruntat extrem de tânăr cu universul adulților. Și atunci nu mai miră deloc faptul că face tot posibilul să recreeze această parte a vieții care îl scăpăta. Ce poate fi mai concludent decât că idolul lui, la 37 de ani, este el însuși Peter Pan! „Mă identific cu el. Mă simt mi-e plină de fotografii care-l reprezintă.” S-a citat numele lui Michael mult timp în legătură cu apariția personajului viselor lui sub regia lui Steven Spielberg. În final, proiectul va prinde viață, dar Hook se va face cu Robin Williams.

Teama de adulți

Michael este primul care a admis că e incapabil să aibă o relație normală cu cineva, exceptând copiii. „Mă simt că mă sperie. În turnee, dacă aș dormi, aș dormi pe scenă.” Cât despre viața sa sexuală, mulți merg până la a pretinde că toată energia îi este canalizată către muzică. Aspectul periculos vine să întărească și mai mult sentimentul de virilitate redusă. Însă

în ciuda alurii de înger căzut din cer, Michael Jackson e mai lucid decât lasă să se vadă. În 1985, dându-și acordul pentru realizarea unui desen animat consacrat cimpanzeului său Bubble, nici n-a început bine lucrul că a oprit totul. O importantă linie de ursuleți de pluș și jucării-surpriză ar fi urmat filmului, aducându-i câștig un munte de dolari. Dar Michael n-a mai vrut: „O să fiu luat drept un puști, nu mai vreau!” - a fost singura explicație.

Michael și femeile

Copil fiind, Michael întreținea relații mult mai intime cu surorile decât cu frații. Asta însă nu l-a scăpat de teama de sexul frumos. „Nu m-am culcat niciodată cu o femeie.” „Nu cred în sex înaintea căsătoriei, sunt virgin”, spunea el până nu demult. Cât despre recentul său mariaj cu fiica lui Elvis, nimeni nu e foarte sigur pe ceea ce trebuie să creadă. Și totuși Michael cunoaște femeile! Cea pe care a cunoscut-o cel mai bine a fost sora lui La Toya. Între ei a existat întotdeauna o legătură mai profundă decât cea dintre un frate și o soră, o adevărată prietenie. Se îmbrăcau adeseori la fel, iar asemănarea fizică n-a încetat să se accentueze cu trecerea anilor. Și mult timp, Janet era prea departe ca să-i fie marea prietenă, așa cum pretinde că i-ar fi astăzi.

La Toya pleacă

La Toya este componenta clanului Jackson care a rămas cel mai mult la domiciliul părinților. În 1988 totuși pleacă fără rețineri, se mărită și pozează nud în *Play Boy*. Evident urmează criticile vehemente ale întregii familii. Cu excepția lui Michael, care inițial o felicită pentru prestație, apoi își schimbă părerea ceva mai târziu. Oare acesta să fie amănuntul care a provocat furia La Toyei? În orice caz, la puțin timp după, ea începe să declare că fratele ei e pedofil făcând precizarea: „Nu-i port pică. Dar e bolnav și are nevoie de ajutor”. Și ca să pună capac, în 1991 își publică memoriile. În carte povestește că tatăl ei e un personaj agresiv, cu practici sexuale dubioase cu copiii lui. De atunci relațiile dintre ea și restul familiei sunt cel puțin încordate. La Toya va inaugura chiar o linie telefonică prin intermediul căreia a promis că dezvăluie toate tabieturile la care a fost martoră în casa în care a crescut. Părerea lui Janet despre sora ei este că a fost influențată de personaje negative care au făcut-o să deraieze...

Janet evadează

Janet e cu 7 ani mai mică decât Michael. N-au crescut chiar împreună, căci la venirea pe lume fratele ei era

deja un star cunoscut pe plan mondial. Tinerețea ei a fost destul de agitată și a primit foarte prompt „corecția” părintească, cât se poate de autoritar. Ca în majoritatea acestor cazuri, își imagina să găsească dragostea lângă primul venit. Și pentru Janet a fost să fie un rocker: James De Barge. El avea 21 de ani, ea 18.

După o fugă improvizată, se mărită cu el în secret. În acel timp, chiar dacă cei doi ieșeau împreună de 3 ani, tânărul nu-și putea șterge reputația de alcoolic. Michael urmărea legătura de departe fără să se amestece. De altfel, Janet a revenit rapid să locuiască la părinți cu tot cu soț.

...Și devine star!

Deseori Michael mărturisește tânărului cuplu că e invidios pe dragostea lor. O dragoste care durează până în 1986. Era perioada în care Michael se temea de a nu fi eclipsat de succesul lui Prince... dar și de hotărârea lui Janet de a pune capăt căsătoriei și de faptul că aceasta realizează o explozie în show-bizz cu apariția în primăvara lui '86 a albumului ei *Control*, vândut în 6 milioane exemplare. O nouă Janet vede lumina. Sobră și sexy, afișează dezaprobarea față de autoritatea paternă. În plus, își construiește o figură sculpturală. Visul ei era să bată recordul lui *Thriller* și evident Michael se simte ofensat. Consideră că ea i-a furat stilul, muzica și... nasul! Și de-atunci războiul!

Reconcilierea dintre cei doi datează din 1990, moment când au apărut împreună la *Academy Awards*. Dacă există concurență între cei doi, ea se manifestă numai în domeniul comercial, apropierea sufletească este certă și Michael i se destăinuie în cele mai intime probleme.

În 1993, anul cel mai negru pentru Michael, Janet, alături de foarte devotata Liz Taylor, a luptat pentru frățiorul adorat. În anul acela, la primul concert al turneului său, cântăreața a rugat publicul să se roage pentru el. În timp

ce lumea aplauda, ea plângea...

Lansarea discului *History* a fost pregătită ca nimic altceva din istoria de industrie muzicală. Treizeci de titluri, însemnând 150 de minute de muzică, cele mai bune hit-uri remasterizate și 15 piese complet noi. Dacă ieșirea CD-ului a fost amânată de mai multe ori, asta s-a întâmplat pentru că proiectul inițial consta într-o colecție „best of”, însă Michael a găsit asta insuficient și a dorit să mai adauge două sau trei piese. Că s-a ajuns la 15, asta ar trebui să fie o demonstrație despre cât de mult iubește ceea ce face, pe cei pentru care compune și cântă.

Pagină realizată de DOINA ENE ■

BUCURESTI 96.1 FM
BAIA MARE 88.5 FM
IASI 92.0 FM
CLUJ 89.8 FM

radio
CONTACT

PLOIESTI 92.8 FM
SIBIU 91.8 FM
CONSTANTA 91.1 FM

Cupa României

Petrolul - Rapid 6-4

Fotografii de PETRE COJOCARIU

Bucuria învingătorilor

Ploieșteanul Andreicuț înscriind în poarta lui Toader

● Cea de-a 57-a finală a Cupei României are o învingătoare mai puțin scontată, dar merituosă ● Petrolul Ploiești reînnoiește astfel succesul din ediția 1962-'63 ● Rapid București nu a mai reeditat frumoasa comportare din partidele cu Steaua și Universitatea Craiova ● Au marcat: Andreicuț (min. 82), respectiv Iulian Chiriță, golgeterul competiției (min. 87). Egalitatea menținându-se și după prelungiri, Petrolul a câștigat la penaltyuri.

Replica săptămânii

Cum v-am obișnuit, ne dăm și noi cu părerea care ar fi cele mai hazoase sau interesante replici, apărute, în principiu, în mass media. Acum, în vom reproduce una dintr-o discuție la care am asistat. În doi sponsori, sprijinitori ai sportului, cam în dispută pentru întâietate în domeniu. Zicerea bătaie mai lungă, dând și o înșirare a noilor noștri bogătași. Așadar, excedat de cel cu care discută, care voia să-i la față sportul respectiv, zice un sponsor: „Auzi, bă, Sandule, nu te da așa mare. Când te-am cunoscut eu, erai încălțat cu doi te de dreptul!”

Concursul COMPAQ-SCOP - RADIO ROMÂNIA i-a premiat săptămâna trecută pe cei mai buni fotbaliști ai returului Diviziei Naționale de fotbal, desemnați în urma selecției realizate de comentarii radio care au transmis în direct etapele returului campionatului. Câștigătorii concursului sunt următorii:

1. Gheorghe Craioveanu (Universitatea Craiova) - 8 evidențieri
2. Dorin Mateuț (Dinamo București) - 6 evidențieri
3. Marius Lăcătuș (Steaua București) și Valentin Ștefan (Oțelul Galați) - câte 5 evidențieri.

Laureații au primit diplome și frumoase premii din partea sponsorilor SCOP, reprezentanți în România a celebrei firme Compaq, prezentă prin d-nii Victor Macri, director de marketing, și Cornel Dragomirescu, și Grup Romet S.A. Buzău, producătorul filtrului Aquator, reprezentată de patronul său, dl Constantin Toma. (P.L.D.)

Turul ciclist al României

Între organizare ireproșabilă și apatie

Ediția din acest an, a 33-a, a Turului ciclist al României, a oferit un veritabil paradox (poate aparent, veți judeca dumneavoastră). Pe de o parte, o organizare ireproșabilă, cea mai bună din ultimul deceniu, bani frumoși, condiții excelente, asigurate de o sumedenie de sponsori, în frunte cu NIRO și Medico-Pharma, și, pe de altă parte, o apatie aproape generalizată în rândul cicliștilor noștri. De chiar te întrebi dacă nu-i vorba, pur și simplu, de o valoare precară. Sau de o pregătire în dorul leii, ceea ce duce la același lucru. Concret, din cele nouă etape (prin care s-au împărțit cei 1.156 km ai cursei), doar trei au fost

câștigate de rutierii români, prin Gabriel Neagoe (circuitul de la Ploiești), Marian Făgăraș (în orașul natal, Târgu Mureș) și Laurențiu Bogdan (la București), celelalte revenind ucrainenilor, în frunte cu Vitali Lazurenko, învingător în trei rânduri. Mai mult decât atât, 80 la sută din sprinturile cu premii (și ele substanțiale) și câșturările au fost adjudecate tot de oaspeți (ucraineni, în special), așa încât se poate spune că am contribuit și noi la întărirea grivnei, moneda națională a celor din Kiev. Pentru a aduce încă un argument al tonului, poate dur, al acestui comentariu, trebuie adăugat că ucrainenii sosiseră în România

imediat după ce încheiaseră Serbia, cu doar o zi înainte. În fine, să amintim și evidente în clasamentul general individual pe primul loc s-a situat ucrainenul, cum altfel, Igor Miturmat de compatriotul său, Lazurenko și de Dănuț Căpățână (România); pe echipe s-a învins, Ucraina, iar celelalte tineri distinctiv au fost îmbrăcate de oaspeți: bulgarul Atanas Frenkov (violet - tineret), ucrainenul Sokar (alb - combativ), Dimităr Dimitrov, din Bulgaria (roșu - cățărător), Lazurenko (albastru - clasat pe puncte).

LIVIU IORDACHE

Adidas Streetball Challenge România '95

□ Cu patru victorii și o singură înfrângere, FLACĂRA din nou pe locul III în „Cupa Presei”

În zilele de 17 și 18 iunie, Piața Palatului Parlamentului din București a fost gazda generoasă a primului Festival Adidas Streetball organizat în România. Streetball-ul - joc de baschet 3 la 3, la un singur coș, care se desfășoară în stradă, folosind un minimum de reguli, a fost transformat de către adidas într-un concept extins: Streetball Challenge. Sponsorizată de Exco Group România, competiția a reunit peste 200 de echipe (băieți și fete) care și-au disputat întâietatea pe 20 de terenuri.

În cadrul aceleiași acțiuni a avut loc și Cupa Presei la Streetball, la care au participat 16 echipe alcătuite din ziariști. Selecționata FLACĂRA a reușit din nou o comportare meritorie, întrecând în grupă pe Curierul național cu 12-10, pe Dimineața cu 16-0 și pe Jurnalul național cu 16-8, iar în finala mică pe colegii de la Tinerama cu 14-10, suferind o singură

înfrângere (10-16) în fața celor de la Radio România. Păcat că aceștia din urmă (ca și în alte dăți) nu sunt adepții fair-play-ului, încercând să câștige prin orice mijloace. Pe primul loc s-a situat (invariabil) Canal 31 (PRO TV), iar Flacăra - ca de obicei - a salvat onoarea presei scrise. (P.L.D.)

Selecționata FLACĂRA: Tudor Liviu Iacob (stânga), George Arion (cu fața), Alexandru Arion (în momentul aruncării) și Petre Cojocariu (rezervă)

Olimpiada mileniului III în capitala mormonilor

Orașul american Salt Lake City a câștigat detașat, în cadrul ședinței de la Budapesta a Comitetului Internațional Olimpic, cursa pentru găzduirea primei ediții a unor Jocuri Olimpice, de iarnă în cazul de față, ale mileniului trei, devansând stațiunile europene Sion (Elveția) și Ostersund (Suedia), precum și Quebec (Canada).

Înainte de a trece la o scurtă prezentare a gazdei Olimpiadei albe din anul 2002, iată o interesantă declarație a șefului Comitetului de candidatură, Tom Welch, apropos de stadiul pregătirilor: „Suntem gata de 30 de ani!” Afirmația nu pare exagerată, dacă ne gândim că Salt Lake City s-a aflat acum la a cincea candidatură.

Capitala statului Utah, oraș care se întinde pe 159.936 hectare și are o populație de 1,5 milioane de locuitori, Salt Lake City (situat în apropierea Marelui Lac Sărat, de unde și numele) a fost fondat în anul 1847 de către mormoni, o sectă denumită și „Biserica lui Isus Cristos al sfîntilor ultimelor zile”, creată în 1830 în Statele Unire de Joseph Smith. Care, de altfel, a fost și întemeietorul lui Salt Lake City. O dată cu înlăturarea unor precepte

izolaționiste din doctrina mormonă ratată din Biblie și din opera lui J. Smith „Cartea mormonului”, a autonomiei teocratice și poligamiei), voltarea orașului, cât și a statului cur, un avânt puternic, Salt Lake City fiind prezent un puternic centru industrial comercial.

Și din punct de vedere sportiv și turistic, gazda J.O. de iarnă 2002 stă cu se poate mai bine. Situat la altitudinea de 1.305 m, orașul are toate facilitățile necesare: un Sat Olimpic unic, în care Universității Utah, nouă centre de petiții, toate omologate, cu o singură excepție - pârtia de slalom superu. Mai mult, celelalte pârtii de schi alpin „verificate” în fiecare an în probe de Mondială, neîntâmplându-se niciodată un concurs să fie anulat. Aceasta înstratul de zăpadă este constant între 140 cm. În fine, încă un argument, pentru care Salt Lake City și-a doborât contracandidații: bugetul Jocurilor, deja, se ridică la frumoasa sumă de milioane de dolari. Se poate spune că în acest caz, Comitetul Internațional Olimpic a avut sarcina cea mai ușoară.

TEODORA OPRIȘ

„David” îl învinge pe „Goliath” la pian

La început de iunie, la Cătă din Italia - s-a desfășurat ediția a V-a a Concursului Internațional de Interpretare a Concertelor pentru pian, rezervat, în această categorie de vârstă, pianistilor până la 32 de ani. Printre cei 160 candidați, sosiți din 27 de țări, au numărat și 5 tineri din România, între 12 și 20 ani. La care din cele două secțiuni - concert clasic și concert romantic au fost 3 etape, în final fiecare candidat interpretând, integral, un concert de mare dificultate, în compania orchestrei Filarmonice „Itenia” din Craiova, dirijată de Valeriu Bălan. De altfel d-sa și pianistul Mihai Ungureanu, directorul Filarmonicii craiovene, au avut parte din juriu încă din edițiile anterioare, alături de ei acum, personalități din Italia, Austria, Japonia și Bulgaria. Mulți dintre candidați aveau deja un palmares bogat și totuși, la secțiunea Concert clasic, nu s-a acordat premiul I. Au fost două premii II (obținute de tineri din Rusia și Japonia) și două premii III - Igor Kamenz din Rusia (30 ani, student la Hamburg, violonist

și dirijor, laureat al celebrului concurs Busoni, premiul III la secțiunea romantică) și... Alexandru Ciobanu din București, în vârstă de 12 ani, aflat la primul său mare concurs internațional și la primul mare premiu. Este cu atât mai prețios acest loc pe podium, cu cât „partenerul” său de premiu are 30 de ani și o „carte de vizită” redevabilă.

În finală, Alexandru Ciobanu a interpretat, cu multă siguranță și expresivitate, Concertul KV 453 de Mozart, o lucrare dificilă, pe care o cântase anterior cu aceeași orchestră, la Craiova, prin amabilitatea directorului Mihai Ungureanu. Succesul lui Alexandru Ciobanu a fost mult comentat în presa italiană. Centrul Cultural Român de la Veneția i-a organizat un recital (Mozart, Bach și Liszt), ultima parte a programului fiind reluată la cererea insistenței a publicului numeros și entuziasmat de talentul și sinceritatea acestui copil. El este îndrumat în ultima vreme de prof. Gabriela Stepan, reeditând performanța obținută, la ediția a III-a,

cu o altă elevă a sa - Mara Dobrescu.

Din nou, un copil frumos, inteligent, care vorbește curent limba engleză, dar și puțină italiană, a devenit ambasador al talentului românesc. Dar trebuie să subliniem că acest succes al României nu ar fi existat fără generozitatea dlui David de la Societatea Vinexport, care a plătit, în ultimul moment, cheltuielile de transport și cazare. Pentru cine se strâng oare milioanele Fundației pentru copii superdotați, dacă majoritatea acestora pleacă la concursuri internaționale (pe care le și câștigă) apelând la mărinișia sponsorilor?!

ANCA FLOREA ■

Premiile Uniunii Interpreților, Coregrafilor, Criticilor Muzicali din România

Seara de 16 iunie a constituit, în lumea muzicală, un moment de referință, prin alăturarea unor nume prestigioase din țară și din diasporă, pe lista celor distinși cu premiile UICCMR pe 1994. În eleganta sală a Cazinoului Victoria, aplaudați de invitați de marcă din „lumea bună” a artelor, membrii jurlului au prezentat, rând pe rând, cei 27 de premiați, precum și nominalizările, într-un adevărat spectacol amintind de premiile Oscar. În final, maestrul Ion Voicu, premiat și domnia-sa, a exclamat, cu umor: „Ne e foame!”, deci, la ceva icre negre și nelipsita friptură, am urmărit, în continuare, o paradă a modele prezentate de Zina Dumitrescu și show-ul „Las Vegas”, apreciate de unii, agasante pentru alții.

Am avut bucuria să mă număr printre laureați, într-o prestigioasă companie, onorată fiind și de prezentarea dlui Petre Codreanu. Cine sunt, deci, cei 27 premiați UICCMR?

PREMIU PENTRU REALIZĂRI DEOSEBITE ÎN ANUL 1994: Melania Ghioalda - pentru interpretarea rolului Abigail din opera „Nabucco” de Verdi; Mioara Manea - pentru interpretarea rolului titular din opereta „Lysistrata” de Gherase Dendrino; Florin Ionescu Galați - pentru rezultate deosebite la Concursurile internaționale „Paganini” și „Tibor Varga”; Monica Anghel - pentru recitalul din cadrul Festivalului „Cercul de Aur” Brașov 1994; Raluca Ianegic - pentru spectacolul „Eu, Nu & solo” la Teatrul Odeon; Corina Dumitrescu - pentru interpretarea rolului principal din baletul „Sărbătoarea Primăverii” de Stravinski; Compania „ORION BALET” - pentru interpretarea poemului coregrafic „Primăvara” pe muzică de Vivaldi; Formația „Sfinx Experience” - pentru recitalul susținut la festivalul „Cercul de Aur” Brașov 1994; DIPLOME DE MERIT: Corul Societății Române de Radiodifuziune - pentru 50 de ani de prestigioasă activitate în promovarea muzicii corale și vocal-simfonice; Orchestra Filarmonică „Paul Constantinescu” din Ploiești - pentru valoroasa colaborare la desfășurarea Festivalului Internațional al Tănărului Dirijor; PREMII SPECIALE: Alexandru Bădulescu și Adriana Dan - pentru contribuție deosebită la organizarea Festivalului Internațional al Tănărului Dirijor; Cvintetul de suflători „CONCORDIA” - pentru prestigioasă activitate în slujba muzicii contemporane; Bițu Fălticeneanu - pentru îndelungată activitate regizorală pe scena Teatrului Constantin Tănase; Florica Gheorghiescu - pentru realizarea filmului document TV George Enescu; Silvia Ciurescu - pentru promovarea creației contemporane românești prin emisiuni TV; Angela Similea - pentru merite deosebite în interpretarea muzicii ușoare românești; Eckarth Schlandt - pentru întreaga activitate; Anca Florea - pentru susținută activitate de critică muzicală în emisiuni de radio și în presă; Viviana Săndulescu - pentru profesionalitatea cronicilor de balet apărute în presă; PREMIU PENTRU MECENAT: Constantin Duțu - pentru generoasă sprijinire a activității muzicale și coregrafice românești în țară și peste hotare; MEMBRII DE ONOARE: Virginia Zeani - pentru strălucita carieră prin care a adus artei românești a cântului glorie mondială; Ioan Holender (Directorul Operei din Viena) - pentru merite deosebite în sprijinirea afirmării pe plan internațional a valorilor artei interpretative românești; Roman Vlad (Directorul Operei SCALA din Milano) - pentru dimensiunea europeană a activității sale pusă în slujba marilor instituții muzicale.

ANCA FLOREA ■

Ondine - o piesă de succes

Cu toate că stagiunea teatrală este spre sfârșit, piesa ONDINE, care a fost pusă în scenă anul acesta, are o mare priză la public, Sala mare a Teatrului Național este plină de spectatori.

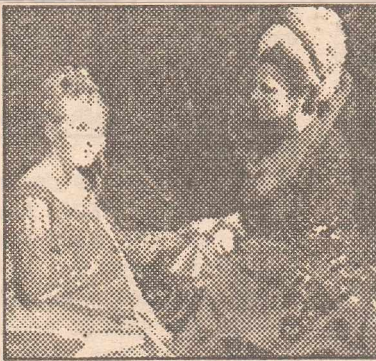
În mod paradoxal, autorul, Jean Giraudoux (inspirat de un basm), a scris-o în preluarea celui de-al doilea război mondial, iar regizorul Horea Popescu montează pentru prima oară acest basm pentru oameni mari pe scena Teatrului Național Croat din Zagreb, în anul 1991, puțin război de independență, și după cum afirmă:

„Cine aș vrea să aducă în viața noastră tulburată de atâtea dezechilibre, o clipă de reculegere și de regăsiri”. Feerica Ondine reprezintă simbolul aspirației fapturilor pătulate care vor să aibă suflet și să devină oameni. Tre elementul acvatic ce i-a dat naștere și năzuința istuitoare către uman, se consumă tragedia ființei fantastice. Hora de zâne ne întoarce în copilărie, în crângul imăverii vieții și ne umple sufletul cu bucuriile pe care pierdem în fiecare zi, uitând că podoaba sufletului este visul.

Jocurile feerice luminează tinuturi misterioase, necunoscut psihicului omenesc. Această substanță deosebită a personajelor duce la scene imprevizibile pentru spectatori. Frumusețea spectacolului constă și în tensiunea dintre situațiile, experiența cotidiană și faptele unei existențe supranaturale.

În rolul principal o întâlnim pe tânăra și foarte talentată actriță TANIA POPA POHARU, alături de consacrați ai teatrului românesc - Ilina Tomoroveanu, Adrian Pintea și Mircea Albulescu.

MARIA ANTONESCU ■

Caricaturile din paginile ziarului „Ziua” reunite într-o expoziție

Luni, 19 iunie, a avut loc, în sala de primărie a sectorului 5, vernisajul expoziției „Retrospectivă cotidianului Ziua”, cu ocazia împlinirii unui an de la apariția acestui ziar. Expoziția are ca temă Caricaturile apărute în paginile ziarului Ziua, în respectivul an. Lucrările aparțin caricaturistilor Cristian Popan, Adrian Socaciu, Ivan Kirilov, Costel Pătrășcan, Constantin Pavel. În opinia primarului sectorului 5, ceea ce apropie această primărie de cotidianul „Ziua” este faptul că ambele instituții „reprezintă elemente de ncomode pentru Putere”. Expoziția va fi prezentată în această vară și la Brașov și Costinești.

Concursul: Cea mai bună piesă românească a anului

UNITER anunță că mai primește înscrieri la Concursul „Cea mai bună piesă românească a anului” până la data de 1 septembrie 1995. Piesa câștigătoare va fi publicată de Editura UNITEXT și va beneficia de sprijinul financiar necesar punerii ei în scenă. Premiul va fi înmănat în seara Galei Premiilor UNITER. Textele înscrise în concurs nu se înapoiază (expedițiile se vor face pe adresa str. George Enescu 2-4, București 70141).

Teatrul Național din Craiova în turneu în Anglia

Teatrul Național din Craiova a început luni, 19 iunie, un turneu de 24 de zile în Anglia, în orașele Londra, Bristol, Leeds și Manchester. În prima parte a turneului trupa participă la Festivalul Internațional de Teatru de la Londra, unde prezintă spectacolul „Phaedra”, în regia lui Silviu Purcărete. Începând cu 20 iulie, colectivul teatrului craiovean va participa la prestigiosul Festival de la Avignon, festival internațional de teatru intrat în tradiția europeană. Vor fi prezentate piesele „Ubu rex” și „Titus Andronicus”, ambele regizate de Silviu Purcărete. Tot în această vară, trupa de la Craiova va efectua un turneu în Brazilia, la Sao-Paolo. Teatrul Național Craiova se află la cel de-al 26-lea turneu, în ultimii trei ani și jumătate.

MAȘINA DE SCRIS

● MARIN IFRIM, Buzău.

Scrisoarea de dragoste adresată Danielei Șontică trebuia să i-o dai chiar ei și nu să mă folosiți pe mine ca intermediar. Trimițându-mi-o mie ați desacralizat-o și ați adus-o în situația de text care poate fi analizat, ca oricare altul.

Din punct de vedere literar, scrisoarea are o valoare minimă. Este patetică într-un mod rudimentar. Și mai și conține tot felul de expresii preluate din limbajul ziariștilor superficiali:

„prezența tonică a chipului tău deosebit... anul trecut, spre finele acestuia... ceea ce se vroia o scrisoare către tine... momentul adevărului... te închistezi în niște singurătăți care mai târziu îți vor cere nota de plată” etc.

● LIGIA MONTI, Pitești.

Proza SF este barocă, în sensul negativ al cuvântului. Mi-a plăcut în schimb scrisoarea propriu-zisă, din care citez pe larg.

„Socot că îndeplinesc o datorie care-mi este chiar penibilă, deoarece NU cunosc nimic mai anevoios decât să te definești și să te rezumi pe tine însuși». Eu aș merge mai departe decât George Sand și aș îndrăzni să afirm că nimeni NU se poate defini. Poate spune ce, cum NU este. Niciodată cu obiectivitate ce este, cum este. A încerca să te autodefinești este ca și cum ai încerca să-ți muști propriii tăi dinți sau ca și cum ai încerca să desenezi cu vârful creionului umbra aceluia creion. Așa cum câmpia nu poate fi văzută din câmpie.

În spiritul celor scrise mai sus declar pe propria-mi răspundere: Numele meu NU este Ligia Monti: NU am douăzeci și cinci de ani. Deși pe diploma mea scrie cu majuscule inginer, NU sunt inginer, pentru că NU profe-

Texte sub lupă

sez. Șomez cu acte în regulă. De scris, scriu de cinci ani. În 1991 am câștigat Concursul de publicare pentru literatură SF organizat de Radiodifuziunea Română și Editura «Valahia» în urma căruia trebuia să mi se publice într-un volum două povestiri. Am semnat contractul, am cedat editurii drepturile asupra celor două povestiri, am adăugat o

scurtă fișă biografică și o fotografie și am așteptat. De atunci, NU am auzit de apariția vreunui volum SF «Tinere talente» la Editura «Valahia», nici măcar de această editură. NU, NU e bine așa, veți spune că sunt negativistă sau, mai rău, nihilistă, și NU veți fi departe de adevăr.

Deci, să recapitulez. Am un nume mai banal decât cel cu care semnez, totuși oarecum asemănător. M-am gândit să mă nasc într-o noapte de mijloc de decembrie, uscat și fără lună. Voiam să văd cum arată întunericul. Negru și rece. Atunci am plâns prima dată în viață. Din spirit de frondă. Și acum, mai plâng, când am timp și lacrimi. Când nu am, scriu. La început scriam fără adresă, fără șir, fără martori, fără critici. Mai apoi ordonat, pe paragrafe și capitole, pe

hârtie, geam, zăpadă. Mai ales pe zăpadă».

Vă stă mai bine să scrieți despre dv. decât despre tot felul de bâzdăgăanii extraterestre.

● LIVIA DIMULESCU,

Ploiești. Aveți un mod pasionant și firesc de-a povesti. Există în proza dv. și unele naivități, dar, în general, narațiunea i se impune cititorului și îl captivează. Aș

zată anost teoria evoluționismului despre apariția omului pe Pământ. În mod similar celorlalte povestiri (SF?) sunt cofuze și (ierțați-mă) caraghioase. Au personaj desprinse parcă din filme de desene animate, iar tehnologia „științifică” involuntar comică. Vă lipsește nu numai educația estetică, și pregătirea științifică.

● N. CRAI, Hațeg.

GABRIEL ARDELEANU, Toplița, Harghita, ȘTEFĂNESCU, București, MIRELA BĂLAN, Iași, ANTONINA MIZA, București.

Important pentru toți corespondenții

■ Nu există restricții în ceea ce privește genurile. Sunt admise în egală măsură versurile, proza, piesele de teatru, articolele de critică literară, versurile pentru muzică rock, graffiti, textele publicitare, aforismele, gen „legile lui Murphy”, scenariile pentru spectacolele de cabaret politic etc.

■ Cele mai valoroase texte se publică în cadrul rubricii Mașina de scris. Toate textele publicate în cadrul acestei rubrici candidează automat la premiul de 1.000.000 de lei care se acordă anual, la noiembrie.

■ Dintre corespondenții rubricii se selectează și cei cărora li se va tipări câte o carte. Numele lor se anunță la fiecare 1 martie (anul acesta a fost nevoie de o amânare de două luni, din motive pe care le-am explicat la vremea respectivă).

■ Plicurile trebuie trimise la următoarea adresă: Alex Ștefănescu, la redacția revistei Flacăra, Piața Presei Libere nr. 1, sectorul 1, 71340 București.

publica, pentru început, povestirea Atelierul; vă rog să mi-o retrimiteți dactilografiată. Am nevoie, de asemenea, de o fotografie a dv. și de date biografice.

● OVIDIU PETCU,

Slobozia. În Străinii este vorba de un coșmar cu niște sfere, care sfârșește în nebunie. În Zgarda este vizuali-

DAN DOBRE, București, SANDU GUINEA, Roșiori de Vede. Există în ceea ce mi-ați trimis dovezi că aveți anumită înzestrare pentru scris. Dar textele în întregime nu pot fi publicate.

Ieșirea din anonim: Ovidiu-Gheorghe Ruța

Ovidiu-Gheorghe Ruța s-a născut la 2 aprilie 1972. Locuiește în comuna Tureni din județul Cluj și este student în anul cinci la Facultatea de Construcții de Mașini din Cluj-Napoca, la secția de Tehnologia Construcțiilor de Mașini. A debutat cu proză SF în revista Anticipația, în 1992. Este însă și un talentat poet. Stăpânește autoritar cuvintele și le obligă să exprime stări de spirit foarte greu de exprimat, dintre acelea trăite mai mult în vis.

Despre o anume inimă

Undeva bate un fel de inimă.
Știu aceasta, fiindcă sângele pulsă
de ea

m-a străbătut de multe ori.
Undeva bate un fel de inimă.
Știu aceasta, căci în timpul sistolei
ei

în mine vine un flux
care mă trezește
din somnul realității,
care mă îmbogățește
cu imagini, cu lumi insolite,
cu minunări, cu vorbe nerostite.
Undeva bate un fel de inimă.
Știu aceasta, deoarece în timpul
diastolei ei

mă simt golit, pustiu
și somnoros de realitate.
Undeva bate un fel de inimă.

Știu aceasta, și mai știu
că noi, cei știuți de ea,
suntem arterele ei încordate
precum coarda arcului
care trimite săgeți
iuți ca raza de lumină.
Undeva bate un fel de inimă.

Despre poet

Eu vă arăt imagini
pe care
nu
le-am
văzut
niciodată.
Eu dau sfoară-n țară
și-apoi aștept să-mi povestiți
basmele pe care le-am
scris.

Despre ea

Inimă toată o lacrimă sunt de când
tu ești altundeva.

Urmă adânc săpată-n corneea mi-e
imaginea ta.

La toate prin chipul tău mă uit și
cu tine toate jalnic se-aseamnă.
Inimă-ndepărtată, cât aș vrea să-mi
fii inimă geamănă!

Acum și mereu ochii mei
cu imaginea ta se aseamnă.

Despre visul de poet

În raza constrângerii
de pe marea plângerii
m-am născut a doua oară
să-mi fac carnea să mă doară.

Despre pasăre, pur și simplu

Pasărea
nu scrie pe cer
alfabetul unei vorbiri înalte.

Pasărea
nu curăță cu aripile ei albe
corneele sfinților.

Pasărea
nu sculptează
cu dălți din pene
materia norilor.

Pasărea
pur și simplu
zboară.

Despre albul cu cinci petale

Așa cum puțin știu,
cireșul nu trăiește
pentru fruct,
ci pentru floare.

O satiră la adresa concursului nostru

Anul trecut, la 1 noiembrie, pe vremea când rubrica Mașina de scris era găzduită de revista Zig-Zag, a avut loc, la sediul acestei reviste, festivitatea acordării premiului de 1.000.000 de lei. Printre participanți se afla și un necunoscut, Dan Bălănescu, care ne-a studiat pe toți, cu o privire pătrunzătoare (cu atât mai pătrunzătoare cu cât Dan Bălănescu era dezamăgit că nu obținuse el premiul!) și a scris apoi o satiră la adresa noastră. Mărturisesc că am râs cu lacrimi citind această evocare răutăcioasă și plină de umor. Culmea ar fi ca Dan Bălănescu să ia cândva premiu pentru o povestire în care se plânge că n-a luat premiul!

ȘAMPANIE PENTRU TOATĂ LUMEA

Norocel Buxbaun participase la concursul literar al revistei Zig-Zag cu două eseuri și o poezie. În poezie nu-și puna nici o nădejde, însă eseurile îl făceau să-și imagineze cu satisfacție solemnitatea decernării premiului, când, el, un tânăr încă necunoscut, va apărea în mijlocul unui public entuziast și va încasa milionul împreună cu felicitările domnului Alex Ștefănescu.

Cu aceste gânduri strălucitoare în minte sună la ușa redacției și o voce din interior îi spune să intre, ceea ce Norocel și făcu. Se pomeni într-un apartament obișnuit, de comandat, în care o mulțime de oameni, tineri și mai în vârstă, se strânseseră în grupulețe și vorbeau aprins. Pe de altă parte, tânărul observă că existau și alții, singuratici, ce se plimbau de colo până colo, foarte atenți la ceea ce se petrecea în jur. Norocel Buxbaun zămbi melancolic. Toți oamenii aceștia erau, ca și el, niște alienați, niște exilați ai societății, niște aventurieri ai spiritului, ce-și etalau sentimentele pe foaia albă de hârtie, ce plâneau și râdeau pe foaia albă de hârtie, îndurerăți de inexistența unui suflet apropiat căruia să-i împărtășească toate durerile lor.

Norocel Buxbaun simți o căldură frățească năpădindu-i trupul la vederea atâtor semeni și, de emoție, vărsă chiar și o lacrimă. O tânără subțire, cu niște ochi mari și albaștri, păru că observă această dovadă de solidaritate și îi zămbi vag. Norocel, în culmea fericirii, făcu un pas spre ea, ea făcu doi pași spre el până ce se pomeniră față în față, iar când fermecătoarea necunoscută deschise gura spre a-i dezvălui gândurile ei intime, băiatul se strădui din răputeri să-și înăbușe un uriaș hohot de plâns ce, într-o duioasă revărsare de sinceritate, dădea să iasă.

- Nenorocitul de Oțoiu a câștigat toți banii! spuse fata cu o voce răgușită și trecu mai departe.

Privirea lui Norocel se postă, odată cu dispariția necunoscutei, pe fereastra din interiorul sufrageriei, luminată discret de razele soarelui. Pe masa din mijloc, încărcată cu sticle și prăjituri, un exemplar din ultimul număr al revistei Zig-Zag stătea stingher, pe un colț, iar când băiatul se apropie, văzu pe prima pagină un chip bărbos, cu numele de Oțoiu ce, se spunea acolo, era meritoriul câștigător al concursului literar.

În clipa aceea, în jurul băiatului o sumedenie de voci se porniră ba să rădă, ba să vorbească ascutit, ba să huruie în surdina. Chipul bărbos de pe prima pagină apără în capul mesei, înghesuit de trei reporteri de la Tele 7 abc, iar gura din mijlocul bărbii spunea ceva, mișcându-se cu greutate, în timp ce un surâs subțire apărea fantomatic și dispărea misterios în întunericul părului de pe față. Un alt chip din revistă învie, apoi, cel al criticului Ștefănescu, care stătea în mijlocul încăperii, înconjurat de câțiva indivizi suspecti, iar Norocel Buxbaun realiză cu atâta luciditate că el e scriitorul iar Ștefănescu critic, încât îl cuprinsese frica. Indivizii suspecti nu spuneau nimic, ascultându-l cu interes pe Ștefănescu, care se încălzise atât de tare încât sudoarea i se vedea curgându-i pe față, iar Norocel, nu se știe de ce, urmări mental transpirația ce șiroia pe gât acum, apoi pe sub cravată, pe corp și de-a lungul picioarelor, moment în care băiatul așteptă cu nerăbdare să o vadă scurgându-se pe jos, lucru ce nu se întâmplă.

Norocel Buxbaun privi atunci, dezamăgit, o doamnă grasă, cu un chip familiar, ce pândea un moment de neatenție din partea celorlalți pentru a înhăța o prăjitură ochită de mai multă vreme. Oaspeții păreau să-i acorde o atenție exagerată, fapt pentru care doamna zămbea cu nervozitate, plimbându-și mâna de-a lungul mesei.

- Literatura bună e ceva! o auzi Norocel exclamând cu satisfacție și avu impresia că

falca dreaptă e ceva mai umflată decât partenera ei.

Apoi veni rândul fetei subțirice să spună ceva, și spuse, o frază în care numele lui Oțoiu apăruse de două ori. Norocel nu pricepu cu exactitate ce voise domnișoara să reliefeze, fapt pentru care dădu din cap de jos în sus, cu speranța că un răspuns afirmativ se aștepta din partea lui. Fata se declară mulțumită și se depărtă.

- Un moment, vă rog! zise criticul Ștefănescu deodată și Norocel avu încă o dată ocazia să vadă cât de emoționat era. Ștefănescu începu un discurs, presărat cu anumite finețuri literare, cu aluzii delicate și prognoze pe termen lung. Norocel Buxbaun

profită și dădu pe gât un pahar cu Fanta, apoi încă unul și, în final, mistui o prăjitură cu cremă. Doamna cea grasă, mult mai harnică și fără prea multe scrupule, își atrăsese cu dibăcie o farfurie cu salaturi și le mestecea pe rând, delicat dar neiertător, în timp ce, plină de generozitate, își lăsă capul să penduleze aprobator la spusele maestrului.

- ...mă întreb cum se va spune, oțoiu, oțoiu, ... zise Ștefănescu și ochii îi sclipiră cu atâta siguranță și abnegație, încât un reporter sentimental nu își putu stăpâni dorința de a-i face o poză. În lumina blitzului fața criticului căpătă un aer de o exigență extremă, iar Norocel se temu că nu va fi niciodată în postura norocosului Oțoiu.

- Deși m-a rugat să nu o fac, îl rog pe câștigătorul nostru să spună câteva cuvinte, așadar, Oțoiu...

Ștefănescu se retrase și îi făcu un semn poruncitor domnului Oțoiu. Acesta se apropie și, în vecinătatea descoperitorului său părea un nefiresc copil cu barbă. Își dresă glasul și își începu discursul. Vorbea rar, măsurat, și-și arunca ochii mici și sticloși în toate părțile.

- Eu, spuse cu sinceritate, consider orice formă de artă ca pe o dezvăluire a personalității creatorului. Eroul romanului

meu, ca să dau un exemplu ce-mi este apropiat, e o proiecție a întregului ridicol din mine pe care nu l-aș fi putut dezvălui în mod obiectiv, ci doar așa, prin gesturile absurde puse pe seama lui.

După alte câteva fraze de acest fel scriitorul se opri și, oricât de firesc i s-ar fi părut doamnei lipsite de jenă să mai adauge ceva, o încheiere de efect, Oțoiu nu mai zise nimic și se retrase la locul lui. Fața îi era aprinsă și lumina venea din străfundul ochilor, ca o revărsare de voință. Părea un alergător în Sahara, ajuns într-o oază binecuvântată care, după un mic popas în mijlocul fericirii, va fi nevoit să plece iarăși, fără țintă, în nemărginirea deșertului arzător. Norocel Buxbaun îl privea cu uimire și smerenie și fu de acord, în intimitatea ființei sale, cu premiarea acestui om obosit. Avea nevoie de așa ceva, altfel și-ar fi dat sufletul sub soarele necrutător. Și poate că odată și el, astăzi în forță, va apărea cu o față sleită înaintea cititorului primului său roman. Pentru că nu se pricepea la discursuri își va permite, ca o personalitate recunoscută, să adauge câteva vorbe de complezență la spusele admiratorilor săi, iar apoi, plin de demnitate și indiferent la manifestările lumii exterioare, să se retragă în el însuși, pornind spre noi tărâmurile ale fenomenului uman.

- Să toastăm, să toastăm! zise în aceeași clipă doamna cea grasă și se aruncă spre o sticlă de șampanie așezată imprudent la o distanță nu prea mare de mâna ei antrenată. Cu un gest plin de siguranță azvări dopul în mijlocul invitaților, dând emoții unor domnișoare subțirice, având apoi inspirația să-și umple propriul pahar până-n margini. Ceilalți, nerezistând ispitei provocate de eficiența individă, se năpustiră asupra sticlelor rămase, și începură a bubui în ritm sărbătoresc. Norocel Buxbaun, cu un reflex de invidiat, înhăță un pahar alungit și se înghesui printre cei ce-și așteptau rândul la câte-o sticlă.

- Aici, aici! zbiră tânărul și fața i se înroșise de atâtea sforțări.

Reuși să-și primească porția și, cu ochii sticlind, se înfipse într-un colț al mesei presărat cu felurite soiuri de prăjituri și plăcinte.

În acest timp, doamna, de acum personaj familiar, urmărea cu atenție fiecare comeșan și, când fu convinsă că marea majoritate își asigurase un pahar cu șampanie, îl ridică pe-al său, lovi cu mâna stângă în masă, făcând să răsună tavanul și, fără să-și mai dreagă vocea, rosti cu solemnitate.

- Pentru masa aceasta bogată!
- Ura! strigă mulțimea.
- Și pentru milioane în general!
- Vivat! urlară oamenii.

Faptul că oaspeții erau atât de receptivi la toastul său îi dădu femeii o încredere nebănuită în forțele proprii, precum și o ușurință nefirească în a-și alege cuvintele.

- Și pentru maestrul Ștefănescu! spuse în extaz.

- Că-i boier mare! completă un individ fălcos și se porni să-și bea șampania cu atâta nesaț, de-ai fi zis că a dat gata o butie și nu un pahar.

- Și pentru nașul Costică, Dumnezeu să-l aperi!

O clipă petrecăreții rămaseră muți, căci pe nașul Costică nu-l știa nimeni și nici nu părea să aibă vreo legătură cu ceremonia, însă, fiind oameni cu bun simț, nu lăsară urarea cucoanei să se stingă nesustținută.

- Ole! strigară într-un glas și individul cu fălci mari începu să cânte „Și-altădată, și-altădată o s-o facem și mai lată!”, ceea ce entuziasmă în așa măsură mulțimea, încât toți, cu sau fără voce, răcneau în gura mare veselul refren.

Norocel Buxbaun simți în adâncul sufletului că era puțin deplasată interpretarea acestei bucăți și, pentru a nu avea remușcări mai târziu, se mulțumi să bea șampanie și să dea pe gât prăjituri. Și bău atât de mult, față de posibilitățile sale reale, încât avu deodată impresia că Ștefănescu fredona o

arie de operă, iar Oțoiu cânta la tubă.

- Zi-i frate! suspină Norocel și se împleti-ci spre ușă.

În jurul lui, oamenii zbierau din toate puterile, aruncându-și mâinile spre înaltul tavanului. Sufletul petrecerii era doamna corpulentă, care îmbrățișase refrenul fălcosului ca pe propria creație, trămbițându-și bucuria spre toți cei cu inimă tânără.

DAN BĂLĂNESCU, Pitești

MAȘINA DE SCRIS

Pagini realizate de
Alex Ștefănescu

Yehudi Menuhin la București, în septembrie

Cursuri, burse și premii oferite de Fundația Internațională „Ion Voicu”

□ „Dacă nu m-am cățarat pe scara socială, măcar pe o scară de lemn să fac carieră” (Mircea Dinescu, montând placa Fundației)

La reședința artistului Ion Voicu, din strada Ioanid nr. 9, au fost instalate, vineri, 16 iunie, însemnele Fundației Internaționale „Ion Voicu”. Placa a fost montată de poetul Mircea Dinescu, membru fondator al fundației, în prezența familiei marelui violonist. „Dacă nu m-am cățarat pe scara socială, măcar pe o scară de lemn să fac carieră”, a declarat Dinescu, adăugând: „Se spune că intelectualii, artiștii și ziariștii nu muncesc. Eu am vrut să arăt că nu e chiar așa. Am montat plăcuța

aceasta pentru că îi port o mare stimă artistului Ion Voicu. Am un copil care cântă la vioară. Domnul Voicu l-a văzut și l-a simpatizat, iar astfel am ajuns și eu să-l cunosc. Pentru mine, Ion Voicu era o legendă. Nici nu credeam că mai trăiește”. Fundația Internațională „Ion Voicu” ființează din 4 aprilie și va fi inaugurată oficial la începutul lunii septembrie, o dată cu sosirea la București a președintelui său onorific, Yehudi Menuhin. Printre membrii fundației se mai numără Arta Florescu,

Valentin Gheorghiu, Iosif Conta, Eugenia Moldoveanu, Andrei Pleșu, Radu Aldulescu, Vladimir Orlov, Magdalena Popa, Mădălin Voicu. „Dorim să ținem în România cursuri de măiestrie, pe care eu le susțin în prezent în Elveția, Franța, Anglia sau Austria, vom oferi burse și premii pentru tinerii cei mai dotați, vom organiza concerte și audiții cu artiști români în țară și în străinătate. Trebuie să depistăm și să punem corect în lumină talentele autentice, ca în urma noas-

tră să rămână cât mai mulți discipoli valoroși”, a declarat, pentru Agenția MEDIAFAX, violonistul Ion Voicu. Născut la București, unde și-a început studiile muzicale la numai 6 ani, Ion Voicu a absolvit Conservatorul la clasa profesorului George Enacovici, doar după doi ani de studii. Începuturile carierei sale artistice au fost îndrumate de doi mari maeștri ai viorii, George Enescu și David Oistrach. Voicu a susținut sute de concerte pe toate marile scene ale lumii, alături de cele mai presti-

gioase orchestre (Filarmor din Berlin, Orchestra Sinfonică din Londra, Simfonia din Moscova etc.). Din 1973 este director general al Filarmor „George Enescu” din București. În prezent, susține lecții de vioară (master class) la diferite universități de pe glob, iar din 1993 este membru al Consiliului UNICEF. În 1994 a fost numit membru al Societății Academice Franceze, iar în 1995, i-a acordat diploma și medalia de onoare (MEDIAFAX)

Constanța

Cursurile internaționale de vară „Eugen Coșeriu”

În cadrul cursurilor de vară, Universitatea „Ovidius” din Constanța va găzdui, între 10 și 30 iulie, colocviul internațional „Ion Barbu-Dan Barbilian. Raporturile între știință și literatură”. Plasat sub genericul „Metodă și interdisciplinaritate”, colocviul este patronat de marele lingvist Eugen Coșeriu, profesor la Universitatea din Tübingen.

Profesorii italieni Umberto Eco, Gianni Vattimo, Cesare Segre și Stefano Agosti și-au exprimat acordul de principiu de a participa la manifestare. Cursurile de vară ale Universității „Ovidius” includ cursuri intensive de limba română, dezbateri pe teme de limbă, literatură și civilizație românească.

Sinaia

Cursurile de vară ale Universității București

□ Va fi prezent și Umberto Eco

Universitatea București organizează la Sinaia, între 21 iulie și 15 august, a XXXVI-a ediție a cursurilor de vară și colocviilor științifice de limbă, literatură, istorie și arta poporului român, sub deviza „Românitate-romanitate”. În secțiunea didactică, Școala de vară a Universității București include lecții intensive de învățare a limbii române și seminare de curs practic, iar prelegerile de istorie a litera-

turii române au ca obiectiv prezentarea literaturii interbelice. Conferințele de lingvistică vor investiga probleme de lexicologie și de istorie a limbii, de semantică și analiză poetică. Dimensiunea didactică a cursurilor va fi completată prin prelegeri pe teme de etnografie și folclor, de istoria artei și istoria culturii, de antropologie, filosofie și civilizație românească. În program sunt incluse excursii în Munții

Bucegi, întâlniri cu scriitori, colocvii și mese rotunde cu participarea specialiștilor străini. Cursurile de vară ale Universității București sunt deschise studenților, doctoranzilor, cercetătorilor și profesorilor cu formare filologică din străinătate, precum și altor persoane interesate de studierea limbii, literaturii și civilizației românești. Taxa de participare este de 980 de dolari.

Brașov

Absolvenți basarabeni ai Universității Transilvania

În acest an, pentru prima dată în istoria Universității Transilvania din Brașov, printre absolvenții acestei instituții de învățământ superior se numără și tineri basarabeni. Este vorba despre 18 tineri din Republica Moldova care au urmat la Brașov

cursuri de filosofie, silvicultură, cu profil economic și tehnic. Ei reprezintă jumătate din grupul înscris în 1990 la aceste institute, o parte dintre foștii lor colegi renunțând sau urmând să-și termine studiile cu alte promoții. Cei 18 absolvenți basara-

beni au fost felicitați miercuri, 14 iunie, în cadrul unei scurte ceremonii, de Ioan Goncea, președintele Consiliului județean Brașov, și de reprezentanți ai conducerii Universității Transilvania.

Sam Teaford și principiile jurnalismului american

Sam Teaford a fost, timp de 17 ani, gazetar la publicația americană Los Angeles Times, iar azi predă un curs de jurnalistice în România, la Centrul pentru jurnalism independent din București. Conform declarațiilor domniei sale, principiile presei din America sunt simple și clare: verificarea informațiilor, consemnarea întocmai a evenimentelor, fără nici o implicare politică, prezentarea știrilor conform standardului „piramidei întoarse”, iar în ce privește existența publicațiilor americane, Sam Teaford a spus-o clar: „În America nu apar decât publicațiile care au vânzare, celelalte dispar!”

DAN GHEORGHE

Specialiști francezi predau lecția informației de presă

Marti, 20 iunie, a avut loc, la Palatul Elisabeta, colocviul român-francez dedicat informației de presă. Organizatorii au fost Departamentul Informațiilor Publice al Guvernului României, Agenția Națională de Presă Rompres și Agenția France Presse.

Invitații, mari specialiști în domeniul informației, au făcut... dezbateri importante. Astfel, a fost prezent chiar președintele A.F.P., dl Lionel Fleury. Domnia sa are în subordine 1100 de angajați în lumea întreagă, furnizând clienților, zilnic, informații în valoare de... 100 de milioane de cuvinte. „Cititori” sunt numai... un miliard. „Importanță mare are dotarea tehnologică pentru că, în domeniul informației de presă contează, în principal, rapiditatea și fiabilitatea. Dar esențială este independența agenției respective. Aceasta înseamnă că managerii trebuie să fie capabili să ducă acțiunea politică economică ce determină independența politică”, ne-a declarat Fleury.

Celălalt invitat, dl Georges Dupont, de la secretariatul general al UNESCO, a vorbit despre impactul războiului rece asupra comunicațiilor.

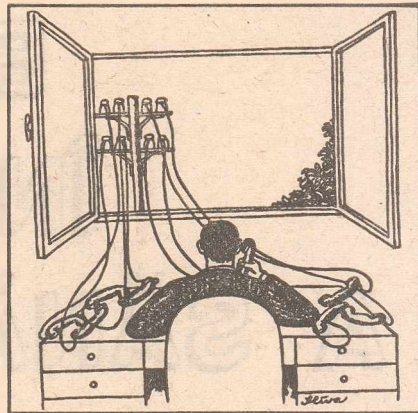
Concluzia ce s-a desprins este unică: informația, comunicațiile, nu pot fi desprinse de contextul progresului rapid tehnologic. Neadaptarea înseamnă, în ultimă instanță, dispariția.

BRÎNDUȘA NICOLAE

Nivelul de civilizație al unei societăți este dat de importanța pe care o dă liberei circulații a informației

□ Silviu Agapi, președinte R.T.N.S.,
director tehnic Rom Telecom

Circulația informațiilor este astăzi vitală pentru activitatea economică a unei țări. Este motivul pentru care Rom Telecom, începând cu 1992, a hotărât să pună la dispoziția clienților săi un instrument de transport al informației performant, economic și capabil să se adapteze evoluției de a tehnologiei.

După ce a lansat o cerere de înregistrare, Rom Telecom a reținut punerea în funcțiune a serviciului R.T.N.S., la începutul anului 1993. Această soluție permitea Rom Telecom să beneficieze de experiența unui operator de telecomunicații ce face parte dintr-un grup important, France Telecom, și să garanteze astfel viabilitatea acestei alegeri cu o investiție anuală importantă de 30 milioane franci francezi.

Serviciul RTNS a luat naștere în aprilie 1993, cu un capital de 100.000.000 lei.

France Telecom Transpac este parte din grupul France Telecom și este o societate de 1.300 de persoane având ca scop exploatarea și comercializarea rețelei mondiale de transmisii de date cu comutare de pachete Transpac. Rețeaua Transpac este prima rețea mondială de acest tip prin trafic realizat și numărul de abonați, superior la această dată, cifrei de 100.000 de abonați.

Rom Telecom este operatorul național român de telecomunicații cu un personal

de 53.000 de salariați și 2.800.000 de linii de abonați.

Astăzi, RTNS este titulara unei licențe de operator pentru exploatarea rețelei publice de transmisii de date cu comutare de pachete ROMPAC. RTNS dispune, de asemenea, de două autorizații din partea Ministerului Comunicațiilor, una pentru prestarea serviciilor de poștă electronică și cealaltă pentru schimbul de date informatizate (EDI).

Ca urmare a creării sale, RTNS a deschis rețeaua publică de transmisii de date ROMPAC, în septembrie 1993, cu 3 puncte de acces, apoi a echipat 20 de capitale de județ, urmând ca anul acesta să echipeze alte 21 suplimentare.

Serviciul ROMPAC este accesibil pe tot ansamblul teritoriului național, direct prin liniile închiriate de la Rom Telecom sau indirect prin rețeaua telefonică.

Existența unui instrument ca ROMPAC este un atu al dezvoltării pentru toți agenții economici români.

Administrațiile sunt centralizate, dar, în același timp, prezente pe tot teritoriul prin reprezentanțe și filiale locale. Această disipare a activității lor necesită punerea în funcțiune a unor metode de comunicare din ce în ce mai elaborate, iar ROMPAC poate aduce soluții fiabile și economice acestei probleme.

O bancă nu se poate impune fără o

rețea de agenții. Acestea însă nu pot exista fără mijloace de transport al informației rapide și disponibile 24 de ore din 24, pentru a urmări tot timpul operațiunile efectuate, modificările conturilor, lichiditățile, starea împrumuturilor dar și pentru a oferi un sistem modern de plată prin cărți de credit, distribuitor de bancnote etc. ROMPAC aduce, în acest sector de activitate, toate facilitățile și, bineînțeles, toată competența sa pentru a permite băncii să se concentreze asupra activității de bancher, fără a avea grija gestiunii rețelei, a instalării sale, a extensiilor și a disponibilității acesteia.

Sectorul asigurărilor, nematurizat încă la noi, nu se va putea dezvolta decât prin punerea la punct a unui sistem informatic elaborat, permițând culegerea informațiilor din toate punctele de colectare existente în România și aceasta pentru a avea un bun control asupra contractelor noi, asupra calamităților etc. Și în acest domeniu ROMPAC este bine adaptat, deoarece accesul indirect al rețelei răspund utilizărilor urgente cum ar fi cele ale agenților de asigurări care se găsesc pe teren.

Regiile sau întreprinderile comerciale au din ce în ce mai multe probleme de gestiune, ținând cont de cererea generală de creștere a productivității. Circulația informației este deci vitală; pentru a putea cunoaște producția sau stocurile dintr-un loc anume, pentru a facilita comercializarea produselor, pentru a supraveghea comenzile, personalul etc. RTNS are soluții la aceste probleme,

facilitând interconectarea sistemelor informatice între diferite sedii și permițând astfel centralizarea rapidă a informațiilor, procesarea și redistribuirea către utilizatorii finali.

RTNS răspunde în mod general tuturor cerințelor de transmitere a informațiilor agenților economici români pe plan național și internațional, deoarece ROMPAC face parte din rețeaua France Telecom Transpac Europa și este interconectată cu toate rețelele mondiale echivalente.

Soluția RTNS este pentru clienții săi un mijloc de a-și micșora investițiile, de a nu avea decât un singur interlocutor pe ansamblul rețelei de comunicații, de a câștiga timp în punerea în funcțiune a rețelei și de a dispune de o soluție care să fie în pas cu evoluțiile tehnologice, fără a pune în cauză alegerea efectuată.

RTNS nu înseamnă numai rețeaua ROMPAC, ci și servicii complementare de mesagerie electronică, de conectare la rețeaua Internet, un centru de instruire în materie de transmisii de date, de asistență tehnică și instalare a rețelei, de dezvoltare și „găzduire” a bazelor de date.

În concluzie, datorită asistenței celor două societăți-mamă, Rom Telecom și France Telecom Transpac, RTNS este permanent la curent cu evoluția tehnologică (cum ar fi interconectarea rețelelor locale, debite mari, conectări prin satelit sau radio) pentru a răspunde cerințelor clienților săi, cerințe care rămân obiectul său major.

„The Economist” comentează mersul privatizării în România

După luni de șovăială și bălbăială, Parlamentul României a adoptat, în aprilie, legea prin care circa o treime din întreprinderile de stat vor fi privatizate, comentează într-un articol intitulat „O șansă pierdută”, săptămânalul „The Economist” din 10 iunie. Dar noua schemă, cunoscută oficial ca „programul de privatizare în masă” (PPM), pare concepută mai degrabă pentru câștigarea de puncte la alegerile din 1996, decât pentru revigorarea economiei, și pare să fie mai mult de masca decât de masă.

Partidul Democrației Sociale, de vârstă tânără, dominat de mulți dintre vechii comuniști, acum aparent reformist, care au fost vedete pe vremea lui Nicolae Ceaușescu, a inventat în vara trecută după ce Banca Mondială a condiționat acordarea unui împrumut de accelerarea privatizării. Această ultimă variantă actualizată și, în același timp, sabotează orice precedent de privatizare, optând în 1991 de foștii guvernanți și ulterior au format Partidul Democrat și au trecut în opoziție. Astfel, cupoanele distribuite în 1992, în formă de vouchere, au fost evaluate la 25.000 lei, iar noile cupoane ce vor fi împărțite vor avea o valoare de 875.000 lei. Conform PPM, întrucât fiecare cupon nou este

pe numele persoanei care îl capătă, cupoanele nu pot fi administrate de către niște fonduri de investiții, așa cum se întâmplă în Cehia, ci numai de indivizi care aleg compania unde vor să devină acționari. Într-o țară unde vrafurile de catastrofe scrise de mână, clămpănitul mașinilor de scris și ștampilele de cauciuc covârșesc calculatoarele, este de așteptat un întreg coșmar birocratic. Iar cei mai mulți dintre români nu vor avea unde să-și plaseze cupoanele. Circa o treime sunt țărani, dintre care majoritatea locuiesc în sate pierdute, fără apă curentă, nemaivorbind de ziare. Orașenii ar putea fi mai interesați, dacă statul nu ar ascunde cele mai multe din informațiile privind întreprinderile oferite spre privatizare.

De ce a fost nevoie ca noile cupoane să fie nontransferabile, iar valoarea celor din prima emisiune a fost limitată? Răspunsul este că ex-comuniștii nu au nici o idee despre scopurile de bază ale unei piețe libere. Ei afirmă că speculanții cei răi trebuie pedepsiți pentru că i-au deposedat pe români de patrimoniul lor, prin cumpărarea primei emisiuni de cupoane mult sub valoarea reală. De fapt, autorii schemei din 1991 au permis tranzacționarea liberă a cupoanelor, pentru ca investitorii să poată cumpăra părți variabile din capi-

talul societăților. Prețurile vechilor cupoane au scăzut în prezent, nu din cauza celor care fac comerț cu ele, ci fiindcă a devenit evident că guvernul actual nu are nici o intenție să aplice schema din 1991.

Programul actual de privatizare în masă este un neadevăr prin însăși denumirea lui. Certificatele de proprietate reprezintă doar partea de 30% a populației din capitalul total al 60% din capitalul celor 5.000 de întreprinderi de stat și pot fi folosite pentru achiziționarea celor 2.500 de societăți incluse în schema de privatizare. Fondul Proprietății de Stat, administratorul restului de 70% din capital deținut de stat, va putea vinde, de asemenea, acțiuni contra numerar, dar, la un salariu mediu, cu circa o treime mai mic față de nivelul din 1990, puțini români își pot permite luxul să cumpere acțiuni cu bani gheață.

PPM nu este numai populism ieftin. Este și o șansă pierdută. Anumiți indicatori macroeconomici, ca de pildă creșterea anul trecut cu 3,4% a PIB, au încurajat investitorii străini să se reorienteze spre România. În loc să fie capabili să stimuleze această tendință, oficialii români se vor împotmoli în PPM - și în îngrijorările privind alegerile din anul viitor.

Bani murdari din capsule cu ceai

În urmă cu câteva luni, firma botezată ROMDIRECT a început o campanie publicitară puternică. Marile cotidiane făceau zilnic reclamă „renumitului ceai virgin în capsule”, rețetă fantastică prin care, se spune, poți slăbi cu 9 kg. într-o lună.

La niște prețuri de numai 20.000 de lei pentru două săptămâni, 35.000 de lei pentru o lună și 50.000 de lei pentru opt săptămâni se ofereau cure speciale, în urma cărora amatorii erau asigurați că ar fi slăbiți „în ultimul caz cu mai mult de 20 de kg”. Mulți români au luat drept bun anunțul și au îngrășat astfel contul firmei Romdirect. Poate soluția pentru slăbirea corespunzătoare era să trimiți firmei o groază de bani și să nu mai ai pentru mâncare.

La sfârșitul lunii mai, o echipă a Oficiului pentru Protecția Consumatorilor a descins la sediul firmei din Calea Moșilor, nr. 288, unde, printre actele de calitate au fost

găsite câteva documente de expertiză surprinzătoare. Este vorba de studii clinice făcute în Franța de către Laboratoarele Arkopharma BC-Carros și Centrul de Cercetări și Documentări Terapeutice din Paris, prin care se certifica faptul că efectul unei cure era cu totul altul decât cel pe care l-a mediatizat ROMDIRECT. Din datele găsite în actele respective rezulta că după opt săptămâni de tratament scăderea în greutate poate fi de maximum 5,2 kg. Cum, de la 5,2 kg până la „peste 20 de kg” e o diferență destul de mare, O.P.C. a dispus stoparea campaniei publicitare și a dat o amendă de 400.000 de lei. Din păcate, amenda și stoparea vânzării au venit prea târziu, pentru că escrocheria a început în urmă cu mai bine de 9 luni, timp în care o mulțime de supraponderali și-au ușurat numai propriile buzunare în beneficiul firmei ROMDIRECT.

TOMA ROMAN jr. ■
LUCIA ȘTEFANOVICI ■

BUN VENIT ÎNTR-O LUME A SĂNĂTĂȚII TUTUROR

VACCINURI ȘI MEDICAMENTE PENTRU ANIMALE

Listă medicamente:

- SUANOVIL 20 (antibiotic)
- CHLORTETRASONE (antiinfecțios și antiinflamator)
- OCYTOCINE (substanță hormonală)
- PARVODOG (vaccin contra parvovirozei)
- TETRADOOG (vaccin complex tetravalent)
- HEXADOOG (vaccin complex hexavalent)
- RABISIN (cel mai eficace vaccin antirabic)
- STOMORGYL P.A. (tratament specific al afecțiunilor bucale la animale de companie)

Reprezentanța în București RHÔNE-POULENC ROMANIA

Adresa: Str. Șipotul Fântânilor nr. 8,
Sector 1, București, România
Tel: (01) 312.18.48, 312.19.96
Fax: (01) 312.18.23

Distribuitori:

BIOVET IMPEX S.R.L.
Str. Sebastian 211, sector 5, București
Tel: (01) 631.27.04, Fax: (01)
410.32.80

MEDIVET COMIMPEX S.R.L.
Str. Cipariu 9, ap. 35, Cluj-Napoca
Farmacie veterinară: P-ța Mihai Viteazu
Tel/Fax: (064)19.06.32 - Cluj-Napoca

Bănc

Legea privind accelerarea privatizării

Legea privind accelerarea privatizării, mulgată de președintele Iliescu, va intra în vigoare o dată cu publicarea în Monitorul Oficial, a declarat, recent, Florin Georgescu, ministrul Finanțelor, în cadrul unui seminar organizat de World Trade Center Institute. Legea privind accelerarea privatizării stabilește valoarea carnetului cu certificate de proprietate la 25.000 lei față de 875.000 (valoarea actualizată a carnetului de la trimestrul IV al anului 1994). În compensație Fondurile Proprietății Private vor distribui către cetățenii îndreptățiți cupoane nominale a căror valoare nu a fost calculată. Cetățenii care vor primi cupoane sunt titularii certificatelor de proprietate care le-au utilizat anterior în procesul de privatizare și cei care vor împlini 18 ani până la 31 decembrie a.c. Ministrul Finanțelor, Florin Georgescu, a declarat Agenției MEDIA că fondurile alocate pentru Programul Privatizare de masă se ridică, deocamdată la 20 miliarde lei. Agenția Națională de Privatizare și Fondurile Proprietății Private au lucrat „pe ultima sută de metri” la definitivarea dosarelor de privatizare a unor întreprinderi la valoarea de 875.000 lei a carnetului cu certificate de proprietate.

13% din PIB sunt arierate

World Trade Center Institute a organizat, sâmbătă, 17 iunie, un seminar cu titlul „Restructurarea financiară a întreprinderilor românești”, în cadrul căruia au fost discutate probleme privind reorganizarea financiară a întreprinderilor, finanțarea și activitatea comercială, deblocarea financiară a întreprinderilor prin supraveghere directă către instituțiile guvernamentale etc. Președintele seminarului, Florin Georgescu, ministru de stat, ministrul Finanțelor, prezentat în discursul său viziunea asupra restructurării, la nivel macroeconomic. Arierele generate de blocajul financiar reprezintă, în prezent, circa 13% din produsul intern brut (PIB), față de 80% în 1992. Cheltuielile cu datoria publică reprezintă 8% din totalul cheltuielilor publice și respectiv 5% din PIB, a declarat Florin Georgescu. „Deoarece restructurarea reprezintă în trecut rețehnologizarea modernizarea întreprinderii, societățile au recurs la o restructurare prin investiții efectuate astfel investiții (n.r. pe rețehnologizare etc.) care sufocă întreprinderile mai mult decât dacă nu ar fi făcute”, a declarat Mișu Negrițoiu, consilier prezidențial, președintele onorific al World Trade Center mediatorul discuțiilor. La seminar au participat reprezentanți ai unor întreprinderi, membri ai World Trade Center București.

Burse • Afaceri •

loi benzinării în București

Petrolul României, reprezentanța română a firmei IIP Petrol, va construi 11 benzinării în Capitală, în na asocierii cu Consiliul local municipal. În plus, na italiană este dispusă să susțină diverse proiecte primăriei cu o sumă de aproximativ 220.000 USD. le 11 stații vor fi amplasate pe Calea Griviței, Șos. Ientina, Șos. Olteniței, Calea Rahovei (două stații), ul Barbu Văcărescu, Piața Muncii, Calea cărești, Valea Cascadelor (Militari) și Drumul berei. Firma italiană este membră a grupului ENI, re deține 325 de societăți comerciale și dispune de capacitate de rafinare de 40 de milioane tone de i pe an. Firma Petrolul României propune, în cadrul ui proiect în valoare de 50 milioane de dolari, ilizarea unui număr total de 65 de stații de ben- ă, din care 15 stații în perimetrul urban al muni- cii București.

Studiu privind restructurarea i privatizarea petrochimiei românești

Firma americană de consultanță Bechtel Corp. a eput lucrul la un studiu privind restructurarea și vatizarea industriei petrochimice românești, proiect care va depinde acordarea de către Banca ndială a unor credite în valoare de 100 milioane lari. Finalizarea studiului va fi posibilă în luna iembrie a.c., potrivit unor surse ale Agenției SUA ntru Dezvoltare Internațională (USAID), care nizează asistența tehnică necesară proiectului. tudiul va sugera direcțiile restructurării, dar, în

același timp, ne va constrânge să adoptăm anumite decizii dureroase, care sperăm că vor avea un impact social limitat", a declarat joi Agenției REUTER Emil Popescu, director în cadrul Rafirom SA. Industria românească de rafinare a petrolului dispune de cele mai importante capacități de producție din Estul Europei (34 milioane tone în 1992). DI Popescu a precizat că studiul care va fi elaborat de Bechtel este al doilea comandat de Banca Mondială, după ce l-a respins pe cel întocmit de Rafirom, deoarece acesta nu conținea propuneri referitoare la privatizare. Richard Hough, reprezentantul USAID în România, a declarat că studiul Bechtel va constitui punctul de plecare pentru acordurile între Rafirom, Guvernul României, Banca Mondială și alți creditori internaționali privind investițiile necesare restructurării acestui sector industrial. Dacă va fi acordat, împrumutul în valoare de 100 milioane dolari preconizat de Banca Mondială va sprijini Rafirom în efectuarea unor importuri cheie, incluzând echipamente moderne pentru rafinării, precum și catalizatori. Studiul realizat în 1994 de Rafirom, cu contribuția unor experți străini, a estimat costurile rețehnologizării la 230 milioane dolari. În același an, Rafirom a lansat un proiect vizând sporirea capacităților de rafinare cu 20 milioane tone și stimularea specializării, prin creșterea producției de lubrifianți, bitum și fertilizatori. Emil Popescu a adăugat că Rafirom a solicitat firmei Bechtel să analizeze modurile în care ar putea fi evitate „costurile sociale exagerate” ale restructurării sectorului petrochimiei, unde lucrează peste 40.000 de muncitori.

Banca olandeză ABN AMRO a primit licență de operare în România

Banca ABN AMRO a primit recent licență de operare în România, devenind astfel prima bancă importantă occidentală care înființează în țară o societate pe acțiuni locală și nu o filială. „Estimăm că banca va deveni complet operațională la începutul toamnei”, a declarat agenției REUTER o oficialitate a băncii, după ședința în care Banca Națională a României a aprobat solicitarea de licență din partea băncii olandeze. ABN AMRO deține 99,6% din ABN AMRO Romania SA, care este, din punct de vedere tehnic, un joint-venture cu încă patru investitori, corespunzător legislației românești, ce stipulează existența a minimum cinci acționari. ABN AMRO Romania, cu un capital social de 10 milioane dolari, va desfășura toată gama de operațiuni bancare, inclusiv finanțarea schimburilor comerciale externe ale României. „Vom opera cu clienții noștri din toată lumea și, de asemenea, suntem interesați în derularea de afaceri cu firmele românești cu activitate internațională”, a declarat Steven van Groningen, directorul executiv al ABN AMRO Romania. ABN AMRO, sponsorul echipei de fotbal Ajax Amsterdam, este cea mai importantă bancă olandeză și se află pe locul 20 în lume din punct de vedere al activelor deținute. România are 28 de bănci, din care șapte sunt filiale ale băncilor străine, printre care Chemical Bank, Société Générale și rivalul tradițional al ABN AMRO, ING Bank.

ABN AMRO Romania va deservi numai clienți persoane juridice din România și din străinătate (wholesale bank) și nu persoane fizice (retail bank).

MEDIAFAX

BANCOREX

BANCA ROMÂNĂ DE COMERT EXTERIOR S.A.

**O bancă dinamică
pentru
parteneri dinamici!**

"CARDUL"

(CARTEA DE PLASTIC)

INSTRUMENT MODERN DE PLATĂ

Dezvoltarea echipamentelor electronice, atât de prelucrare a datelor cât și de automatizare a unor operațiuni bancare, au constituit premisa apariției unor noi tipuri de produse VISA.

ELECTRON CARD a fost lansat de VISA INTERNATIONAL în anul 1983 și are ca trăsătură caracteristică simbolul "e", care arată că acest tip de card se poate utiliza numai pentru plata mărfurilor/serviciilor achiziționate de la comercianții dotați cu terminale electronice și pentru eliberarea avansului de numerar prin intermediul automatelor bancare ATM.

Utilizatorul unui Electron card se bucură de următoarele avantaje:

- posibilitatea de a cheltui sume mai mari decât limita unui cec;

- securitatea mai mare față de numerar;
- accesul la numerar în rețeaua de automate bancare, care există în 40 de țări din cinci continente.

PLUS CARD se poate utiliza numai pentru obținerea de numerar prin intermediul unei rețele de automate bancare și permite accesul la rețeaua locală sau internațională de carduri.

Este destinat unor persoane cu venituri mici. Clientul beneficiază de următoarele avantaje:

- acces la avans de numerar timp de 24 ore pe zi;
- viteza de încasare a numerarului este mult mai mare ca la încasarea unui cec;
- același număr de indentificare personal poate fi utilizat atât în țara băncii emitente cât și în străinătate.

VISA GOLD CARD este un produs lansat de Visa International în 1982, sub denumirea de Premier card.

Acest tip de card este destinat persoanelor cu venituri ridicate, care călătoresc frecvent și cheltuiesc peste 5.000 \$ lunar.

De obicei, un deținător de Gold card cheltuiește lunar de 3 ori mai mult decât un deținător de Classic card, utilizează cardul cu 50% mai des și cheltuiesc aproape dublu pentru o tranzacție.

Acești clienți solicită servicii de înalt nivel de calitate, iar banca emitentă manifestă o atenție deosebită în alegerea deținătorilor de Gold card dintre clienții săi. În general, pentru 5-10% dintre clienții băncii se acceptă acordarea unui Gold card.

Deținătorii unui GOLD CARD beneficiază automat de un pachet de servicii care poate cuprinde:

- * asigurarea în caz de accident sau deces, intervenite pe durata călătoriei, a deținătorului, soției sau copiilor, în valoare de 150.000 \$, și care se achiziționează o dată cu biletele de călătorie.

- * asistență medicală și juridică de urgență acordată oriunde în lume;

- * serviciu de Asistență Globală pentru Client (Global Customer Assistance Service), care funcționează 24 ore pe zi și cuprinde:

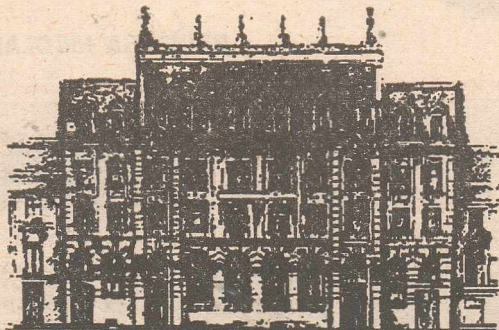
- raportarea cardurilor pierdute/furcate;
- înlocuirea unui card pierdut/furat oriunde în lume, într-un interval de 24 ore, cu un alt card, care va fi înmănat deținătorului direct sau printr-o rețea de puncte de serviciu;
- avans de numerar în caz de urgență, până la maxim 5.000 \$.

Deținătorii de BUSINESS CARD și GOLD CARD sunt clienți pretențioși, față de care comercianții trebuie să aibă o atitudine deosebit de atentă.

BANCOREX rămâne la dispoziția dumneavoastră și, pentru orice informație suplimentară, răspunde la

telefon: 614.91.90
int. 9221, 9222, 9223

**În toate meseriile, dar primordial în
jurnalistică, morala și autocenzura
sunt esențiale pentru realizarea
echilibrului necesar democrației și
progresului.**

0 lună și jumătate la peste 5200 m

Constantin Lăcătușu, primul român care a cucerit Everestul și va escalada Dhaulagiri

Foto: FLORIN IONITĂ

După o lună și jumătate petrecută la altitudinea de peste 5200 m, alpinistul Constantin Lăcătușu, din Piatra Neamț, a reușit să escaladeze cel mai înalt vârf de pe Terra - Everestul (8.848 m altitudine). Luni, la întoarcerea în țară, Lăcătușu a declarat că vârful Everest (Chomolungma) a fost atins pe 17 mai 1995, în jurul orei 2 p.m., de o echipă internațională formată din șapte alpiști cu experiență, șapte șerpași de altitudine și patru bucătari. Conform alpinistului român, s-a evoluat întâi pe coasta nordică, unde în trecut au avut loc primele accidente mortale, inclusiv cel al celebrului Edmund Hillary, apoi s-a intrat pe coasta estică, la 7800-8200 m, de asemenea extrem de periculoasă, cu vânt puternic și trei obstacole stâncoase, aproape verticale. Primul și al doilea au fost trecute fără oxigen suplimentar. „Mai există în lume doar șase alpiști care au reușit performanța aceasta”, a declarat Constantin Lăcătușu. Alpinistul român a spus că în toamna acestui an va escalada iar Himalaya, de această dată, însă, vârful Dhaulagiri, iar anul viitor va încerca din nou să ajungă pe Everest, fără oxigen suplimentar. Prima expediție românească în Himalaya a avut loc exact acum zece ani, în mai 1985.

Pentru vară, Janine vă recomandă răcoroase compleuri, cu pantaloni lungi și largi și sacouri cambrate. Pălăriile și măregele nu lipsesc.

În ambianța Palatului Elisabeta

Janina Ștefan a lansat o îndrăzneată colecție vestimentară de vară

Janina Ștefan este un nume care s-a impus, deja, în creația vestimentară autohtonă. Întemeindu-și, cu exact doi ani în urmă, propria sa casă de modă „Janine”, fostul manechin profesionist și-a transformat hobby-ul în meserie. Dar, iată ce ne-a declarat chiar Janina Ștefan, cu ocazia lansării celei mai recente colecții la Palatul Elisabeta, vineri, 16 iunie: „Până acum, am avut trei prezentări mari: prima, în deschiderea World Trade Center, anul trecut, în luna mai, a doua, în cadrul festivalului de la Mamaia unde, de fapt, au fost selecțiuni din prima prezentare, iar a treia a avut loc, în decembrie, tot în cadrul Sofitel.”

În deschidere, cea mai îndrăzneată colecție în alb și negru

Janina Ștefan

porter și un clasic bazic, până la haute-couture îndrăzneț avangardist. În acest fel, satisface toate gusturile.

Cum reușiți să vă mențineți în top?

Am o echipă extraordinară în frunte cu maestra principală dna Mioara Bănțolu, care este ca o mamă pentru mine. Pentru toate celelalte, le cunosc de vremea când ele lucrau pentru mine, la Centrala Industriei Tricotajelor. Materialele le procur, majoritatea, de la firma Picasso, altele le import. Coafeza este o foarte bună prietenă, dna Mirela Prioteasa care lucrează în Televiziune și care mi-a fost alături încă de la început. Muzica am ales-o eu. Pălăriile sunt realizate de Ada Regia spectacolului a fost semnată de Ovidiu Bose Paștina.

Ce ne recomandați?

portăm vara aceasta?

Trecând în revistă colecția, recomandăm înuri multe, pentru stilul Glamour, un material paietat, șantungul de mătase este foarte la modă, voalurile și mult-mulț imprimeu floral în culori pastel sau mai vii, mai dinamice. Acest din urmă material îl recomand, în special, pentru vara aceasta. Apoi sunt combinațiile: voal cu șantung de mătase, în cu aplicații de nacru, de scoici, de melci, tot soiul de nebunii...

Colecția de vară a Janina Ștefan a... mobilizat 50 de manechine, dintre care opt băieți, și a cuprins peste 150 de modele.

A fost un spectacol viu, dinamic, muzica și mișcarea scenică inspirată susținând perfect ideile de modă ale creatoarei. Îi dorim mulți succes!

BRÎNDUȘA NICOLAE

Ce profesie aveți, la... „bază”?

Sunt absolventă a Academiei de Studii Economice, Facultatea de Management. Iată, deci, că am șansa de a fi, în același timp, managerul și designerul propriei mele case de modă.

Cu adevărat, noua dvs. colecție ne-a impresionat prin originalitate, amplitudine, estetică. Dacă ar fi să-i dați un nume, care ar fi acela?

Metaforic vorbind, aș denumi-o un „bucet de flori”, oferit tuturor iubitorilor de frumos și de modă.

Care este principala caracteristică a colecțiilor dvs.?

Diversitatea stilurilor și a tendințelor abordate, de la prêt-à-

Janina Ștefan cu regizorul Ovidiu Bose Paștina

Penultima oră:

Ultima oră o ținem pentru septembrie!